

Den Europæiske Unions Tidende

C 139

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

17. maj 2013

Informationsnummer

Indhold

Side

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

100. plenarforsamling den 11.-12. april 2013

2013/C 139/01	Regionsudvalgets resolution: »Den fremtidige globale tilgang til fattigdomsudryddelse og en bæredygtig udvikling i verden«	1
---------------	--	---

UDTALELSER

Regionsudvalget

100. plenarforsamling den 11.-12. april 2013

2013/C 139/02	Regionsudvalgets udtalelse: »Synergier mellem private investeringer og offentlig finansiering på lokalt og regionalt niveau«	4
2013/C 139/03	Regionsudvalgets udtalelse: »En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning«	11
2013/C 139/04	Regionsudvalgets udtalelse: »EU's rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder«	17

DA

Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 139/05	Regionsudvalgets udtalelse: »EU-bistand til bæredygtig forandring i overgangssamfund«	22
2013/C 139/06	Regionsudvalgets udtalelse: »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2012-2013«	27
2013/C 139/07	Regionsudvalgets udtalelse: »Udnyttelse af potentialet ved cloud computing i Europa«	35
2013/C 139/08	Regionsudvalgets udtalelse: »Decentraliseringsprocessen i EU og det lokale og regionale selvstyres rolle i EU's politiske beslutnings- og gennemførelsesproces«	39
2013/C 139/09	Regionsudvalgets udtalelse: »Styrket og mere målrettet samarbejde mellem EU og internationale parter inden for forskning og innovation«	46
2013/C 139/10	Regionsudvalgets udtalelse: »Nytænkning på uddannelsesområdet«	51

III *Forberedende retsakter*

REGIONSUDVALGET

100. plenarforsamling den 11.-12. april 2013

2013/C 139/11	Regionsudvalgets udtalelse: »Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede«	59
---------------	--	----

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

100. PLENARFORSAMLING DEN 11.-12. APRIL 2013

Regionsudvalgets resolution: »Den fremtidige globale tilgang til fattigdomsudryddelse og en bæredygtig udvikling i verden«

(2013/C 139/01)

REGIONSUDVALGET

1. glæder sig over meddelelsen »Et værdigt liv for alle: Fattigdomsudryddelse og en bæredygtig udvikling i verden« og støtter målet om at fastlægge en overordnet ramme for en fremtidig global udviklingspolitik, som omfatter socioøkonomisk udvikling og miljømæssig bæredygtighed og også tager fat på spørgsmål vedrørende lighed og retfærdighed samt fred og sikkerhed;

2. påpeger fordelene ved et bæredygtigt udviklingsmønster. Det giver et utal af muligheder for at sætte skub i væksten, skabe nye arbejdspladser, grøn økonomi, forbedre tjenester for menneskelig udvikling, øge velstanden, mindske social udelukkelse og holde miljøet renere og sundere;

3. mener, at der – skønt der er gjort betydelige fremskridt hen imod opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene (MDG) – endnu er lang vej igen. Minder om, at selv i tider med økonomisk nedgang mener 85 % af alle EU-borgere, at Europa fortsat bør hjælpe udviklingslandene⁽¹⁾. Opfordrer til at fortsætte indsatsen for at nå målene inden 2015 og samtidig støtte den proces, der er forbundet med udviklingen af globale mål for bæredygtig udvikling og gentager sin opbakning til at udråbe 2015 til »Europæisk år for udvikling« for at sikre opfølgningen af MDG;

4. er enig i, at millenniumerklæringen, som stadig er relevant, har vist, at problemer kan tackles, hvis indsatsen koncentrerer og koordineres på passende niveauer og mener, at det er

afgørende at inddrage alle vigtige aktører, og navnlig subnationale myndigheder både i udviklingslande og i donorlande, i udviklingen og gennemførelsen af de nødvendige politikker og programmer for at forbedre deres gennemførelse og bidrage til en bæredygtig udvikling og inklusiv vækst;

5. er derfor enig i, at den fremtidige ramme bør baseres på de fordele, der har vist sig at være ved eksisterende mål og målsætninger, og også fremover fokusere på at få udryddet de mange aspekter af ekstrem fattigdom under hensyntagen til manglerne i millenniumudviklingsmålene og de afgørende ændringer i den globale situation i det sidste tiår, især den stigende betydning af:

(i) nye aktører såsom vækstlande, private sektorer, fonde, civilsamfundsorganisationer og især subnationale myndigheder⁽²⁾ samt

(ii) større globale udfordringer, herunder sikkerhed, forringelse af miljøet, klimaændringer og energibehov;

6. er enig i, at fremtidige mål bør holdes nede på et begrænset antal og have global rækkevidde, så de gælder for alle lande og føles vedkommende på alle forvaltningsniveauer. Regionsudvalget understreger, at målene – hvis de stadig skal kunne forstås af den bredest mulige offentlighed – også bør være enkle, klare, direkte og målbare og samtidigt være fokuseret på de overordnede målsætninger;

(¹) Special Eurobarometer 392, oktober 2012.

(²) I denne udtalelse bruges udtrykket »subnationale og lokale myndigheder« på samme måde som i FN-sammenhæng (hvor »regioner« snarere skal forstås som »verdensregioner«). I EU-sammenhæng menes hermed »lokale og regionale myndigheder«.

7. bemærker dog, at fattigdomsproblemerne er af væsentligt forskellig karakter i de forskellige lande. Regionsudvalget er derfor overbevist om, at fælles mål ikke udelukker behovet for specifikke politikker og midler under hensyntagen til den specifikke situation i de respektive geografiske områder, lande, regioner eller subnationale områder;

8. mener, at en vigtig årsag til, at MDG-målene er delvist uopfyldte er de sociale skævheder internt i mange udviklingslande som følge af manglende demokrati og politisk ansvarlighed såvel som udbredt korruption. Ustabiliteten og usikkerheden i visse lande hindrer opfyldelsen af MDG-målene; opfordrer derfor EU til aktivt at fremme de grundlæggende værdier for demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet gennem sin udviklingspolitik og minder om de subnationale myndigheders vigtige rolle for at identificere og kortlægge mangler i gennemførelsen af menneskerettigheder, fremme demokrati samt bekæmpe korruption;

9. understreger behovet for at skabe et globalt partnerskab for udvikling, under inddragelse af alle parter, som sætter mennesket i centrum og anvender en aktiv og inkluderende metode. Udvalget opfordrer endvidere EU til at foregå med et godt eksempel og indtage et enigt og samlet standpunkt, som afspejler input og deltagelse fra alle myndighedsniveauer;

10. understreger, at det er de subnationale myndigheder, som varetager mange af de tjenester til borgerne, inden for sundhedsvæsen, sanitet, uddannelse, transport, energi samt vandforsyning og affaldshåndtering, som er en forudsætning for, at millenniummålene kan opfyldes, og som følgelig har stor betydning for resultaterne af den fremtidige ramme;

11. minder angående fred og sikkerhed om, at moderne diplomati ikke kun kommer til udtryk eller blot praktiseres af de nationale regeringer alene, og med henblik på behovet for dialog, samarbejde og koordinering, får bymyndighederne vital og voksende betydning. Takket være dette redskab, kan de lokale myndigheder fremme social samhørighed, bæredygtigt miljø, forebyggelse og løsning af konflikter samt økonomisk genopbygning og genopretning efter konflikter;

12. udtrykker bekymring over, at Den Europæiske Union i henhold til nyligt offentliggjorte tal fra OECD har reduceret sin samlede udviklingsbistand i 2012 (med 2,3 mia. euro eller 4,3 % i forhold til året før). Selv om EU fortsat er verdens største bistandsyder, og den økonomiske krise i visse medlemsstater er delvis skyld i denne reduktion af bistanden, opfordrer Regionsudvalget EU og medlemsstaterne til at fortsætte bestræbelserne på at få EU til leve op til sit tilsagn over for FN om

inden 2015 at afsætte 0,7 % af bruttonationalindkomsten til bistand. Med de seneste nedskæringer ligger procentsatsen på 0,43 %, og kun få medlemsstater opfylder målet om 0,7 %.

13. minder om, at subnationale myndigheder i stadig større grad fører en selvstændig, aktiv politik for udviklingssamarbejde. Skønt deres samlede bidrag langt overstiger deres finansielle bidrag, har nogle myndigheder allerede sat sig som mål at afsætte 0,7 % af deres ressourcer til samarbejde med udviklingslande, og nogle har også oprettet selvfinansieringsmekanismer for at imødekomme specifikke behov;

14. er glade for, at »de lokale myndigheders rolle i mindskelsen af afstanden mellem borgerne og regeringerne og i sikringen af bredt og demokratisk ejerskab til landenes udviklingsdagsorden« er blevet anerkendt på internationalt plan i Busan-erklæringen, og seneste i Rio+20-slutdokumentet, hvor de beskrives som strategiudviklere, beslutningstagere og gennemførende kræfter af bæredygtige udviklingspolitikker;

15. gentager sit budskab fra udtalelsen »Bidrag fra EU's lokale og regionale myndigheder til FN konferencen om bæredygtig udvikling 2012 (RIO+20)« (CdR 187/2011) om, at udvalget gerne ser, at arbejdet med Agenda 21 genoptages og udvikles. Lokal Agenda 21, som blev iværksat efter topmødet i Rio i 1992, er et godt eksempel på et græsrodsprojekt, som har givet gode og varige resultater i form af både konkrete foranstaltninger samt en større forståelse for og et øget engagement til fordel for bæredygtighed blandt samfundets aktører;

16. minder om Regionsudvalgets aktive bidrag til Rio+20 konferencen, både i optakten til Rio-topmødet og som deltager i EU-delegationen, hvor man viste, hvad der kan opnås gennem initiativer såsom Borgmesteraftalen og Europæiske Miljøhovedsteder. Henviser samtidig til den hensigtserklæring, det ved den lejlighed underskrev sammen med de Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP) for at skabe mere synergi mellem de forskellige niveauer og forbedre gennemførelsen af Rio+20-erklæringen. Regionsudvalget vil i denne forbindelse fortsat deltage som observatør i EU's delegation til de relevante partskonferencer;

17. gentager sin vision om, at subnationale myndigheder bør anerkendes fuldt ud som relevante, regeringsmæssige aktører på linje med nationale regeringer og FN-organer i de institutionelle rammer for bæredygtig udvikling. Opfordrer i den forbindelse til, at der nedsættes en stående komité for subnationale og lokale forvaltninger, enten inden for De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP) eller det mellemstatlige politiske forum på højt niveau om bæredygtig udvikling (HLPF);

18. minder om, at Kommissionen for første gang i 2008 i et forsøg på at anerkende deres rolle og styrke udviklingshjælpens effektivitet, opfordrede til udvikling af en holistisk tilgang for lokale myndigheder, der er aktører i udviklingen på globalt, europæisk og nationalt plan. Bifalder Kommissionens bestræbelser på EU-niveau i denne henseende, herunder den forestående offentliggørelse af en meddelelse om lokale myndigheder i udviklingssamarbejdet i foråret 2013;

19. opfordrer til, at der i fremtidige strategier, især i EU, tages hensyn til potentialet i multilateralt decentraliseret samarbejde, herunder instrumenter såsom portalen for decentraliseret samarbejde og at kortlægge aktiviteter og eksempler på bedste praksis og gøre informationsudveksling mulig, så færdigheder og kompetencer kan matche behov samt konferencen om decentralt samarbejde for politisk dialog foruden repræsentative politiske forsamlinger såsom ARLEM for Middelhavsområdet og CORLEAP for Østeuropa;

20. forpligter sig til at udvise fortsat støtte til bedre fremme og integration af EU-tiltag, såsom Borgmesteraftalen og Europæiske Miljøhovedstæder og lignende tiltag i andre dele af verden og globale programmer såsom UNEP's nye initiativ

Resource Efficient Cities (ressourceeffektive byer) eller det nyligt lancerede EU-Kina partnerskab for bæredygtig byudvikling og Lokal Agenda 21 på globalt plan og navnlig i sine forbindelser til EU-udvidelsen og nabolandene;

21. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at anerkende målsætningen om at »skabe bæredygtige og modstandsdygtige byer« som drivkraft for bæredygtig vækst; anbefaler, at de fremtidige målsætninger for bæredygtig udvikling omfatter konkrete mål om byers bæredygtighed; opfordrer EU til at fortsætte arbejdet med de vigtige spørgsmål om bæredygtige levevilkår i byerne og at støtte myndighederne i byerne og på subnationalt niveau i deres indsats for at tilpasse klimaændringerne og udvikle deres modstandskraft over for katastrofer og beredskabskapacitet, med udgangspunkt i de nødvendige kompetencer og ressourcer, da de oftest står i første række i reaktionen på naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer;

22. pålægger Regionsudvalgets formand at forelægge denne resolution for Europa-Parlamentets formand, formanden for Det Europæiske Råd, Kommissionens formand, det irske EU-formandskab og det kommende litauiske rådsformandskab.

Bruxelles, den 12. april 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Formand for
Regionsudvalget

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

100. PLENARFORSAMLING DEN 11.-12. APRIL 2013

Regionsudvalgets udtalelse: »Synergier mellem private investeringer og offentlig finansiering på lokalt og regionalt niveau«

(2013/C 139/02)

REGIONSUDVALGET

- er enig i, at man ved at kombinere støtte med innovative finansieringsinstrumenter potentielt skaber en innovativ tilgang, hvorigennem de samlede omkostninger og risici i forbindelse med projekter/investeringer kan nedbringes, og beder de lokale og regionale myndigheder om grundigt at undersøge, hvordan de forskellige redskaber kan anvendes til at øge støtten til vigtige investeringer i praksis;
- understreger EIB's centrale rolle som EU's langsigtede finansieringsinstitution, der støtter OPP'er i EU og tilvejebringer ekspertise og viden til udformningen og gennemførelsen af en række innovative finansieringsinstrumenter på EU-niveau i samarbejde med Kommissionen;
- bifalder kapitalforøgelsen på 10 mia. EUR, der blev vedtaget i 2012, og som vil gøre det muligt for EIB at yde ekstra långivning på op til 60 mia. EUR;
- glæder sig over de nye instrumenter for rammelån og lån til strukturprogrammer, som EIB har indført. Disse instrumenter kan være afgørende for finansiering til lokale og regionale myndigheder ved at tillade finansiering af en investeringsportefølje og dermed fjerne barrieren vedrørende projektstørrelse;
- anerkender, at der har været begyndervanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af de innovative finansieringsinstrumenter under strukturfondsprogrammerne og peger på en række faktorer, der forklarer den ringe udnyttelsesgrad, herunder manglende bevidsthed om og forståelse af mulighederne, behovet for en kulturændring hos forvaltningsmyndighederne, hvor fokus flyttes fra støtte til finansielle instrumenter samt bekymringer om lovrammens kompleksitet, heriblandt lovgivningen om statsstøtte;
- glæder sig over udvidelsen af anvendelsesområdet for innovative finansieringsinstrumenter for 2014-2020 til alle slags projekter, til alle tematiske mål og investeringsprioriteter under partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer og til alle FSR-fonde;
- fremhæver lokale og regionale myndigheders stigende interesse i multiregionale fonde i forbindelse med EIB's makroregionale strategier;
- anmoder om, at initiativet vedrørende projektopbudsforlængelse forlænges til 2020, og at anvendelsesområdet udvides til at omfatte andre sektorer end blot de transeuropæiske net, så snart der foreligger en evaluering af pilotfasen;
- anbefaler, at Kommissionen skaber klarhed om, hvorvidt statsstøtteregler finder anvendelse på innovative finansieringsinstrumenter.

Ordfører

Rhodri Glyn THOMAS (UK/AE), medlem af nationalforsamlingen for Wales

Basisdokument**I. POLITISKE ANBEFALINGER**

REGIONSUDVALGET

Indledning

1. påpeger, at der trods en stigende optimisme om, at euroområdet er kommet igennem den værste del af krisen, stadig er store udfordringer og forhindringer for en økonomisk genopretning i hele EU, navnlig hvad angår muligheden for offentlig og privat finansiering af vigtige investeringer;

2. er af den opfattelse, at EU bør spille en afgørende rolle i forbindelse med en genopretning af tilliden til økonomien ved at skabe rammebetingelser, der kan bidrage til at mobilisere de begrænsede offentlige og private ressourcer til vigtige investeringer på lokalt og regionalt niveau og tage hånd om den nuværende mangel på finansiering og kredit til SMV'er. Hvis denne situation ikke udbedres, vil Europa 2020-strategien og vækst- og beskæftigelsespagten ikke kunne gennemføres;

3. gentager synspunktet fra sin udtalelse om »Større synergi mellem EU's, de nationale og subnationale budgetter« (vedtaget den 31. januar 2013 ⁽¹⁾) om, at lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle i EU's bestræbelser på genopretning, da de er ansvarlige for en betydelig del af de offentlige udgifter i Europa (16,7 % af BNP, 34 % af de samlede offentlige udgifter i 2011 og ca. to tredjedele af de direkte investeringer foretaget i 2011 ⁽²⁾), hvoraf store dele er koncentreret om nogle prioriterede områder, der har afgørende betydning for Europa 2020-strategien (såsom økonomiske anliggender, uddannelse, miljø, boliger og offentlige faciliteter);

4. fremhæver den stigende betydning af og interesse for offentlige-private partnerskaber (OPP'er ⁽³⁾) i forbindelse med finansiering af projekter og innovative finansieringsinstrumenter ⁽⁴⁾ som potentielle ordninger, hvorigennem vigtige investeringer kan gennemføres;

5. bifalder derfor Kommissionens rolle, der skal fremme anvendelsen af OPP'er og innovative finansieringsinstrumenter ved at skabe en politisk ramme, der støtter og tilskynder til anvendelsen af sådanne instrumenter, og mobilisere EU's budget med henblik på at øge tilgængeligheden af de »offentlige« finanser på lokalt og regionalt niveau;

6. understreger den afgørende rolle, som Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og EU's voksende offentlige banksektor spiller i bestræbelserne på at opnå et sammenhængende og omfattende politisk styret investeringsmiljø;

7. bemærker, at EU-budgettet, trods sin relativt lille størrelse, og EIB overalt i EU er meget vigtige som løftestænger for investeringer, især (men ikke udelukkende) via fondene omfattet af den fælles strategiske ramme (FSR), som gennemføres på regionalt plan (ofte af de lokale og regionale myndigheder), og som har en vigtig multiplikatorvirkning for økonomien;

8. bemærker Kommissionens ambitioner om potentielt at fordoble løftestangeffekten af strukturfondsinvesteringerne i perioden 2014-2020 til 4,2 EUR for hver 1 EUR, som EU investerer, og foreløbige tilkendegivelser om, at de innovative investeringsinstrumenters andel af EFRU kan stige fra 5 % til 15 %;

⁽¹⁾ CdR 1778/2012 final.

⁽²⁾ Dexia Crédit Local og CEMR (2012), Subnational public finance in the European Union, juli 2012.

⁽³⁾ Betegnelsen »OPP« anvendes i denne udtalelse til at referere til fælles investeringsprojekter, der omfatter offentlige og private partnere og finansiering, og skal forstås som en projektbaseret tilgang – altså en engangsinvestering mellem et offentligt/privat konsortium.

⁽⁴⁾ Innovative finansieringsinstrumenter dækker i denne udtalelse over ordninger eller instrumenter, der etableres med henblik på at støtte en række individuelle projekter/tiltag, og som i stedet for et engangsprojekt gennemføres igennem en holdingfond, f.eks. Jeremie- eller Jessicainitiativet. Betegnelsen »innovative finansieringsinstrumenter« anvendes i stedet for »finansieringstekniske instrumenter«, som også i høj grad anvendes i EU og i akademisk litteratur på området.

9. glæder sig over fortsættelsen af tilgangen med revolving-fonde for FSR-midler, hvilket har potentialet til at skabe en fond på territorielt niveau, der videreføres. Udvalget anmoder om, at man ser nærmere på, hvordan princippet om revolving-fonde kan tilpasses innovative investeringsinstrumenter, der forvaltes ved hjælp af centralt styrede programmer, som modtager støtte fra EU's budget (f.eks. Cosme og Horisont 2020);

10. bifalder den højere politiske prioritet, som der gives til innovative finansieringsinstrumenter i den flerårige finansielle ramme 2014-2020 og dertilhørende forslag. Udvalget opfordrer lokale og regionale myndigheder (og medlemsstater) til at udnytte denne understøttende retlige ramme fuldt ud, navnlig igennem de styrkede og tydeliggjorte regler for FSR-midler, der gennemføres via fælles styring på territorielt niveau;

11. bakker op om den specielle rapport, som CEPS har udarbejdet efter anmodning fra Europa-Parlamentet⁽⁵⁾, der påpeger, at innovative finansieringsinstrumenter ikke bør ses som en universalløsning for alle slags interventioner på lokalt og regionalt niveau, samt at de kun er hensigtsmæssige for projekter med potentielt indbringende økonomiske gevinster og ikke bør ses som en erstatning for støtte, men derimod som en måde, hvorpå man kan udvide EU-budgettets anvendelsesområde;

12. er derudover enig i, at man ved at kombinere (eller »blande«) støtte med innovative finansieringsinstrumenter potentielt skaber en innovativ tilgang, hvorigennem de samlede omkostninger og risici i forbindelse med projekter/investeringer kan nedbringes, og beder de lokale og regionale myndigheder om grundigt at undersøge, hvordan de forskellige redskaber kan anvendes til at øge støtten til vigtige investeringer i praksis.

OPP'er og innovative finansieringsinstrumenter – argumenter, berettigelse og fordele

REGIONSUDVALGET

13. understreger, at argumenterne for OPP'er og innovative finansieringsinstrumenter skal findes i en række faktorer ud over den potentielle nøglerolle, sådanne tiltag kan få for EU's økonomiske genopretning. Logikken bag OPP'er er muligheden for at opnå fælles fordele og indfri fælles målsætninger og mål på en måde, som ikke ville være mulig eller ønskværdig uden sammenkoblingen af offentlige og private interesser. Logikken bag innovative finansieringsinstrumenter er at yde en mere struktureret støtte ved at etablere ordninger med fastsatte regler og målsætninger, som kan anvendes til at målrette instrumenterne mod særlige modtagere/grupper (f.eks. SMV'er via mikrofinansiering, F&U-projekter og byudviklingsprogrammer);

14. mener, at markedsfejl er et vigtigt argument for offentlige interventioner som en måde, hvorpå man kan mindske risici,

påvirke den private sektors opførsel og muliggøre investeringer, som ellers ikke ville finde sted. Dette argument er tydeligt ved f.eks. innovative finansieringsinstrumenter, der sigter mod at give SMV'er adgang til mikrofinansiering;

15. er dog stærkt overbevist om, at markedsfejl ikke er den eneste eller nødvendigvis den bagvedliggende drivkraft for sådanne tiltag, og at der kan lægges bredere politiske målsætninger til grund for interventioner, såsom fokus på langsigtede mål frem for kortsigtede gevinster, fokus på miljø (f.eks. ren energi) eller sociale mål (bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse). Sådanne investeringer kan resultere i nye markeder og økonomisk aktivitet (såsom udviklingen af sektoren for vedvarende energi, byfornyelse etc.);

16. anmoder Kommissionen om at skabe større klarhed om disse argumenter for offentlig politik i lovgivningen bag OPP'er og innovative finansieringsinstrumenter samt om anvendelsen af statsstøttereglerne og lovgivningen vedrørende offentlige indkøb, som kan hindre de lokale og regionale myndigheders deltagelse i sådanne initiativer. I de tilfælde, hvor der er et tydeligt argument for offentlig politik, bør EU's konkurrenceregler ikke forhindre eller virke som en hæmsko for gennemførelsen af sådanne interventioner;

17. påpeger, at den offentlige sektor er demokratisk ansvarlig. I princippet har den et langsigtet syn på investeringers levedygtighed og fokuserer på at sikre, at de vigtigste offentlige mål og værdier respekteres, samt på at mindske risikoen ved at tilvejebringe et relativt sikkert miljø for private investeringer. På den anden side tilfører partnere i den private sektor ny finansiering, bevidsthed om og ekspertise vedrørende kommercielle forhold samt innovations- og iværksætterkompetencer;

18. bemærker, at en af de mulige fordele for private investorer, herunder pensionsfonde, ved at investere i OPP'er eller innovative finansieringsinstrumenter, navnlig i det nuværende økonomiske klima med stor uvished på de finansielle markeder, er, at den offentlige sektors engagement kan nedbringe den oplevede risiko ved en investering. Desuden har finansiering fra EIB eller EU mulighed for at nedbringe den oplevede risiko yderligere via en ekstern verificering af kvaliteten af de planlagte investeringer;

19. anmoder Kommissionen om yderligere at undersøge potentialet for tiltag på EU-niveau rettet mod at mobilisere investeringer fra pensionsfonde til EU's genopretningsplaner;

20. understreger, at der er bred anerkendelse af behovet for at fokusere på langsigtede, bæredygtige investeringer og undgå fortidens misbrug og overflod som følge af de uansvarlige finansielle investeringer, der førte til finanskrisen i 2008 og de sidste 3-4 års bestræbelser på at reformere EU's sektor for finansielle tjenester;

⁽⁵⁾ CEPS Special Report Nr. 68, oktober 2012, side 1.

21. lægger derfor vægt på det afgørende behov for at forsvare og respektere offentlige mål og interesser i offentlige-private partnerskaber. Udvalget bemærker dog, at offentlige-private partnerskaber ikke kan eksistere uden private investorer, samt at regler for OPP'er og innovative finansieringsinstrumenter må udarbejdes på en måde, der tilskynder til private aktørers deltagelse;

22. påpeger, at der er en stærk bevægelse mod en ny ejerskabsmodel, der sigter mod at gennemføre politisk drevne investeringer til gavn for borgerne på lokalt og regionalt niveau, og som samtidig respekterer behovet for at opnå omkostningsbaserede resultater samt langsigtet levedygtighed og bæredygtighed frem for at maksimere den kortsigtede gevinst for enhver pris. Ovenstående bygger på en stærk tradition med offentlige banker i EU, som udgør mere end 20 % af EU's banksektor (f.eks. KfW og netværket af regionale banker i Tyskland, Caisse des Dépôts i Frankrig og Cassa Depositi e Prestiti i Italien) ⁽⁶⁾;

23. noterer sig i denne sammenhæng den skandinaviske model med agenturer, der finansierer lokale og regionale myndigheder, som er ved at vinde indpas: BNV (Nederlandene), KommuneKredit (Danmark), Kommunalbank (Norge), Kommuninvest (Sverige) og Kuntarahoitus (Finland). På trods af, at de er meget forskellige, hvad angår involveringsgraden af de respektive centralregeringer og dermed denne regerings grad af kontrol og påtagede risiko ⁽⁷⁾, udgør de et interessant alternativ til finansiering af lokale og regionale myndigheders investeringer, herunder igennem partnerskaber med den private sektor. I Finland ejes 16 % af Kuntarahoitus af staten, 31 % af offentlige finske pensionsfonde og 52 % af kommunerne. I Wales er der en begyndende debat om muligheden for at etablere en offentligt ejet walisisk investeringsbank.

Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) rolle

REGIONSUDVALGET

24. understreger EIB's centrale rolle som EU's langsigtet finansieringsinstitution (og verdens største multilaterale långiver og låntager, der arbejder med over 150 lande uden for EU), der støtter OPP'er i EU og tilvejebringer ekspertise og viden til udformningen og gennemførelsen af en række innovative finansieringsinstrumenter på EU-niveau i samarbejde med Kommissionen (herunder Jeremie- og Jessicainitiativerne, Elena- og RSFF-faciliteterne samt tekniske supportfaciliteter såsom Jaspers- og Jasmineinitiativerne);

25. betoner den værdi, EIB tilfører i forbindelse med den investeringsdrevne tilgang, fleksibiliteten til at skræddersy

støtte og udlån i individuelle pakker og muligheden for at tilbyde professionel rådgivning og teknisk ekspertise til offentlige myndigheder samt til at tilbyde kunderne gode vilkår grundet bankens AAA-vurdering på de internationale finansielle markeder;

26. fremhæver den brede portefølje af EIB-støtte og viften af forskellige typer interventioner, herunder direkte lån til projekter (hvis de overskrider 25 mio. EUR), formidlede lån gennem lokale banker, venturekapital, mikrofinansieringsordninger etc., og bankens politisk drevne tilgang til investeringer, som fokuserer på overordnede EU-prioriteter med henblik på at udvikle SMV'er, tage hånd om økonomiske og sociale ubalancer, investere i natur- eller bymiljøer, vidensøkonomien, støtte til trans-europæiske net og en bæredygtig energiforsyning i EU;

27. bemærker, at flere end 90 % af EIB's aktiviteter er rettet mod Europa, men at banken spiller en vigtig rolle i forbindelse med gennemførelsen af de finansielle aspekter af EU's eksterne og udviklingspolitikker, hvilket Regionsudvalget bifalder;

28. fremhæver EIB-finansieringen, som siden slutningen af 1990'erne har fået en større og større betydning, hvilket kan ses i stigningen i udlån det seneste årti og særligt de seneste 4-5 år under den finansielle krise;

29. bemærker, at EIB's årlige udlån medio 2000 var steget fra 10 mia. ECU i 1998 til 45 mia. EUR og i 2011 til 79 mia. EUR (rekordår) for at kompensere for faldet i private investeringer under krisen. Ved udgangen af 2011 var værdien af løbende udestående lån steget med mere end en tredjedel til 395 mia. EUR. EIB spillede en afgørende rolle for tilvejebringelse af kapital i hele EU og støttede investeringer i en række kriseramte lande i euroområdet, herunder Grækenland, Portugal og Spanien;

30. bifalder kapitalforøgelsen på 10 mia. EUR, der blev vedtaget i 2012, og som vil gøre det muligt for EIB at yde ekstra långivning på op til 60 mia. EUR;

31. fremhæver værdien af at have sådan et aktiv til rådighed i EU, som er i stand til at reagere på en fleksibel og hurtig måde under skiftende omstændigheder og tilpasse og udvikle nye støtteprogrammer. Udvalget gentager vigtigheden af at have en EU-institution i det nuværende økonomiske klima, der foretager politisk drevne investeringer, der sigter mod at indfri EU's vigtigste målsætninger på en måde, der forsøger at undgå tab frem for at maksimere overskuddet;

⁽⁶⁾ Den Europæiske Sammenslutning af Offentlige Banker (EAPB): »Public Financial Institutions in Europe«, marts 2011.

⁽⁷⁾ Kommunalbanken i Norge kontrolleres og ejes 100 % af den centrale regering. BNV i Nederlandene ejes 50 % af staten og 50 % af lokale og regionale myndigheder.

32. lykønsker Kommissionen og EIB med udformningen af en række innovative finansieringsinstrumenter i løbet af perioden 2007-2013 og understregningen af princippet om, at EU-finansiering spiller en klar rolle og tilføjer en merværdi gennem disse innovative finansieringsinstrumenter, da den supplerer og går videre end de traditionelle støttebaserede instrumenter. Udvalget bemærker, at der ved udgangen af 2011 var blevet udviklet 592 innovative finansieringsinstrumenter i alle medlemsstater med undtagelse af Irland og Luxembourg;

33. glæder sig over de nye instrumenter for rammelån og lån til strukturprogrammer, som EIB har indført. Disse instrumenter kan være afgørende for finansiering til lokale og regionale myndigheder ved at tillade finansiering af en investeringsportefølje og dermed fjerne barrieren vedrørende projektstørrelse (normalt er det mindste lånebeløb 25 mio. EUR);

34. anmoder Kommissionen om at undersøge, om denne tilgang kan udvides til EU-budgettet med finansielle instrumenter, der gør det muligt for en samling af små projekter at blive securitiseret, f.eks. at udstede projektoptioner, hvilket Det Europæiske Råd bakkede op om i sine konklusioner fra juni 2012, herunder et projekt i pilotfasen for den nuværende finansielle ramme samt en henvisning til Connecting Europe-faciliteten, som et eksempel på et område, hvor dette kunne realiseres i perioden 2014-2020;

35. bifalder de skridt, der tages for at sikre et stærkt og tæt samarbejde mellem EIB og Regionsudvalget, da EIB spiller en mere og mere vigtig rolle for støtten til økonomiske investeringer på lokalt og regionalt niveau.

Flaskehalse for anvendelsen af OPP'er og innovative finansieringsinstrumenter

REGIONSUDVALGET

36. anerkender, at der har været begyndervanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af de innovative finansieringsinstrumenter under strukturfondsprogrammerne i perioden 2007-2013, hvilket blev påvist i den eksterne evalueringsrapport, som blev udarbejdet efter anmodning fra Kommissionen, om fremskridtene i finansiering og gennemførelse af de finansieringstekniske instrumenter, der samfinansieres af strukturfondene;

37. påpeger en række faktorer, der forklarer den ringe udnyttelsesgrad, herunder manglende bevidsthed om og forståelse af mulighederne, behovet for en kulturændring hos forvaltningsmyndighederne, hvor fokus flyttes fra støtte til finansielle instrumenter, hvilket inkluderer en ændret risikotilgang, instrumenternes opfattede kompleksitet og deltagelsesform samt bekymringer om lovrammens kompleksitet, heriblandt lovgivningen om statsstøtte;

38. bemærker særlige bekymringer fra byer og bymyndigheder med hensyn til udformningen af instrumenter under Jessicainitiativet i programmeringsperioden 2007-2013, der drejer sig om spændinger mellem programmernes forvaltningsmyndigheder og bymyndighederne. Derfor bifalder udvalget den øgede klarhed og det større anvendelsesområde i forslaget til lovgivningen for 2014-2020 for subregional programmering og integrerede territoriale investeringer, som forventes at betyde, at byer/byområder får nemmere ved at udforme ordninger under Jessicainitiativet i fremtiden;

39. noterer sig visse synspunkter, der dukkede op i løbet af udtalelsens forberedelsesfase, om at EIB bør indtage en stærkere rolle og støtte mere risikobetonede projekter eller tiltag i sin investeringsportefølje;

40. understreger vigtigheden af at støtte ny og fremspirende teknologi, herunder politiske prioriteter såsom udviklingen af centrale støtteteknologier i EU (inklusive fotoniksektoren for eksempel). Udvalget opfordrer Kommissionen og EIB til at sikre, at OPP'er og innovative finansieringsinstrumenter i perioden 2014-2020 giver tilstrækkelig høj prioritet til ny og fremspirende teknologi som en del af et langsigtet investeringsperspektiv for Europa.

Forenkling, strømlining og forbedring af instrumenter på EU-niveau (inkl. FSR-fonde)

REGIONSUDVALGET

41. bemærker, at der i forbindelse med perioden 2007-2013 er blevet udviklet en bred vifte af forskellige tematiske instrumenter på en forvirrende måde og på ad hoc-basis på grund af, at forskellige generaldirektorater har forsøgt at indføre nye finansieringsmetoder;

42. bifalder Kommissionens indsats for at strømline og forenkle rækken af tilgængelige innovative finansieringsinstrumenter i perioden 2014-2020;

43. glæder sig over udvidelsen⁽⁸⁾ af anvendelsesområdet for innovative finansieringsinstrumenter for 2014-2020 (som fastsat i artikel 32-40 i forslaget til forordning om fælles bestemmelser) til alle slags projekter, til alle tematiske mål og investeringsprioriteter under partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer og til alle FSR-fonde. Udvalget ser frem til, at disse bestemmelser gennemføres i stor stil, navnlig i forbindelse med programmer for udvikling af landdistrikter og maritime programmer;

44. bifalder i særlig grad, at man har fjernet forbuddet mod at lade mere end én kilde finansiere et projekt, og at man har indført muligheden for at kombinere flere finansieringsinstrumenter, hvilket bør bidrage til at skaffe finansiering til lokale og regionale projekter;

⁽⁸⁾ Se artikel 32-40 i forslaget til forordning om fælles bestemmelser for de fem fonde under den fælles strategiske ramme, dvs. EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL og EHFF.

45. glæder sig over forslaget om at sammenlægge støtte til innovative SMV'er i Cosme⁽⁹⁾ med RSFF-programmet for SMV'er under Horisont 2020-programmet med en forventet mulig løftestangseffekt for investeringer i F&U på mere end 100 mia. EUR fra 2014-2020, hvilket udgør ca. 10 % af det, der mangler for at opnå Europa 2020-strategiens mål om, at 3 % af BNP skal investeres i F&U;

46. mener, at der på lokalt og regionalt niveau er behov for større opmærksomhed på de potentielle muligheder for støtte fra EIB, og opfordrer lokale og regionale myndigheder (herunder forvaltningsmyndigheder for FSR-programmer) til at indtage en mere proaktiv rolle i forhold til EIB. Udvalget anmoder Kommissionen og EIB om at gennemføre yderligere oplysningsaktiviteter for at fremme kendskabet til de nuværende og kommende muligheder;

47. foreslår en række fælleskonferencer med Regionsudvalget i løbet af 2013 og 2014, eventuelt i forbindelse med RU's Open Days, som kunne være en anledning. Udvalget gentager vigtigheden af, at organisationer såsom Den Europæiske Sammenslutning af Offentlige Banker, KfW og den kommercielle banksektor samt erhvervsnetværksorganisationer deltager i sådanne arrangementer;

48. bemærker en fælles bekymring blandt støttemodtagerne, navnlig SMV'er (og især mikrovirksomheder), som vedrører deres problemer med at håndtere en kompliceret række af instrumenter til støtte af investeringer;

49. noterer sig, at den lokale bank for de fleste SMV'er er den primære rådgivnings- og finansieringsinstans, hvilket betyder, at lånefinansieringsinstrumenter (inklusiv dem, der støttes af EIB og EU-budgettet) skal finde en effektiv indgangsvinkel for at nå virksomhederne. Udvalget anmoder om, at man i udformningen af innovative finansieringsinstrumenter anvender »tænk småt først«-princippet mere systematisk;

50. bemærker, at der i de lande (f.eks. Tyskland), hvor der er en stærk offentlig bankinfrastruktur og en politisk dreven investeringsetik, er større beviser for forbindelser mellem EU's politiske instrumenter, nye instrumenter og integration i den eksisterende portefølje af tjenester, der udbydes til SMV'er på lokalt og regionalt niveau;

51. anmoder derfor medlemsstaterne og lokale og regionale myndigheder, navnlig i forbindelse med de igangværende reformer af EU's økonomiske styringsstrukturer, om at foretage en mere systematisk undersøgelse af, hvordan europæiske,

ationale og subnationale finansierings-/bankstrukturer kan opnå et mere effektivt samspil og målrette støtten mod SMV'er og de kreative og innovative værdiforøgende aktører i EU's økonomi;

52. fremhæver lokale og regionale myndigheders stigende interesse i multiregionale fonde i forbindelse med EIB's makro-regionale strategier (f.eks. i de nordiske lande). Ved at samle fonde på denne måde frem for at have adskilte og isolerede regionale fonde kan man øge risikospredningen samt løftestangs- og multiplikatoreffekten af de berørte fonde.

Projektoptioner

REGIONSUDVALGET

53. bifalder EIB's rolle i initiativet vedrørende projektoptioner, som sigter mod at hjælpe private projektansvarlige med at udstede obligationer til finansiering af infrastrukturprojekter og tiltrække finansiering fra kapitalmarkedets institutionelle investorer, herunder pensionsfonde;

54. anmoder om, at initiativet vedrørende projektoptioner forlænges til 2020, og at anvendelsesområdet udvides til at omfatte andre sektorer end blot de transeuropæiske net, så snart der foreligger en evaluering af pilotfasen (hvilket Europa-Parlamentet har anmodet om);

55. tilskynder til udveksling af bedste praksis på EU-niveau for at fremhæve, at lokale og regionale myndigheder kan gøres til genstand for kreditvurderinger med henblik på at nedbringe deres risikostatus, når de søger privat finansiering;

56. gentager anmodningen fra tidligere RU-udtalelser om, at Kommissionen undersøger muligheden for at indføre borgeroptioner og »social impact bonds« (som allerede anvendes i UK og USA) som et alternativt innovativt finansieringsinstrument, der kan støtte EU's mål;

57. bifalder integreringen af forhåndsvurderinger rettet mod at forklare den offentlige interventionslogik bag projekter, der anvender disse finansieringsinstrumenter;

58. anbefaler, at Kommissionen skaber klarhed om, hvorvidt statsstøtteregler finder anvendelse på innovative finansieringsinstrumenter, eksempelvis ved at udarbejde standardiserede skabeloner, der er klar til brug, om sådanne problemstillinger. Desuden kunne Kommissionen og EIB øge deres tekniske assistance til lokale og regionale myndigheder desangående.

⁽⁹⁾ Tidligere under rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation med to innovative finansieringsinstrumenter: Faciliteten for hurtigt voksende og innovative SMV'er (GIF) og SMV-garantifaciliteten.

Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

REGIONSUDVALGET

59. bemærker, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet ikke er særligt relevante for denne udtalelse, da der ikke er tale om et svar på et lovgivningsforslag eller forslag til politik fra Kommissionen;

60. understreger imidlertid den store betydning af at sikre, at interventioner på EU-niveau gennemføres med udgangspunkt i principperne om additionalitet og merværdi, og bifalder, at disse principper er indarbejdet i EU's nye finansforordning, hvad angår bestemmelserne vedrørende finansieringsinstrumenter.

Bruxelles, den 11. april 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning«

(2013/C 139/03)

REGIONSUDVALGET

- understreger, at EU's industripolitik bør gøres til et af hovedelementerne i opbygningen af EU og betegnes som en egentlig politisk prioritet, der drager fordel af det samme politiske engagement som samhørighed, infrastrukturerne og landbruget;
- mener, at Kommissionen bør undersøge samtlige industripolitiske muligheder i Lissabontraktaten, jf. artikel 173 i TEUF;
- støtter Europa-Parlamentets forslag om at nedsætte en styringsgruppe, der samler kompetencerne på europæisk, nationalt samt lokalt og regionalt plan og forener de ressourcer, der i dag er spredt på flere niveauer og alle sektorer;
- henleder opmærksomheden på, at en række lokale og regionale myndigheder allerede har sat økonomisk, social og miljømæssig innovation i centrum for deres udviklingsstrategi. De har netværk og erfaring til at udvikle økosystemerne for den innovation, som er nødvendig for SMV'ernes udvikling;
- foreslår at udstede »projektobligationer«, der skal finansiere de små og mellemstore virksomheder, og som gør det muligt at målrette de regionale investeringsfonde mod små og mellemstore virksomheder og styrke en europæisk risikokapitalindustri baseret på regionerne;
- foreslår, at de regionale innovationsordninger skal udvikle sig til regionale ordninger for industriel innovation og udvikling.

Ordfører	Claude GEWERC (FR/PSE), Formand for regionsrådet i Pikardiet
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning COM(2012) 582 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. hilser Kommissionens meddelelse, som tydeligt bekræfter betydningen af industriens behov, velkommen.

Generelle bemærkninger

2. Industrien tegner sig for 80 % af eksporten og den private investering i forskning og udvikling og er dermed stadig Europas spydspids i globaliseringen. Den er fortsat en stærk motor for økonomien som helhed, især hvad angår beskæftigelse (35 mio. arbejder i industrien) og virkningen på tjenesteydelser.

3. Ikke desto mindre er EU's produktionskapacitet i den seneste tid blevet svækket, ulighederne inden for EU er blevet større, og bekymringerne over virksomhedsudflytninger og de europæiske virksomheders konkurrenceevne har været stigende.

4. Den Europæiske Union er baseret på Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab. Den nuværende økonomiske og finansielle krise styrker tanken om, at EU's velstand og levedygtighed afhænger af dets evne til at fastholde et solidt produktionsgrundlag ved at fremme en ny industrimodel – baseret på innovation og mere massive investeringer i nye teknologier, som samler og stadfæster EU's plads i verdensøkonomien. Europa, som er den industrielle revolutions vugge, har de nødvendige økonomiske, kulturelle, videnskabelige og politiske forudsætninger for en industriel fornyelse: et stort marked med over 500 mio. indbyggere, uddannede og kvalificerede lønmodtagere, den næststørste valuta i verden, stærke virksomheder, som er til stede i næsten alle sektorer, en stabil politisk ramme osv.

5. Disse kendsgerninger taler for at gøre EU's industripolitik til et af hovedelementerne i opbygningen af EU, der betegnes som en egentlig politisk prioritet, der drager fordel af det samme politiske engagement som for samhørighed, infrastruktur og landbruget.

6. Der gives i stadig højere grad udtryk for denne hensigt, uden at medlemsstaterne dog altid er enige i den. Dette blev tydeligt i forhandlingerne om den kommende flerårige finansielle ramme, hvor Rådet fremsatte forslag om uforholdsmæssigt store nedskæringer på industripolitisk vigtige områder såsom forskning og innovation (Horisont 2020) og inden for trans-europæisk infrastruktur (Connecting Europe faciliteten).

7. Kommissionen bør undersøge samtlige industripolitiske muligheder i Lissabontraktaten, jf. artikel 173 i TEUF, især ved at benytte sig af muligheden for at »tage ethvert initiativ, der kan bidrage til at fremme den[...] nævnte samordning (i medlemsstaterne på det industripolitiske område), navnlig initiativer, der tager sigte på at opstille retningslinjer og indikatorer, tilrettelægge udveksling af bedste praksis og udarbejde de nødvendige elementer til periodisk overvågning og evaluering«.

8. Regionsudvalget støtter således Europa-Parlamentets forslag om at nedsætte en styringsgruppe, der samler kompetencerne på europæisk, nationalt samt lokalt og regionalt plan og forener de ressourcer, der i dag er spredt på flere niveauer og alle sektorer.

9. En styrkelse af industrigrundlaget for at opnå en andel på 20 % af det europæiske BNP kræver ifølge meddelelsen, at der sættes ind på seks prioriterede områder: avancerede fremstillingsteknologier, centrale støtteteknologier, biobaserede produkter, bæredygtig industri- og byggepolitik og bæredygtige råstoffer, rene køretøjer og intelligente net. Meddelelsen er inddelt i fire hovedelementer.

Regionsudvalget

10. er enig i, at det er bydende nødvendigt at styrke industrigrundlaget, og Kommissionen har derfor suppleret sine kort- og langsigtede forslag med forslag, der skal have en hurtigere virkning;

11. påpeger imidlertid, at industriens problemer i mange medlemsstater har strukturelle årsager, som kræver dybtgående ændringer af grundidéen i industripolitikken og styringen og finansieringen af den, og at disse ændringer derfor skal fremskyndes, samt at der skal afsættes institutionelle og finansielle midler, der står i forhold til opgavens størrelse;

12. er enig i, at det er afgørende at skabe industrivenlige rammebetingelser, og at der foretages investeringer i virksomhederne samt i deres økosystemer for at forbedre konkurrenceevnen og sikre en bæredygtig vækst. Den største udfordring for de europæiske virksomheders konkurrenceevne er ganske rigtigt at få øget produktiviteten gennem en effektiv, bæredygtig forvaltning af navnlig de menneskelige ressourcer takket være livslang læring, innovation, internationalisering og en fordeling af såvel ansvar som fortjeneste blandt lønmodtagerne snarere end blot at fokusere på lønomkostninger,

13. bemærker ligesom Kommissionen finanskrisens virkninger på finansieringen af realøkonomien, men understreger, at en »række foranstaltninger« ikke kan løse problemet med en systemisk ubalance;

14. understreger den betydning, som kvalifikationer har for udvikling og modernisering af den europæiske industri;

15. understreger, at det er bydende nødvendigt at fremme den menneskelige, sociale og territoriale dimension af industrielle forandringer;

16. bemærker, at udvidelsen af det indre marked hidtil ikke er kommet til udtryk i en styrkelse af EU's industrigrundlag og undrer sig over, at den monetære del ikke er omtalt i betingelserne for markedsadgang;

17. tilslutter sig ønsket om at fremme iværksætterkultur, men understreger, at det er lige så vigtigt at fremme og anerkende industrierhvervene;

18. opfordrer Kommissionen til at forbedre såvel sin analytiske kapacitet som støtteredskaberne til virksomhederne ved at undersøge muligheden for – ligesom man har gjort det for levnedsmiddelindustrien – at oprette en ny kategori af virksomheder, der størrelsesmæssigt befinder sig imellem SMV'er og større virksomheder, og som har mellem 250 og 750 ansatte og en omsætning på under 200 mio. EUR. En sådan kategori af virksomheder kan drage fordel af tilpassede støttesatser, der er højere end dem, der tildeles større virksomheder, og lavere end dem, der ydes SMV'er;

19. beklager, at den territoriale dimension af industripolitikken kun nævnes underordnet, da det er på regionalt niveau, at EU-borgerne bor og udvikler sig, og der udtænkes nye livstile, hvor infrastrukturen og udvekslingsplatforme indgår, hvor der skabes netværk og samarbejde, og der skabes tillid i forbindelse med personlige forhold;

20. støtter hovedelementerne i en styrket industripolitik: investeringer i innovation, bedre markedsbetingelser, adgang til kapital og menneskelig kapital og kvalifikationer.

A. FREMME AF INVESTERING I NY TEKNOLOGI OG I INNOVATION

21. En række lokale og regionale myndigheder har allerede sat økonomisk, social og miljømæssig innovation i centrum for deres udviklingsstrategi. De har netværk og erfaring til at udvikle økosystemerne for den innovation, som er nødvendig for SMV'ernes udvikling.

22. Avancerede teknologier, der sikrer en ren produktion, og bæredygtige råvarer, hænger naturligt sammen med en tilgang, der fokuserer på industriel økologi med genanvendelse af råvarer og energikontrol.

23. Sektoren for bæredygtigt byggeri og bæredygtige råvarer har også en stærk forankring på lokalt plan som en demonstration og synliggørelse af offentlige investeringer.

24. Elektriske køretøjer og hybridbiler har bl.a. en fremtid, hvis der anlægges en ny tilgang til mobilitet, en ny form for kombination af transportmidler især centreret omkring stationer. Derudover kan man også forestille sig andre former for udnyttelse af elektriske køretøjer. Det gælder især om at finde nye løsninger for mobiliteten i byer og bynære områder som helhed.

25. Det er typisk et område, hvor en sektorbaseret og sammenhængsbaseret tilgang kan forenes i en tæt forbindelse mellem fysisk planlægning og industriel udvikling.

26. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at fremskynde datoen for offentliggørelse af den europæiske handlingsplan for stålindustrien, som i øjeblikket er sat til juni 2013.

27. Hvad enten det drejer sig om digital økonomi eller svar på aldringsproblemet, er regionerne det naturlige sted for eksperimenter og sammensmeltning af offentlige og private initiativer.

28. På alle disse områder ligger Europas styrke i dets gamle kultur, som både kendetegnes ved sameksistens og kompleksitet. Det er et vigtigt element i de kommende års økonomiske udvikling på verdensplan.

Regionsudvalget

29. tilslutter sig den strategi for intelligent regionaliseret specialisering, som Kommissionen har foreslået, og understreger samtidig, at den vedrører alle industrisektorer, hvis omstilling den bør støtte på hele EU's område;

30. understreger, at det er nødvendigt at fremme tekniske projekter, der kombinerer offentlige og private partnerskaber på regionalt plan, for at give dem mulighed for at bidrage hensigtsmæssigt til EU's store strategiske valg;

31. understreger værdien af, at denne tilgang iværksættes i form af et samarbejde inden for EU, således at man fremmer innovation i EU baseret på regionerne;

32. gentager udvalgets forslag om territoriale pagter, der gør det muligt at organisere de forskellige samarbejdsniveauer i forbindelse med et projekt. Foreslår, at der udarbejdes et enhedsprogrammeringsdokument for denne tilgang, således at man på regionalt plan kan samordne de nationale og lokale politikker med EU's sektorpolitikker og samhørighedspolitik;

33. anmoder om, at Den Europæiske Investeringsbank etablerer en låneramme for investeringer i forbindelse med disse enhedsprogrammeringsdokumenter for lokale og regionale myndigheder, som kan danne grundlag for nye lokale og regionale økosystemer for økonomisk og social innovation. Det kan være et effektivt middel til at fremme innovative løsninger, levere demonstratorer til virksomhederne og fremme oprettelsen af konsortier om emner, som kræver et nyt partnerskab mellem virksomheder. Disse økosystemer, som vil bestå af offentlig-private partnerskaber, skal medvirke til at opfylde to mål: forbedre virksomhedernes konkurrenceevne og forbedre den offentlige sektors effektivitet (dvs. rationalisering af de offentlige udgifter).

B. ADGANG TIL MARKEDERNE

34. Kommissionen gør forbedringen af adgangen til markedet for varer til et af de prioriterede elementer i industripolitikken. Dens forslag vedrører både udvidelse af markederne på sikkerheds- og forsvarsområdet og lægemiddelområdet og emner vedrørende standarder og industrielle ejendomsrettigheder og udvikling af iværksætterkultur.

Regionsudvalget

35. bifalder Kommissionens fokus på vigtigheden af at fastsætte europæiske standarder, der gennemføres af EU og forsvares på verdensmarkedet, således at standarderne ikke forringes på grund af de europæiske virksomheders innovation

på f.eks. miljøområdet, men tværtimod gradvis kan komme til at gælde for hele verdensmarkedet. Udvalget ønsker, at EU stiller de nødvendige midler til rådighed til at forhandle og sikre overholdelsen af standarderne vedrørende miljø, industriel sikkerhed, forebyggelse af arbejdsrelaterede risici samt minimumsbetingelser for social sikring og arbejdsvilkår, så de europæiske produkter kan konkurrere på lige vilkår på verdensmarkedet;

36. kan ligeledes tilslutte sig Kommissionens ønske om at få gjort noget ved de skattemæssige og sociale forskelle, som får de europæiske regioner til at konkurrere med hinanden uden at oparbejde en dynamik, der skaber nye rigdomme på EU-plan;

37. mener, at de strategiske områder, som Kommissionen med rette peger på, vil revolutionere forbrugsmønstre, organisationen af produktionen, opsplitningen mellem industrien og tjenester, sektorer og brancher, sådan som vi kender dem i dag, og endelig netværkssamarbejde på markedet for industriel produktion. Det er en stor udfordring at forberede virksomhederne på disse nye vilkår, og det kan ske ved et øget samarbejde mellem dem, oprettelse af konsortier og i nogle tilfælde offentlig-private partnerskaber. Disse initiativer til tilpasning til de nye krav, som vi delvist har medvirket til at igangsætte, bør foregribes og støttes for at fungere på det indre marked og verdensmarkedet. EU skal tilvejebringe en kommerciel teknologi, der står mål med dets teknologiske kapacitet;

38. er enig i, at denne markedsføringsmetode skal være et element i gensidige regionale platforme.

C. ADGANG TIL FINANSIERING OG KAPITALMARKEDERNE

39. Selv om situationerne er forskellige i de enkelte lande, udgør anvendelsen af lånekapitalmarkederne til virksomhedsfinansiering kun 7 % af det europæiske BNP, mens det udgør 35 % i USA.

40. Kommissionen påpeger, at det giver anledning til sårbarhed, og at det bør afhjælpes ved at bygge på støtten fra den offentlige sektor og iværksætte en række foranstaltninger, der giver lettere adgang til kapitalmarkederne.

Regionsudvalget

41. påpeger, at der er behov for en global tilgang til valuta og finansiering. Faktisk er den industri, hvis produktionscyklusser er længere, og hvor udbyttet som helhed er lavt, ikke særlig tiltrækkende for den kapital, der søger et højt omgående udbytte. Investeringer, som foretages med henblik på hurtigt at få et så stort afkast som muligt, risikerer at vanskeliggøre virksomhedens langsigtede udviklingsarbejde;

42. anmoder derfor om, at finansieringen af industrien får en central plads i EU's finansielle og monetære struktur;

43. foreslår at udstede »projektopligationer«, der skal finansiere de små og mellemstore virksomheder, og som gør det muligt at målrette de regionale investeringsfonde mod små og mellemstore virksomheder og styrke en europæisk risikokapitalindustri baseret på regionerne;

44. gentager sin støtte til fremme og iværksættelse af »borgerobligationer« med henblik på at stimulere den lokale industri. Sådanne obligationer kunne give projekter med støtte fra EU mulighed for at drage fordel af supplerende økonomisk støtte fra individuelle borgere eller andre offentlige fonde, der foretager investeringer til gengæld for et garanteret og retfærdigt udbytte;

45. anmoder Kommissionen om at udarbejde på værktøjer, der gør det muligt at fremme samarbejde mellem industrierne og inden for EU;

46. gentager, at det er uenigt med Kommissionens forslag om, at der ikke skal kunne bevilges regionalstøtte til virksomheder i stålsektoren og kunstfibersektoren, da man på forhånd betragter en sådan støtte som værende uforenelig med det indre marked;

47. mener, at på baggrund af den økonomiske og sociale krise er offentlige investeringer et vigtigt indslag i en global vækststrategi. Udvalget støtter i den forbindelse den generelle reform af statsstøtteordningen med henblik på større enkelhed, gennemsigtighed og fleksibilitet. Omlægningen af Kommissionens politik på statsstøtteområdet bør også bygge på en mere økonomisk tilgang, der tager hensyn til den faktiske risiko for, at statsstøtten vil påvirke samhandlen inden for Fællesskabet og medvirke til konkurrenceforvridning i det indre marked. Den politiske omlægning går hånd i hånd med kravet om større hensyntagen til kvaliteten i de offentlige udgifter og i særdeleshed kravet om specifik regnskabsaflæggelse i de europæiske regler vedrørende makroøkonomisk overvågning af offentlige investeringer i infrastruktur og innovation i forhold til de offentlige driftsudgifter;

48. foreslår at man overvejer oprettelsen af en underkategori inden for rammerne af Basel II-aftalen for at tvinge bankerne til at investere i kulstoffattig økonomi, foretage investeringer som følge af de teknologiske omvæltninger såvel som socialt ansvarlige investeringer.

D. MENNESKER SKAL HAVE HOVEDROLLEN

49. Kommissionen understreger, at jobskabelse skal prioriteres og påpeger, at en konkurrencedygtig og effektiv industri-

politik afhænger af dynamiske arbejdsmarkeder, idet arbejdskraftens mobilitet er en central tilpasningsfaktor i denne proces.

50. Den understreger, at intern fleksibilitet i økonomiske nedgangstider kan være et meget effektivt middel til opretholdelse af beskæftigelsen og mindskelse af tilpasningsomkostningerne.

51. Den konstaterer til sidst, at en stærk arbejdsmarkedsdialog er et fællestræk i de lande, hvor arbejdsmarkederne har vist sig at være mere modstandsdygtige over for krisen. Kommissionen opfordrer derfor til en stærkere inddragelse af arbejdsmarkedets parter i industripolitikken og tilkendegiver helt konkret sin støtte til Europa-Parlamentets forslag til direktivet om bedre information til og høring af arbejdstagere med henblik på foregribelse og styring af omstruktureringer.

52. Den foreslår, at investeringer i kvalifikationer og erhvervsuddannelse skal ledsage strukturelle ændringer og at foregribe beskæftigelses- og kvalifikationsbehov.

Regionsudvalget

53. er enig i, at forvaltningen af kvalifikationer er både en absolut nødvendighed for en vellykket industriel forandring i EU og et middel til kontracyklisk politik;

54. understreger de hindringer, som skal overvindes for at opnå dette: de unges fravalg af industrierhvervene, utilstrækkelig styring og videreudvikling af henholdsvis videregående uddannelser og erhvervsuddannelser, der ikke tager højde for den seneste udvikling, mangel på en EU-tilgang og et debatsted om fremtidsudsigterne og strategien for industrien, fornyet behandling i ekspertudvalg af det, der bliver resultatet af den sociale og regionale dialog;

55. bekræfter, at forandringerne ikke bare er løsrevne hændelser, men et grundlæggende aspekt i den industrielle overgangsproces, som EU står overfor;

56. foreslår, at den prognosebaserede styring af kvalifikationer og forandringer skal betragtes som et væsentligt element i den industrielle strategi på alle niveauer;

57. påpeger, at bedre it- og sprogfærdigheder er en forudsætning for at øge antallet af små og mellemstore virksomheder, som eksporterer til lande uden for EU. Udvalget opfordrer Kommissionen til at gøre nærmere rede for, hvor store mangler de mindste virksomheder har på disse områder;

58. bekræfter den rolle, som det lokale niveau spiller for samordningen af beskæftigelses- og uddannelsesdynamikken og for den industrielle overgangsproces;

59. gentager i den forbindelse sin støtte til opretholdelsen af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for at gøre staterne og de lokale og regionale myndigheder bedre i stand til at tackle krisens følger og hjælpe med til at iværksætte aktive foranstaltninger på arbejdsmarkedet for de arbejdstagere, der rammes af omstruktureringer. Som supplement til Globaliseringsfonden ville det være en god idé at udvikle en fond for tilpasning til forandringer med henblik på at fremme udviklingen af kvalifikationer og den industrielle overgangsproces. I første omgang kunne man øremærke visse udgifter inden for rammerne af strukturfondene og programmet Horisont 2020 til tilpasninger til forandringer. Regionsudvalget understreger imidlertid, at det er nødvendigt, at de sociale aktører i virksomhederne, staterne og regionerne griber ind på så tidligt et tidspunkt i omstruktureringerne som muligt, og at det sker på proaktiv vis, så man undgår omstruktureringerne, eller i det mindste begrænser deres konsekvenser for beskæftigelsen eller i en overgangsperiode muliggøre tilpasninger som følge af overkapacitet og i tide foretager justeringer;

60. foreslår, at Den Europæiske Union organiserer lokale arrangementer for at øge industriens værdi i de unges øjne i EU.

E. STYRING

Regionsudvalget

61. deler ønsket om en bedre samordning af de europæiske og nationale politikker til gavn for industrien;

62. understreger, at det er nødvendigt at give den sociale og regionale dialog en central plads i denne dynamik på alle niveauer;

63. anmoder om, at der i denne forbindelse oprettes et ressourcenet, der gør det muligt at bidrage til den demokratiske debat om industriens fremtid;

64. anerkender regionernes inddragelse i gennemførelsen af strategien for intelligent specialisering;

65. foreslår, at de regionale innovationsordninger skal udvikle sig til regionale ordninger for industriel innovation og udvikling.

Bruxelles, den 11. april 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »EU's rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder«

(2013/C 139/04)

REGIONSUDVALGET

- mener ikke, at statsstøtte til redning og omstrukturering bør forhindre virksomheder uden fremtidsudsigter i at forlade markedet og således virke imod principperne for »en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne« til skade både for den frie konkurrence og for forbrugerne og skatteyderne. De kan derimod vise sig at være nyttige, hvis hensigten er at støtte strukturelt overskudsgivende virksomheder med at komme igennem en ustabil periode, at forsvare beskæftigelsen og en industriel ekspertise og at bibeholde den økonomiske aktivitet i et område,
- foreslår, at der indføres en minimumstærskel for anmeldelsen af statsstøtte til redning og omstrukturering,
- foreslår, at den maksimale periode på seks måneder i forbindelse med redningsstøtte skal kunne forlænges en enkelt gang med seks måneder,
- går ind for, at der fastsættes særlige modbydelser til gengæld for særlig store bidrag fra de offentlige myndigheder herunder forbud mod at udbetale udbytte i omstrukturingsperioden,
- foreslår, at den bestemmelse om operationernes varighed, der er fastlagt i artikel 57 i de nuværende generelle bestemmelser om strukturfondene, analogt finder anvendelse på statsstøtte. I denne bestemmelse fastsættes det, at støtten kan inddrives, hvis aktiviteten ikke opretholdes i fem år, og når det angår SMV'er, i tre år,
- mener, at det maksimale samlede beløb for kombineret støtte til redning og omstrukturering af en og samme virksomhed, der i 2007 blev fastsat til 10 mio. EUR, bør hæves til 15 mio. EUR for at tage højde for inflationen og andre relevante faktorer (f.eks. konsekvenserne for BNP og arbejdsløshed).

Ordfører	Christophe ROUILLON (FR/PSE), borgmester i Coulaines
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen om Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. understreger, at revisionen af rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder er en del af den generelle reform om modernisering af EU's statsstøttepolitik. De krav, der udtrykkes i Regionsudvalgets udtalelse om den generelle reform⁽¹⁾, gælder analogt, dvs. først og fremmest at støttere reglerne bør forenkles, at de bør gøres mere praktisk anvendelige, at procedurerne bør gøres hurtigere/forenkles, og at de bør koncentreres om de sager, der har væsentlig betydning for det indre marked;

2. understreger den store betydning, som statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder har lokalt og regionalt, både hvad angår støttens betydning for den territoriale, økonomiske og sociale samhørighed, men også da de lokale og regionale myndigheder er store bidragsydere af denne form for støtte;

3. på grund af dette forhold og selv om de gældende regler for statsstøtte falder inden for EU's enekompetence, og nærhedsprincippet derfor ikke finder anvendelse, vil inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i revisionen af disse rammebestemmelser være nyttig med hensyn til den økonomiske og sociale virkelighed, den demokratiske legitimitet og i overensstemmelse med forskrifterne for flerniveaustyring;

4. minder om, at de lokale og regionale myndigheder, i det omfang de er ansvarlige for beskæftigelsespolitik og støtte til virksomheder under omstrukturering, også deltager aktivt i indsatsen inden for uddannelse, erhvervsuddannelse, sikring af karrieremuligheder, indsatsen i beskæftigelsesområderne for at forberede udviklingen og ledsagelse af omstrukturingsforanstaltningerne;

5. glæder sig over Kommissionens beslutning af 28. september 2012 om for anden gang at forlænge gyldighedsperioden af rammebestemmelserne fra 2004 og om i foråret 2013 for anden gang at gennemføre en høring om revisionen af disse. Med forlængelsen af gyldighedsperioden og den ny høring vil det blive muligt at tage hensyn til principperne i den generelle statsstøttereform og i højere grad at inddrage alle parter, der tager del i revisionen. I den første høring, der fandt sted i et kort tidsrum mellem december 2010 og februar 2011⁽²⁾, kom der kun bidrag fra 19 medlemsstater, 9 organisationer og ingen lokale eller regionale myndigheder; Regionsudvalget kræver derfor at blive hørt formelt i forbindelse med den planlagte anden høring i foråret 2013, således at det kan give udtryk for de europæiske lokale og regionale myndigheders fælles holdning;

6. mener i øvrigt, at det med forlængelsen af gyldighedsperioden af de nuværende rammebestemmelser bliver muligt at drage konklusioner om krisens følger for politikkerne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder. Regionsudvalget undrer sig på denne baggrund over, at det i Kommissionens rapport om opdateringen 2012 af resultattavlen for statsstøtte⁽³⁾ ikke særskilt fremgår, hvordan udviklingen i omfanget af statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder har været, og at analysen af krisens konsekvenser, hvad angår statsstøtte, i rapporten er begrænset til støtte til den finansielle sektor. Der mindes om, at Kommissionen skelner mellem de former for statsstøtte, der ikke skyldes krisen, hvilke i 2011 udgjorde 64,3 mia. EUR (0,5 % af EU's BNP), og støtten til den finansielle sektor, der i 2011 udgjorde 714,7 mia. EUR (5,7 % af EU's BNP);

7. er imidlertid af den opfattelse, at de offentlige myndigheders muligheder for at hjælpe kriseramte virksomheder ikke bør begrænses til kriseperioder. Rammebestemmelserne om redning og omstrukturering har siden 1994 vist sig at være værdifulde i forskellige økonomiske situationer ved at stræbe efter at fastlægge de europæiske rammer, der gør det muligt under nøje fastlagte vilkår at bevare arbejdspladser og den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Målsætningerne for rammebestemmelserne, som de blev formuleret i 1994 og gentaget i 1999 og 2004, er derfor stadig relevante;

⁽¹⁾ CdR 1528/2012.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_restructuring_aid/index.html

⁽³⁾ COM(2012) 778 final, 21.12.2012.

8. gentager derfor sin allerede i 2004 udtrykte modstand⁽⁴⁾ mod en kvantitativ og udifferentieret reduktion af statsstøtten i forhold til BNP (nævnes i punkt 3 i de nuværende rammebestemmelser);

9. er enig i, at midlerne skal være specifikt øremærkede til omstrukturering, så man kan udvikle innovative, og konkurrencedygtige virksomheder. Statsstøtte til redning og omstrukturering bør ikke forhindre virksomheder uden fremtidsudsigter i at forlade markedet og således virke imod principperne for »en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne« til skade både for den frie konkurrence og for brugerne og skatteyderne. De kan derimod vise sig at være nyttige, hvis hensigten er at støtte strukturelt overskudsgivende virksomheder med at komme igennem en ustabil periode, at forsvare beskæftigelsen og en industriel ekspertise, at bibeholde den økonomiske aktivitet i et område, eventuelt at sikre fortsættelsen af en offentlig forsyningsopgave eller opretholde en konkurrencepræget markedsstruktur og således forhindre en monopol- eller oligopol-situation og hjælpe virksomheder, der har strategisk betydning for EU med at komme igennem en vanskelig overgangsperiode i den globale konkurrence;

10. mener, at de nuværende regler for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder er et betydningsfuldt redskab, som EU råder over for at klare sig i globaliseringen. Gentager på denne baggrund sin støtte til Den Europæiske Fond for Tilpasning, der giver staterne og regionerne mulighed for at kontrollere følgerne af krisen og være med til at indføre aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger for de lønmodtagere, der rammes af omstruktureringerne;

11. fremhæver dog, at det er nødvendigt for arbejdsmarkedets parter i virksomhederne, staterne og regionerne at gribe aktivt ind så hurtigt som muligt i omstruktureringsprocesserne og tage forudgribende initiativer for at begrænse konsekvenserne for beskæftigelsen, hvor muligt, eller tilpasse de overgange, som situationer med kapacitetsoverskud forårsager, og gennemføre justeringer;

12. anmoder om, at Kommissionens task force på tværs af tjenestegrenene inddrages, når der gennemføres omstruktureringer. Kommissionen har fremhævet task forcens effektivitet i sager inden for automobilindustrien, hvor den navnlig har rådgivet om anvendelsen af ressourcer (ved at yde teknisk

bistand, begrænse ventetiden, rådgive om den mest effektive anvendelse af midlerne og sikre en opfølgning og ved at udarbejde rapporter);

13. ønsker derfor, at denne institution (task forcen) får et mere formelt og solidt retsgrundlag, så den kan udføre sine opgaver legitimt og effektivt;

14. mener, at denne task force kunne være udgangspunkt for etableringen af en platform til udveksling og samordning og endda forhandlinger mellem Kommissionen og de berørte parter, navnlig arbejdsmarkedets parter på forskellige niveauer, med henblik på en fornuftig og realistisk behandling af disse spørgsmål om statsstøtte;

15. fremhæver igen, at der er behov for at skabe nye styreformer, der er knyttet til udviklingen inden for industripolitikken;

16. vurderer, at hvis der indføres procedurer for høringer i Kommissionen af de berørte parter, der er interesserede i statsstøtte, så de kan give udtryk for deres overvejelser omkring omstrukturering, vil det også være nødvendigt at høre de konkurrenter, som risikerer at blive påvirket af statsstøtte;

17. tilskynder Kommissionen til at oprette en database, som skal være tilgængelig online og indeholde detaljerede oplysninger om al offentlig støtte på europæisk, nationalt og regionalt niveau. Et sådan initiativ vil kunne fremme gennemsigtighed ved gennemførelse af støtteordninger og har et dobbelt formål: at mindske den administrative byrde og øge det politiske ansvar i forbindelse med offentlig støtte.

Om rammebestemmelsernes definitioner og anvendelsesområde (del 2)

REGIONSUDVALGET

18. går ind for bibeholdelsen af den nuværende definition af kriseramte virksomheder (punkt 10 og 11), da den siden 2004 har vist sig at være nyttig i praksis og gør det muligt at give støtte på et så tidligt tidspunkt som muligt og af en relativt mindre størrelse end støtten til virksomheder, hvis situation er truet på mellemlangt sigt;

⁽⁴⁾ CdR 518/2004 fin.

19. mener ikke desto mindre, at man bør præcisere samspillet mellem bestemmelserne om statsstøtte til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse og retningslinjerne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder. Faktisk er det uheldigt, at EU's rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011) ⁽⁵⁾ fastslår, at: »Statsstøtte til kriseramte leverandører af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse vurderes i henhold til Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder« (punkt 9). Det betyder helt konkret, at en kriseramt virksomhed, der kunne klare sig, hvis den fik kompensation for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, som følge af denne bestemmelse vil være underlagt statsstøtteordningen for redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, selvom der er tale om en tung ordning, der omfatter statsstøtte. Udvalget anbefaler således en ændring til punkt 9 for EU's rammebestemmelser om statsstøtte i form af kompensation for offentlige tjenester;

20. er imod en eventuel indskrænkning af rammebestemmelsernes anvendelsesområde til kun at omfatte virksomheder, der er under konkursbehandling, da en redning af en insolvent virksomhed indebærer betydelige juridiske risici, da en vellykket redning særlig for SMV'erne er en undtagelse, og da det under alle omstændigheder altid er mere effektivt at løse virksomhedernes problemer, før en kollektiv bobehandling iværksættes;

21. mener, at den skelnen, der foretages mellem redningsstøtte og omstrukturingsstøtte (punkt 15 og 16) kan opretholdes, som den er;

22. foreslår, at der indføres en minimumstærskel for anmeldelsen af statsstøtte til redning og omstrukturering af virksomheder. Dette vil betyde, at man kan undgå at medregne støtte, der ikke har konkurrenceforvridende virkninger. Det vil også i betydelig grad medvirke til at reducere den administrative byrde for Kommissionens tjenestegrene, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder. De særlige minimumstærskler i forbindelse med statsstøtte til redning og omstrukturering af virksomheder kunne eksempelvis fastsættes til en sikkerhed på 200 000 EUR for SMV'er og 500 000 EUR for andre virksomheder. Hvis dette ikke lader sig gøre, kunne støtten til redning og omstrukturering blive omfattet af den generelle gruppefritagelsesordning, når støtten ydes til SMV'er. Dette vil gøre det muligt for de offentlige myndigheder hurtigt at hjælpe disse virksomheder, der befinder sig i en svær situation, og som på grund af deres beskedne størrelse ikke eller kun i ringe omfang påvirker konkurrencen og handlen på det indre marked.

Redningsstøtte

REGIONSUDVALGET

23. anmoder om, at den maksimale periode på seks måneder, der er fastsat i punkt 25 i forbindelse med redningsstøtte, forlænges. De praktiske erfaringer har vist, at denne frist ofte er

for kort med hensyn til den vanskelige udarbejdelse af en plan for videreførelse af en virksomhed, navnlig når denne plan indebærer, at virksomheden overtages. Den periode, som Kommissionen bruger til at undersøge omstruktureringsplanerne, og som kan vare flere måneder, og som fra anmeldelsen til Kommissionens afgørelse undertiden varer mere end et år, skal også tages i betragtning. Regionsudvalget foreslår derfor, at det fastsættes, at den maksimale periode på seks måneder i forbindelse med redningsstøtte, kan forlænges en enkelt gang med seks måneder.

Modydelser

REGIONSUDVALGET

24. er af den opfattelse, at Kommissionen i højere grad bør tage hensyn til de negative virkninger, der følger, når modydelserne tager form af afhændelse af aktiver. I den uværende situation kan en virksomhed, der modtager støtte, se sig tvungen til at afhænde aktiver, der er væsentlige for den senere udvikling af virksomheden. Modydelserne kan i øvrigt have negativ indflydelse på konkurrencen, hvis det fører til en begrænsning af udbuddet på det relevante marked. Regionsudvalget kræver derfor, at der i hvert enkelt tilfælde og på baggrund af en analyse af markedet foretages en undersøgelse, der fokuserer på den reelle konkurrenceforvridning. Udvalget foreslår, at kompensation i form af salg af aktiver koncentrerer på markedssegmenter, hvor der er overkapacitet;

25. mener, at de modydelser, der består i en ændret adfærd fra virksomhedens side med hensyn til ledelse og strategi som forbud mod udvidelser og erhvervelser og forbud mod reklamer, bør tillægges større betydning;

26. går ind for, at der fastsættes særlige modydelser til gengæld for særlig store bidrag fra de offentlige myndigheder herunder forbud mod at udbetale udbytte i omstrukturingsperioden. Det handler ikke kun om et moralsk krav, men det er også nødvendigt at forhindre, at den finansielle byrde for omstrukturering flyttes fra den private kapital til staten;

27. foreslår, at den bestemmelse om operationernes varighed, der er fastlagt i artikel 57 i de generelle bestemmelser om strukturfondene, analogt finder anvendelse på statsstøtte på nationalt, regionalt og lokalt niveau. I denne bestemmelse fastsættes det, at støtten kan inddrives, hvis aktiviteten ikke opretholdes i fem år, og når det angår SMV'er, i tre år. De virksomheder, der har været genstand for en inddrivelsesprocedure som følge af en flytning af produktionen, kan ikke længere modtage støtte fra strukturfondene;

⁽⁵⁾ EUT C 8 af 11.1.2012, s. 15-22.

28. mener, at underleverandørers eller medarbejderes aktiebeholdning i selskabet bør indgå i beregningen af virksomhedens eget bidrag, da den klart adskiller sig fra enhver form for støtte, og afspejler interessenternes tillid til selskabets levedygtighed.

Virksomhedernes bidrag

REGIONSUDVALGET

29. mener, at princippet om virksomhedernes bidrag er uomgængeligt med henblik på at øge virksomhedernes ansvarsbevidsthed. Det mener dog, at de tærskler, der finder anvendelse (punkt 44) på mellemstore virksomheder (mindst 40 %) og på store virksomheder (50 %), er svære at leve op til for de kriserammede virksomheder og ikke tager hensyn til de finansielle karakteristika i de respektive sektorer. Regionsudvalget foreslår derfor, at Kommissionen erstatter de nuværende tærskler med et interval, hvor mindstesatsen er 20 % for mellemstore virksomheder og 30 % for større virksomheder, således at det er muligt at have et vist råderum, der kan justeres i forhold til den berørte virksomheds situation.

Det maksimale beløb for kombineret støtte til redning og omstrukturering af en og samme virksomhed

REGIONSUDVALGET

30. mener, at det maksimale samlede beløb for kombineret støtte til redning og omstrukturering af en og samme virksomhed, der i 2007 blev fastsat til 10 mio. EUR, bør hæves til 15 mio. EUR for at tage højde for inflationen og andre relevante faktorer (f.eks. konsekvenserne for BNP og arbejdsløshed).

Kontrafaktisk analyse

REGIONSUDVALGET

31. mener, at den kontrafaktiske analyse, således som den er bestemt i bilaget til de nuværende rammebestemmelser, ikke synes at være tilpasset nødvendigheden af en kort reaktionsperiode. I det korte tidsrum, hvor en rednings- eller omstruktureringsplan skal udarbejdes, kan det ikke betragtes som vigtigere at udarbejde videnskabelige modeller over de forskellige mulige fremtidsudsigter end at opfylde kundernes, leverandørernes, de finansielle partners og de ansattes behov for hurtige løsninger. Derfor foreslås det at ophæve bilaget til rammebestemmelserne.

Bruxelles, den 11. april 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »EU-bistand til bæredygtig forandring i overgangssamfund«

(2013/C 139/05)

REGIONSUDVALGET

- deler Kommissionens holdning, at EU bør iværksætte omfattende, målrettede og langsigtede tiltag til støtte for reformer i overgangslande med henblik på at sikre stabilitet og reelle, bæredygtige forandringer og varige demokratiske strukturer;
- gør opmærksom på, at lokale og regionale myndigheder bør spille en væsentlig rolle i processen for at sikre bæredygtige forandringer i overgangssamfund, idet de har bred erfaring med at udarbejde og gennemføre politikker vedrørende væsentlige offentlige tjenesteydelser;
- bemærker, at de lokale og regionale myndigheder i partnerlandene generelt begrænses i udfoldelsen af deres potentiale på grund af forhindringer som manglende finansiell autonomi og begrænsede økonomisk råderum, en ringe udviklingsgrad af lokalt demokrati, en lav grad af gennemsigtighed og borgerdeltagelse, begrænset viden om finansiell støtte til lokale og regionale myndigheder via EU-programmer samt manglende kapacitet til at deltage i EU's programmer og projekter;
- understreger de muligheder, der ligger i de støtteinstrumenter, Regionsudvalget har oprettet til brug for EU's politik i nabolandene, nemlig en platform for samarbejde mellem de lokale og regionale myndigheder i form af ARLEM og CORLEAP;
- anbefaler, at der åbnes op for, at lokale og regionale myndigheder i de interesserede lande kan deltage i TAIEX-programmerne;
- agter at støtte uddannelse af lokale og regionale myndigheder i overgangslande med det sigte at forbedre den lokale kapacitetsopbygning. Regionsudvalget vil på dette område gå i dialog med Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut og andre interesserede parter;
- bemærker, at Regionsudvalget arbejder tæt sammen med Kommissionen om at udarbejde et kort over decentraliseret samarbejde og arrangerer en årlig konference om decentraliseret samarbejde.

Ordfører	Maciej KOBYLŃSKI (PL/PSE), Borgmester i Słupsk
Basisdokument	Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »EU-bistand til bæredygtig forandring i overgangssamfund«
	JOIN(2012) 27 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. bifalder Kommissionens og den højtstående repræsentants fælles meddelelse »EU-bistand til bæredygtig forandring i overgangssamfund«, der indeholder en analyse af den hidtidige bistand og forslag til forbedringer af EU's støtte til partnerlande, der befinder sig i en overgangsfase, dvs. som er i færd med omfattende politiske, sociale og økonomiske reformer;

2. deler Kommissionens holdning, at EU bør iværksætte omfattende, målrettede og langsigtede tiltag til støtte for reformer i overgangslande med henblik på at sikre stabilitet og reelle, bæredygtige forandringer og varige demokratiske strukturer. Dette er især vigtigt, fordi overgangsprocesser ikke altid bliver en succes med det samme og indebærer i tilfælde af fiasko en risiko for krise og ustabilitet i det pågældende land eller i hele regionen;

3. understreger, at begivenheder, der finder sted i EU's nabolande, herunder de massive folkelige opstande og politiske forandringer i de arabiske lande i 2011, har direkte konsekvenser for EU's medlemsstater. På denne baggrund kræver de af EU's nabolande, der befinder sig i en overgangsfase, større opmærksomhed og navnlig fuldt engagement fra EU's medlemsstaters og institutioners side på forskellige niveauer;

4. bifalder den mere præcise og målrettede tilgang til brugen af støtteinstrumenter til overgangssamfund baseret på deres konkrete behov og omstændigheder samt deres særlige politiske, økonomiske og kulturelle kendetegn;

5. understreger behovet for at inddrage de lokale og regionale myndigheder i foranstaltninger til støtte for bæredygtig forandring i overgangssamfund;

6. Regionsudvalget minder om sit budskab i udtalelsen 732/2012 om at skabe lokalt ejerskab og fremme demokratiet på græsrodsniveau forudsætter, at der er tillid til det politiske system og dets repræsentanter. En decentraliseret struktur gør

institutionerne mere legitime og effektive og er den mest hensigtsmæssige måde at bringe myndigheder og borgere tættere på hinanden. Hvis beslutningsprocesserne er præget af åbenhed og lever op til nærhedsprincippet, opstår der demokratiske værdier hos borgerne, hvilket skaber grobund for et pluralistisk og tolerant samfund;

7. gør opmærksom på, at ikke-statslige partnere og lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i en effektiv gennemførelse af politikker til fremme af demokratisk regeringsførelse, menneskerettigheder, økonomisk og social velstand samt fred og stabilitet på en måde, der fremmer varige sociale, økonomiske og politiske reformer samt reformer inden for miljøbeskyttelse og regional integration;

8. understreger, at de lokale og regionale myndigheder har en væsentlig rolle at spille i processen med erfaringsudveksling og tilnærmelse af forskellige overgangsmodeller, da de ligger inde med værdifuld viden og erfaring på områder, der er vigtige for partnerlandene, herunder gennemførelse af grænseoverskridende samarbejdsprojekter. Lokale og regionale myndigheder bør derfor regnes for centrale aktører inden for udvidelses-, naboskabs- og udviklingspolitikken;

9. fastholder hovedpunkterne i sin udtalelse »Revision af den europæiske naboskabspolitik« (CdR 198/2011) ⁽¹⁾;

10. glæder sig over forslaget om, at EU skal styrke sin dialog og koordinering med andre ikke-statslige partnere, herunder lokale myndigheder.

Støtte til skabelsen af betingelser for en vellykket overgang

REGIONSUDVALGET

11. bifalder anerkendelsen af, at civilsamfundet, bred offentlig opbakning og samfundsmæssigt engagement spiller en altafgørende rolle i reformprocesserne, en vellykket overgang og den politiske dialog, og at de lokale og regionale myndigheder samt ngo'erne har væsentlig betydning for udformningen af disse;

⁽¹⁾ »Revision af den europæiske naboskabspolitik«. Regionsudvalgets udtalelse af 14.-15. december 2011 (CIVEX-V-023).

12. gør opmærksom på, at lokale og regionale myndigheder bør spille en væsentlig rolle i processen for at sikre bæredygtige forandringer i overgangssamfund, idet de har bred erfaring med at udarbejde og gennemføre politikker vedrørende væsentlige offentlige tjenesteydelser inden for f.eks. folkesundhed, uddannelse, affaldshåndtering, vandforvaltning, lokalt iværksætteri, transport og infrastruktur, miljø og naturressourcer samt landbrug;

13. påpeger, at lokale og regionale myndigheder har et lige så stort ansvar som de statslige myndigheder for at udvikle og beskytte det ægte demokrati en medborgerkultur samt sikre gennemsigtighed og respekt for menneskerettighederne;

14. gentager sine anbefalinger fra 2011, som blev fremsat i en erklæring og en resolution ⁽²⁾ om det sydlige naboskab (Middelhavsområdet), dvs. at det er vigtigt at inddrage de lokale og regionale niveauer i EU's tiltag i regionen, da opbygningen af demokrati og demokratisk overgang starter nedefra og ikke kan påtvinges ovenfra. Lokal ansvarsfølelse og lokalt engagement til fordel for det lokale fællesskab har, hvad enten det drejer sig om byer, lokale myndigheder eller civilsamfund, afgørende betydning for at opretholde et stabilt demokrati, som er fast forankret i samfundet;

15. anbefaler et større fokus på at opnå god regeringsførelse og på at styrke forvaltningen på niveauer, der ligger under det statslige, og på flere myndighedsniveauer. Udvalget har defineret forvaltning på flere myndighedsniveauer som en koordineret indsats fra EU's, medlemsstaternes og de lokale myndigheders side baseret på et partnerskab og med det formål at gennemføre EU's politikker ⁽³⁾. God regeringsførelse på flere myndighedsniveauer kan også i de af EU's nabolande, der befinder sig i en overgangsfase, opnås ved at sikre de lokale og regionale myndigheder i disse lande direkte adgang til finansiel støtte via EU's programmer;

16. gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder i de central- og østeuropæiske lande, som i dag er medlemmer af EU, i mange tilfælde er et eksempel på en effektiv gennemførelse af overgangsprocesser på systemniveau og på det politiske, sociale og generelle økonomiske område. Disse landes resultater men også de problemer, nogle af dem er stødt på, kan stå som inspiration og være med til at udvikle passende modeller for, hvordan lande, der befinder sig i en overgangsfase, kan gennemføre reformer. Derfor påpeges det,

at der er behov for at inddrage de lokale og regionale myndigheder i de lande, som blev medlemmer af EU i 2004 og 2007, som væsentlige aktører i processen med at udveksle erfaringer med partnerlandene;

17. påpeger behovet for, at de lokale og regionale myndigheder deltager i arbejdet med at udforme og gennemføre politikker for støtte til bæredygtig forandring i overgangssamfund på nationalt og internationalt niveau;

18. understreger de lokale og regionale myndigheders betydning for eksterne forbindelser, idet lokale myndigheder spiller og bør spille en vigtig rolle på dette område;

19. påpeger, at de lokale myndigheder i lande, der befinder sig i en overgangsfase, har behov og krav, som de ønsker at bringe til de nationale regeringers og de europæiske og internationale institutioners opmærksomhed; opfordrer Kommissionen til at inddrage de subnationale regeringsniveauer i drøftelserne med de nationale regeringer i overgangslandene;

20. bemærker, at de lokale og regionale myndigheder i partnerlandene generelt begrænses i udfoldelsen af deres potentiale på grund af forhindringer som manglende finansiel autonomi og begrænsede økonomisk råderum, en ringe udviklingsgrad af lokalt demokrati, en lav grad af gennemsigtighed og borgerdeltagelse, begrænset viden om finansiel støtte til lokale og regionale myndigheder via EU-programmer samt manglende kapacitet til at deltage i EU's programmer og projekter. Disse faktorer gør sig naturligvis gældende i forskellig grad i forskellige lande. For at begrænse dem kræves der støtte til reformer af den offentlige administration, herunder af de lokale og regionale myndigheder, videreudvikling af borgernes deltagelse i politikudformning og partnerskab på lokalt niveau, erfaringsudveksling og udvikling af samarbejdet med EU's modparter på områder af betydning for de lokale og regionale myndigheder samt kapacitetsopbygning med henblik på at kunne deltage i EU's programmer og projekter;

21. fremhæver, at EU i sine forsøg på at forbedre de administrative færdigheder i de lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik (ENP), hvilket er et væsentligt område for de fleste af landene, er nødt til at inddrage de lokale og regionale myndigheder i dette politikområde. Det er her afgørende at oplære de lokale og regionale myndigheder i lande, der befinder sig i en overgangsfase, og opbygge deres potentiale, eftersom politikere og repræsentanter for de lokale myndigheder kan udnytte deres øgede færdigheder og viden til at skabe effektiv, åben og gennemsigtig forvaltning;

⁽²⁾ Regionsudvalgets formandskabs erklæring af 7. marts 2011 om situationen i det sydlige Middelhavsområde. Regionsudvalgets resolution af 12. maj 2011 om »Efter revolutionerne i Middelhavsområdet - konsekvenserne og EU's reaktion«.

⁽³⁾ »Regionsudvalgets hvidbog om forvaltning på flere myndighedsniveauer«, Regionsudvalgets initiativudtalelse af 17.-18. juni 2009 (CONST-IV-020).

22. understreger, at Regionsudvalget takket være samarbejdet med de lokale og regionale myndigheder i de lande, der er omfattet af udvidelses- og naboskabspolitikken, har mulighed for at fremme målsætningerne for denne politik. Arbejdsgrupper og blandede rådgivende udvalg som CORLEAP og ARLEM spiller en afgørende rolle i dette samarbejde.

Støtteinstrumenter

REGIONSUDVALGET

23. bifalder forsøget på at forbedre systemet med incitamenter og begrænsninger ved at formulere betingelserne for disse mere præcist og effektivt;

24. påpeger, at incitamenterne og betingelserne for lande, der er omfattet af udvidelsesprocessen og naboskabspolitikken, samt fordelingen af midler og støtte bør hænge tættere sammen med gennemførelsen af reformer, herunder decentralisering og inddragelsen af lokale og regionale myndigheder i regeringsførelsen på det passende trin i beslutningsprocessen;

25. understreger de muligheder, der ligger i de støtteinstrumenter, Regionsudvalget har oprettet til brug for EU's politik i nabolandene, nemlig en platform for samarbejde mellem de lokale og regionale myndigheder i form af Den regionale og lokale Euro-Middelhavsforsamling (ARLEM) og Konferencen af Regionale og Lokale Myndigheder i Østpartnerskabet (CORLEAP);

26. gør opmærksom på, at ARLEM på mange områder bidrager væsentligt til at uddybe samarbejdet mellem EU og landene i Middelhavsområdet, navnlig hvad angår byudvikling, lokal vandforvaltning, vedvarende energi samt små og mellemstore virksomheder. ARLEM har derved medvirket til at øge borgernes bevidsthed om samarbejdet i Middelhavsområdet og gøre dette samarbejde mere konkret;

27. påpeger ligeledes potentialet af CORLEAP, hvis vigtigste prioriterede indsatsområder er reform af den offentlige administration, decentralisering af skattesystemet og territorialt samarbejde, som alle i særlig grad er vigtige for overgangslande, der er i færd med at opbygge bæredygtige, effektive og troværdige myndigheder på alle niveauer;

28. ser positivt på understregningen af betydningen af naboskabsfaciliteten vedrørende civilsamfundet (CSF) som en afgørende del af de nyoprettede mekanismer for lande, der er omfattet af naboskabspolitikken;

29. gør opmærksom på behovet for, at EU løbende støtter nationale sammenslutninger af lokale myndigheder, deres rolle og position, i partnerlandene som kollektive repræsentanter og

talerør for de lokale myndigheder. Ved at institutionalisere og styrke det potentiale, der ligger i sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder i overgangslande, styrkes det lokale demokrati og forvaltningen på flere myndighedsniveauer;

30. opfordrer til, at der oprettes kontaktpunkter for de lokale og regionale myndigheder i EU's delegationer i partnerlandene dér, hvor behovet for bistand er mest presserende;

31. minder om, at en lang række europæiske lokale og regionale myndigheder i mange år har gennemført decentraliserede samarbejdsprojekter med deres modparter i partnerlandene. For at gøre dette samarbejde nemmere og samle alle projekter, der er finansieret af lokale og regionale myndigheder i EU, på ét sted og samtidig indkredse nye projekter oprettede Kommissionen og Regionsudvalget i december 2011 i fællesskab en internetportal for decentraliseret udviklingssamarbejde;

32. påpeger, at partnerskaber og TAIEX-programmerne er gode eksempler på praktiske og målrettede instrumenter, som anvendes bredt af EU til at etablere tættere kontakter med partnerlandene;

33. anbefaler, at der åbnes op for, at lokale og regionale myndigheder i de interesserede lande kan deltage i TAIEX-programmerne. Det er af stor betydning at udvide partnerskaberne og TAIEX-programmerne mellem lokale og regionale myndigheder i EU og partnerlandene. Dette vil lede til en bedre regeringsførelse i partnerlandene, og der vil både i EU og i de lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, blive opbygget en forståelse for betydningen af forvaltningsstrukturer på flere myndighedsniveauer;

34. agter at støtte uddannelse af lokale og regionale myndigheder i overgangslande med det sigte at forbedre den lokale kapacitetsopbygning. Regionsudvalget vil på dette område gå i dialog med Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut og andre interesserede parter;

35. vil undersøge muligheden for at inkludere overgangslande i programmer svarende til lokalforvaltningsordningen, der er et TAIEX-program, som på nuværende tidspunkt er åbent for kandidatlande og potentielle kandidatlande, og som tjener til at udbrede viden om EU og EU's procedurer.

Samarbejdets rolle på lokalt og regionalt niveau

REGIONSUDVALGET

36. bekræfter, at der er behov for yderligere tiltag for at inddrage de lokale myndigheder, både i EU og i partnerlandene, som element i dialogen med disse lande;

37. understreger nødvendigheden af at anerkende den afgørende rolle, de lokale og regionale myndigheder, både i EU og i partnerlandene, spiller i udarbejdelsen af politikker og strategier for støtte til bæredygtig forandring i overgangssamfund;

38. gør opmærksom på behovet for at støtte op om alle former for udveksling mellem lokale og regionale myndigheder i EU og partnerlandene, f.eks. bypartnerskaber, teknisk samarbejde og kapacitetsopbygning. Overgangslande bør have adgang til de EU's instrumenter, der har til formål at etablere varige partnerskaber mellem lokale og regionale myndigheder;

39. understreger i overensstemmelse med sin udtalelse CdR 198/2011⁽⁴⁾ betydningen og den særlige værdi af sociale kontakter mellem de lokale myndigheder i EU og nabolandene. Det er vigtigt at inddrage den tredje sektor og forskellige samfundsgrupper som supplement til det formaliserede

samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder. Dette er en vigtig faktor i naboskabspolitikken, som kræver særlige instrumenter;

40. understreger, at Regionsudvalget takket være samarbejdet med de lokale og regionale myndigheder i de lande, der er omfattet af udvidelsesprocessen og naboskabspolitikken (f.eks. i arbejdsgrupper og blandede rådgivende udvalg som CORLEAP og ARLEM) aktivt har bidraget til EU's støtte til bæredygtig forandring i overgangssamfund og bidrager til at fremme målsætningerne i den omtalte meddelelse;

41. bemærker, at Regionsudvalget arbejder tæt sammen med Kommissionen om at udarbejde et kort over decentraliseret samarbejde og arrangerer en årlig konference om decentraliseret samarbejde.

Bruxelles, den 11. april 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

⁽⁴⁾ »Revision af den europæiske naboskabspolitik«. Regionsudvalgets udtalelse af 14.-15. december 2011 (CIVEX-V-023).

Regionsudvalgets udtalelse: »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2012-2013«

(2013/C 139/06)

REGIONSUDVALGET

- understreger, at udvidelsespolitikken har til formål at overvinde Europas deling og bidrage til en fredelig forening af kontinentet. På det politiske område har udvidelsen af EU bidraget til at imødegå store udfordringer, og den har konsolideret demokratiet, menneskerettighederne og stabiliteten på kontinentet. Økonomisk set har udvidelserne bidraget til at øge velstanden og konkurrencedygtigheden, således at EU bedre har kunnet imødegå globaliseringens udfordringer;
- ønsker i høj grad at præcisere, at en vellykket udvidelsesproces er en central politisk prioritet for udvalget. Det er Regionsudvalgets opfattelse, at de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle i udvidelsesprocessen;
- søger aktivt at hjælpe de lokale og regionale myndigheder i kandidatlandene med at forberede varetagelsen af deres kommende ansvarsområder i EU, sikre anerkendelse af deres rolle samt etablere og udvikle kontakter og samarbejde med deres modparter i EU;
- mener, at EU bør tilskynde kandidatlandene til at sikre, at de delegerede beføjelser afspejler de ansvarsområder, som de decentrale myndigheder forventes at varetage, når fællesskabsretten gøres gældende på lokalt og regionalt niveau. Disse ansvarsområder bør desuden understøttes med forholds-mæssige finansielle midler, da de lokale og regionale myndigheder ellers ikke vil kunne gennemføre reformerne ordentligt;
- fremhæver derfor, at tiltrædelseslandene må fortsætte udviklingen af deres respektive forvaltnings-modeller;
- fremhæver de yderst positive erfaringer med lokalforvaltningsordningen. Programmet gennemføres i samarbejde med TAIEX-kontoret under GD for Udvidelse og bidrager til at øge forståelsen for EU's målsætninger på regionalt og lokalt niveau.

Ordfører	Luc VAN DEN BRANDE (BE/PPE), formand for Kontaktkontoret Flandern-EU
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2012-2013 COM(2012) 600 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Den politiske baggrund og udvidelsens betydning for de lokale og regionale myndigheder og Regionsudvalget

1. understreger, at denne udtalelse skal ses i lyset af Regionsudvalgets historiske engagement i udvidelsesprocessen. Den vil bidrage til udformningen af Regionsudvalgets politiske budskab vedrørende EU's udvidelsesstrategi over for landene i det vestlige Balkan (Kroatien, Montenegro, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Serbien, Albanien, Bosnien-Hercegovina og Kosovo ⁽¹⁾), Tyrkiet og Island;

2. understreger, at udvidelsespolitikken har til formål at overvinde Europas deling og bidrage til en fredelig forening af kontinentet. På det politiske område har udvidelsen af EU bidraget til at imødegå store udfordringer, og den har konsolideret demokratiet, menneskerettighederne og stabiliteten på kontinentet. Økonomisk set har udvidelserne bidraget til at øge velstanden og konkurrencedygtigheden, således at EU bedre har kunnet imødegå globaliseringens udfordringer;

3. gør opmærksom på nødvendigheden af en decentraliseret informations- og kommunikationspolitik vedrørende udvidelsesprocessen, navnlig med henblik på at styrke såvel den civile som den politiske dialog mellem EU og de nævnte lande;

4. ønsker i høj grad at præcisere, at en vellykket udvidelsesproces er en central politisk prioritet for udvalget. Det er Regionsudvalgets opfattelse, at de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle i udvidelsesprocessen;

5. understreger, at udsigten til EU-medlemskab er drivkraften bag politiske og økonomiske reformer i kandidatlandene og skaber nye muligheder for borgerne i disse lande, som er yderst nødvendige i disse krisetider;

⁽¹⁾ Denne henvisning sker med forbehold for holdningerne til Kosovos status og er i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 (1999) og Den Internationale Domstols udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

6. påpeger, at udvidelsespolitikken fortsat skal være troværdig og finde støtte hos offentligheden i såvel Den Europæiske Union som de (potentielle) kandidatlande. Hvis der skal etableres varige bånd mellem borgerne og EU, er det af allerstørste vigtighed, at borgerne i såvel udvidelseslandene som i de nuværende medlemsstater inddrages i processen. Opbakningen til den europæiske integration i udvidelseslandene er meget afgørende. De europæiske institutioner må ikke tage denne opbakning for givet, men søge at bruge den til at øge den folkelige legitimitet for EU som helhed;

7. er klar over, at de igangværende politiske og sociale reformer i tiltrædelseslandene ikke kan gennemføres med magt, men udelukkende med respekt for mangfoldighed og en reel decentralisering;

8. søger aktivt at hjælpe de lokale og regionale myndigheder i kandidatlandene med at forberede varetagelsen af deres kommende ansvarsområder i EU, sikre anerkendelse af deres rolle samt etablere og udvikle kontakter og samarbejde med deres modparter i EU;

9. ønsker med sin strategi for eksterne forbindelser at styrke den politiske dialog samt økonomisk og/eller kulturelt samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder i kandidatlande og potentielle kandidatlande og de tilsvarende myndigheder i EU. Regionsudvalget fungerer som et vigtigt mødested i EU og et nyttigt forum for disse aktører;

10. konstaterer, at Kommissionen i sine fremskridtsrapporter kun i begrænset omfang henleder opmærksomheden på reformer, som skaber en ny retlig ramme for regionale og lokale myndigheder i disse lande. EU bør tilskynde kandidatlandene til at sikre, at de delegerede beføjelser afspejler de ansvarsområder, som de decentrale myndigheder forventes at varetage, når fællesskabsretten gøres gældende på lokalt og regionalt niveau. Disse ansvarsområder bør desuden understøttes med forholds-mæssige finansielle midler, da de lokale og regionale myndigheder ellers ikke vil kunne gennemføre reformerne ordentligt;

11. har den holdning, at integrationen af nye medlemsstater i EU kun kan blive en succes, hvis disse evner at anvende den gældende EU-ret på alle politiske og administrative niveauer – (afgørende er ligeledes måden, hvorpå disse bestemmelser gennemføres i praksis). Der bør i den forbindelse tages højde for, at kommuner og regioner har en central rolle at spille i forvaltningen af EU's programmer og fonde. Derfor må de regionale og lokale myndigheders rolle ikke begrænses til at gennemføre foranstaltninger og afgørelser, der træffes på nationalt niveau eller formidling af oplysninger om udvidelsesprocessen til borgerne;

12. understreger, at strategien for *flerniveaustyring*, der er baseret på nærhedsprincippet, og som indebærer et partnerskab mellem og et medejerskab på alle forvaltningsniveauer, er et centralt element i den europæiske integration, og alle evalueringer af udvidelsesprocessen bør derfor se på, om processen fremmer forvaltning på flere niveauer. Dette gælder ikke alene for den fremtidige samhørigheds- og regionalpolitik, men også for udviklingen af det indre marked, de fremtidige politikker for miljø, klima og energi, den kommende fælles landbrugspolitik og fælles havpolitik, Stockholmprogrammet, EU's naboskabspolitik og sidst men ikke mindst gennemførelsen af Europa 2020-strategien og de syv flagskibsinitiativer i partnerskab takket være indgåelsen af territoriale pagter.

Generelle bemærkninger

REGIONSUDVALGET

13. støtter, at Kommissionen i udvidelsesstrategien 2012-2013 i højere grad fokuserer på kriterier for god regeringsførelse såsom retsstatsprincippet, et uafhængigt retsvæsen, en effektiv offentlig forvaltning, bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet, udvikling af et civilsamfund og frie medier;

14. bifalder Kommissionens indgående og omfattende analyse, men så gerne, at der fremsættes mere konkrete anbefalinger til, hvordan mangler med hensyn til EU-rettens gennemførelse kan udbedres;

15. fremhæver igen, at de lokale og regionale repræsentanters rolle i udvidelsesprocessen er yderst vigtig og opfordrer tiltrædelseslandene til at fastholde deres decentraliserings- og regionaliseringsindsats. Dette fremmer desuden den decentraliserede informations- og kommunikationspolitik samt den civile og politiske dialog mellem EU og borgerne i tiltrædelseslandene;

16. fremhæver derfor, at tiltrædelseslandene må fortsætte udviklingen af deres respektive forvaltningsmodeller, ikke mindst ved at styrke de regionale og lokale myndigheders beføjelser og ved at fremme ægte partnerskaber mellem forskellige forvaltningsniveauer og mellem forskellige lande og regioner;

17. mener, at det er nødvendigt at styrke de regionale og lokale institutioners kapacitet på det lovgivningsmæssige, finansielle og forvaltningsmæssige område, således at de kan udnytte den eksisterende førtiltrædelsesbistand bedst muligt og være klar til at gennemføre *aquis communautaire* på bæredygtig vis;

18. beklager, at Kommissionen på trods af gentagne opfordringer fra udvalget endnu ikke har fremlagt en fuldstændig evaluering af gennemførelsen af principperne for flerniveaustyring i udvidelsesrapporten. Udvalget er bevidst om, at der ikke er noget kapitel i EU-retten, som omhandler decentralisering i lande, der ønsker EU-medlemskab, men foreslår, at der udvikles en række parametre på området, som kan fungere som retningslinjer for de lande, der gennemfører reformer;

19. er heller ikke tilfreds med det utilstrækkelige fokus på den sociale dimension i udvidelsesprocessen og opfordrer Kommissionen til, at den, ud over økonomiske reformer, også lægger vægt på de nødvendige sociale reformer i kandidatlandene;

20. anbefaler på ny, at Kommissionens kommende rapporter om udvidelsesstrategien kommer nærmere ind på status for det regionale og lokale selvstyre i tiltrædelseslandene og i højere grad påpeger reformbehovet vedrørende regionalisering og decentralisering, hvilket vil fremme oprettelsen af selvstændige subnationale forvaltningsniveauer;

21. fremhæver de yderst positive erfaringer med lokalforvaltningsordningen. Programmet gennemføres i samarbejde med TAIEX-kontoret under GD for Udvidelse og bidrager til at øge forståelsen for EU's målsætninger på regionalt og lokalt niveau;

22. lægger stor vægt på overholdelsen af princippet om gode naborelationer mellem EU's medlemsstater, kandidatlande og andre lande og udviklingen af et grænseoverskridende og regionalt samarbejde mellem disse lande;

23. mener, at beskyttelse af minoriteter og respekt for menneskerettigheder, som udgør to af søjlerne i Den Europæiske Union, skal forblive grundlæggende elementer i EU's udvidelsesproces;

24. understreger i den henseende vigtigheden af at samarbejde med Europarådet og især dets Kongres af Lokale og Regionale Myndigheder på grundlag af alle relevante dokumenter som den europæiske konvention om lokalt selvstyre.

Landespecifikke politiske anbefalinger**Kroatien**

REGIONSUDVALGET

25. glæder sig over Kroatiens tiltrædelse til EU den 1. juli 2013, som fastlagt i tiltrædelsestraktaten;

26. glæder sig over, at parlamentsvalget i december 2011 afholdtes efter pluralistisk mønster og blev tilrettelagt på effektiv og gennemsigtig vis. Udvalget bemærker imidlertid, at forbedringer stadig er nødvendige, hvad angår en korrekt ajourføring af valglisten til lokalvalgene og valget af Kroatiens medlemmer til Europa-Parlamentet (som planlægges afholdt i foråret 2013);

27. minder Kroatien om forpligtelsen til at tage hånd om de udestående bilaterale og regionale problemer med udgangspunkt i gode naboskabsforbindelser og gennemførelsen af juridisk bindende internationale aftaler, herunder en aftale om arvespørgsmål;

28. understreger, at opbygningen af den nødvendige forvaltningsmæssige kapacitet til gennemførelse og overvågning af reformen af den offentlige forvaltning kræver en yderligere indsats, navnlig på lokalt niveau. Der er behov for en yderligere indsats med henblik på at styrke de lokale og regionale myndigheders rolle i den fremtidige forvaltning af strukturfondene;

29. glæder sig over fremskridtene i decentraliseringsprocessen, men konstaterer på den anden side, at denne proces i for høj grad kontrolleres af de centrale myndigheder;

30. beder Kommissionen om at overvåge, evaluere og støtte udviklingen på subnationalt niveau og fremskridtene hen imod decentralisering selv efter Kroatiens tiltrædelse til EU;

31. gør opmærksom på, at der skal fokuseres på forebyggende foranstaltninger til bekæmpelse af korruption på lokalt plan, navnlig i forbindelse med procedurer for offentlige indkøb;

32. påpeger, at der fortsat findes udfordringer set i relation til at reducere uligheder på sundhedsområdet og mellem regioner samt sikre en inklusiv udvikling af landdistrikter.

Island

REGIONSUDVALGET

33. værdsætter de stabile politiske institutioner i Island og det velfungerende lokale selvstyre, der er en fast bestanddel af landets rige demokratiske tradition. Det lokale demokrati er for nylig blevet styrket vha. en ny lov fra januar 2012, som fastlægger endnu mere omfattende høring mellem regering og kommuner;

34. bifalder vedtagelsen af adskillige vigtige foranstaltninger, der er truffet for at styrke de lokale forvaltningers budgetter på baggrund af den økonomiske krise i 2008, men påpeger, at

kapaciteten til udformning og koordinering af den økonomiske politik stadig skal forbedres på lokalt og regionalt niveau på trods af disse positive udviklingstendenser. Tildelingen af budgetmidler fra centralt til lokalt niveau skal ligeledes koordineres bedre;

35. glæder sig over, at den nye forfatning var genstand for en vejledende folkeafstemning den 20. oktober 2012, hvor to tredjedele af vælgerne stemte for. Forfatningen indeholder for første gang et afsnit om lokalforvaltning;

36. udtrykker stor tilfredshed med etableringen af et blandet rådgivende udvalg med Regionsudvalget med udgangspunkt i et godt samarbejde med den islandske sammenslutning af lokale myndigheder og understreger, at udvalget fortsat vil støtte kapacitetsopbygningen på lokalt plan, f.eks. gennem programmet for lokalforvaltningsordningen.

37. så gerne, at tiltrædelsesforhandlingerne med Island bliver afsluttet inden for en rimelig fremtid, og at resultatet fremlægges for det islandske folk, så de kan træffe en beslutning, der tager udgangspunkt i nøjagtige oplysninger om den endelige tiltrædelsesaftale mellem Island og EU.

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

REGIONSUDVALGET

38. bifalder videreførelsen af decentraliseringsprocessen, hvilket udgør et centralt element i Ohridrammeaftalen, og vedtagelsen af programmet for gennemførelse af decentralisering og lokalt selvstyre i perioden 2011-2014, inklusive den dertil hørende handlingsplan;

39. mener, at processen til opfyldelse af målene for decentralisering skal fremskyndes. Sikring af kommunernes økonomiske bæredygtighed forbliver den største udfordring. Selvom kommunernes andel af momsindtægterne er blevet forhøjet til 4 % er dette utilstrækkeligt til, at de kan varetage de overdragede opgaver på behørig vis;

40. gør opmærksom på, at der kun findes få instrumenter til reduktion af de betydelige forskelle i leveringen af offentlige tjenester. Navnlig mindre kommuner og landkommuner har et efterslæb på dette område;

41. er bekymret over den manglende administrative og ledelsesmæssige kapacitet, hvad angår EU-rettens gennemførelse. Dette viser sig bl.a. i forbindelse med miljølovgivningens gennemførelse og håndhævelse på såvel nationalt som lokalt niveau. Når det gælder en forbedring af vandkvaliteten, er der stort set ikke sket fremskridt;

42. konstaterer, at der kun er sket få fremskridt på området regionalpolitik og koordination af strukturinstrumenter. Forvaltningen af IPA-programmer skal forbedres med henblik på at sikre en fuldstændig og rettidig anvendelse af EU-midlerne;

43. understreger, at det er nødvendigt, at landet opretholder gode naboskabsrelationer og finder frem til en gensidigt acceptabel løsning på navnespørgsmålet;

44. anbefaler, at de offentlige myndigheder på de forskellige lokalforvaltningsniveauer samarbejder med civilsamfundsorganisationer, der har brug for støtte og større uafhængighed af politiske påvirkninger;

45. er bekymret over den politiske og etniske polarisering i landet, som kan bringe stabiliteten i landet og det momentum, de politiske reformer har brug for, i fare.

Tyrkiet

REGIONSUDVALGET

46. påpeger, at høringsperioden vedrørende den nye forfatning har sat gang i en vis debat med det lokale civilsamfund og lokale borgere – hvilket hilses velkomment, men udvalget har betænkeligheder ved manglen på gennemsigtighed i spørgsmålet om, hvordan disse debatter bidrog til udformningen af forfatningen, og hvilke dele der blev offentliggjort på internettet, hvilket har gjort det vanskeligt for både tyrkiske borgere og internationale aktører (herunder Regionsudvalget) at følge med i udviklingen;

47. beklager de manglende fremskridt vedrørende uddelegeringen af beføjelser til provinser og lokale myndigheder og er foruroliget over indberetninger om, at folkevalgte lokalregeringer og borgmestre udsættes for trusler eller politisk motiveret retsforfølgelse. Byråd (som blev etableret med det formål at fremme borgernes inddragelse i lokalforvaltningen) har ikke fungeret effektivt i de fleste byer. Derudover er det faktum, at lovdekreter fra 2011 på ny centraliserede beføjelser på områder som fysisk planlægning og byfornyelse et tegn på, at der ikke for alvor fokuseres på decentraliseringsprocessen. Selvom den tyrkiske regering i en periode arbejdede på at reformere den offentlige forvaltning, er dette ikke sket på en måde, som har gavn timer de lokale og regionale myndigheder, især ikke i den sydøstlige del af landet;

48. er utilfreds med, at Tyrkiet ikke fuldt ud overholder de forpligtelser, som følger af tillægsprotokollen til Tyrkiets associeringsaftale med EU, og opfordrer Tyrkiet til helt og uden forskelsbehandling at opfylde disse, idet udvalget gør opmærksom på, at yderligere forsinkelser kan få nye konsekvenser for tiltrædelsesproceduren;

49. bifalder den ændrede holdning, som Rådet demonstrerede med henblik på en mulig åbning af kapitel 22 i forhandlingerne vedrørende »regionalpolitik og koordinering af strukturinstrumenter« og håber, at dette positive signal vil blive

afspejlet i en normalisering af forhandlingerne mellem Tyrkiet og EU;

50. er skuffet over, at der på alle forvaltningsniveauer fortsat eksisterer betydelige problemer med hensyn til respekten for religionsfrihed, kvinders rettigheder, minoriteters rettigheder – især den kurdiske – ligestilling mellem kønnene, ytringsfrihed og pressefrihed, som derfor kommer til at overskygge den reformorienterede lovgivning;

51. bakker op om den dialog, der er kommet i gang mellem den tyrkiske regering og de kurdiske repræsentanter i Tyrkiet;

52. noterer med tilfredshed gennemførelsen af den positive dagsorden i overensstemmelse med *forhandlingsrammen* og de relevante konklusioner fra Rådet og Det Europæiske Råd;

53. er utilfreds med den manglende indsats fra Tyrkiet og de andre parter i konflikten for at finde en acceptabel løsning på den ulovlige besættelse af det nordlige Cypern inden for rammerne af FN's indsats og resolutionerne fra FN's Sikkerhedsråd, og i respekt for de principper og værdier, som EU bygger på, og opfordrer den tyrkiske regering til reelt at støtte forhandlingerne under FN's generalsekretærs auspicier og arbejde for en global løsning på Cypernspørgsmålet ved at trække sine militære styrker tilbage fra Cypern, løse tilflytterproblemet og give det forbudte område omkring Famagusta tilbage til de retmæssige indbyggere i overensstemmelse med FN's sikkerhedsråds resolution 550 (1984);

54. konstaterer, at der på den ene side indføres reformorienteret lovgivning, men at dette på den anden side overskygges af brud på bl.a. presse- og ytringsfrihed;

55. bifalder oprettelsen af en uafhængig ombudsmandsfunktion i Tyrkiet, som må realiseres på passende vis;

56. understreger, at gennemsigtighed, ansvarlighed og deltagesmekanismer skal styrkes på lokalt niveau og opfordrer til, at kampen mod korruption videreføres, navnlig på kommunalt niveau;

57. ønsker at understrege, at fortsat samarbejde på subnationalt niveau vil være til gavn for både Tyrkiet og EU. Det gentager derfor, at det vil arbejde for at opgradere sin arbejdsgruppe med Tyrkiet til et blandet rådgivende udvalg.

Montenegro

REGIONSUDVALGET

58. glæder sig over vedtagelsen af loven om Montenegros territoriale struktur og ændringen af loven om lokalt selvstyre, som har til formål at forbedre gennemsigtighed, effektivitet og ansvarlighed hos lokalforvaltningen;

59. påpeger, at det er nødvendigt, at Montenegro styrker sin forvaltningsmæssige kapacitet i de etablerede strukturer under førtiltrædelsesinstrumentet og træffer passende forberedelser til sikring af en øget absorberingsevne for førtiltrædelsesmidlerne;

60. konstaterer, at underkvalificeret personale udgør et af de største problemer på lokalt niveau, hvilket kan bevirke, at ansvarsområder, som overdrages på grundlag af decentraliseringsprocessen, ikke kan varetages;

61. beklager, at der ikke kan noteres fremskridt inden for den sociale beskyttelse, at der stadig er problemer med at optage flygtninge, internt fordrevne personer og etniske mindretal i byerne samt at fremskridtene inden for den forvaltningsmæssige og finanspolitiske decentralisering af de sociale tjenester forbliver begrænsede;

62. anbefaler en intensivering af indsatsen for at forebygge og bekæmpe korruption på kortlagte udsatte områder som lokalt selvstyre, fysisk planlægning, offentlige indkøb, privatisering, uddannelse og sundhedspleje;

63. bifalder oprettelsen af udvalgets blandede rådgivende udvalg med Montenegro i 2012 og ser frem til et gensidigt fordelagtigt samarbejde med de montenegrinske subnationale myndigheder i de kommende år.

Serbien

REGIONSUDVALGET

64. konstaterer med tilfredshed, at den serbiske grundlov garanterer borgernes ret til selvstyre på provinsplan og lokalt selvstyre, men beklager, at kløften mellem lovgivningsmæssige principper og den praktiske gennemførelse er stor;

65. beklager, at centralregeringens foranstaltninger (reduktion af bidragene til de lokale myndigheder) gør det endnu vanskeligere for de lokale forvaltninger at varetage deres opgaver;

66. påpeger, at lovgivningen vedrørende den kommunale finansiering må præciseres og gennemføres på korrekt vis for at sikre, at den kommunale finansiering er stabil;

67. beklager, at det nationale decentraliseringsråd fortsat er inaktivt, og at de lokale myndigheder ikke i tilstrækkelig omfang er blevet hørt i beslutningsprocessen set i relation til udarbejdelsen af ny lovgivning eller ændringsforslag til eksisterende lovgivning, som har konsekvenser på lokalt plan;

68. konstaterer, at forvaltnings- og ledelseskapaciteten på lokalt niveau er beskeden med betydelige forskelle kommunerne imellem. Udvalget beklager, at loven om tjenestemænd ikke gælder for ansatte hos lokale myndigheder;

69. bifalder fremskridtene inden for regionalpolitik og koordinering af strukturinstrumenter. Udvalget anerkender det faktum, at Serbien har afsluttet de indledende faser af den decentraliserede forvaltning af IPA for fire komponenter, og påpeger, at der skal sikres en passende gennemførelseskapacitet, navnlig med hensyn til en projektforberejdelse, der er baseret på relevante strategier;

70. bifalder den anseelige rolle, som civilsamfundet spiller for landets sociale, økonomiske og politiske liv og for fremme af demokratiske værdier, og fremhæver civilsamfundets betydning både på lokalt niveau og i forbindelse med beslutningstagningsprocessen.

Albanien

REGIONSUDVALGET

71. glæder sig over Albaniens fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de politiske kriterier for EU-medlemskab. Udvalget bifalder forbedringen af den politiske dialog mellem regeringen og oppositionen og gør opmærksom på den afgørende betydning, som parlamentsvalget i 2013 vil få for de grundlæggende demokratiske institutioners normale funktion. Regionsudvalget tilskynder de albanske myndigheder til at intensivere arbejdet med at fremme og gennemføre de reformer, der er nødvendige i førtiltrædelsesprocessen, især med hensyn til menneskerettigheder, ligestilling, beskyttelse af alle mindretal såvel som ejendomsrettigheder, bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet samt gennemførelse af en konstruktiv emigrationspolitik;

72. tager Kommissionens analyse, af at der »ikke er sket fremskridt« med hensyn til en territorial forvaltningsmæssig reform, til efterretning. Loven om fysisk planlægning fra 2009 er kun blevet gennemført meget langsomt. Der lader til at opstå en stadig større kløft mellem regionerne »hvad angår deres økonomiske og sociale udviklingspotentialer«. Dette er et presserende problem, som kræver handling;

73. konstaterer, at de mindre lokale forvaltningsenheder i mange tilfælde ikke er økonomisk bæredygtige. Den lokale beslutningsproces er ikke gennemsigtig og civilsamfundsorganisationer og andre interessenter høres ikke;

74. påpeger, at de lokale myndigheder siden 2011 ikke har oplevet en forbedring af deres finansielle situation, især ikke hvad angår skatteopkrævning. Udvalget understreger endvidere, at der skal opbygges kapacitet, så de lokale og regionale myndigheder kan forvalte budgetindtægter, kontrollere systemernes funktion i praksis og holde styr på støtten under instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA);

75. er tilfreds med udnævnelsen af en ombudsmand og opfordrer de albanske myndigheder til at stille tilstrækkelige midler til rådighed for denne institution;

76. gør opmærksom på, at der er opmuntrende tegn på, at den dybe politiske splittelse, der har hindret politiske reformer i en årrække, nu synes at blive mindre. Udvalget opfordrer derfor de to sammenslutninger, der repræsenterer de subnationale myndigheder (den albanske sammenslutning af lokale myndigheder og den albanske sammenslutning af kommuner) til at optrappe deres samarbejde på alle relevante områder med henblik på at forhindre, at den lokale og regionale repræsentation i landet undergraves;

77. understreger, at der på trods af de beskedne fremskridt inden for regionalpolitik og koordinering af strukturinstrumenter, stadig venter en stor opgave.

Bosnien-Hercegovina

REGIONSUDVALGET

78. anerkender, at Bosnien-Hercegovina stadig er et land med et »internationalt forvaltnings- og sikkerhedssystem«, hvilket betyder, at selv de centrale nationale institutioner ikke har det fulde ansvar for den politiske og lovgivningsmæssige proces, for slet ikke at tale om de lokale og regionale myndigheder;

79. gør opmærksom på, at den nuværende politiske situation i Bosnien-Hercegovina har negative følger for landets evne til at tale med én stemme i EU-spørgsmål. Udvalget konstaterer desuden, at Bosnien-Hercegovina, pga. det politiske og institutionelle dødvande, ikke kan efterleve sine forpligtelser med hensyn til lokalt selvstyre og regional autonomi, hvilket betyder, at »det lokale selvstyres funktionsevne er blevet påvirket i alvorlig grad«, og at dette »forhindrer enhver form for decentralisering i landet«. Den stigende fragmentering af landet og dets kommuner på etnisk grundlag forstærker manglen på tillid til de lokale myndigheder;

80. beklager, at det komplekse forvaltningssystem og det institutionelle dødvande betyder, at lovgivningen ikke standardiseres ordentligt i de bosniske forvaltningsenheder, hvilket lægger hindringer i vejen for presserende spørgsmål som bekæmpelse af menneskehandel;

81. anbefaler, at der oprettes en koordineringsmekanisme mellem de forskellige forvaltningsniveauer, der skal bistå ved indførelsen, gennemførelsen af håndhævelsen af EU-lovgivning, således at landet bliver i stand til at tale med én stemme i EU-spørgsmål og anvende førtiltrædelsesstøtten på målrettet vis;

82. anerkender, at Kommissionens rapport roser den overordnede lovgivning for forvaltningsenheder for stort set at være i tråd med Det Europæiske Charter om Lokalt Selvstyre, hvilket må vurderes positivt. Imidlertid skal det bemærkes, at Bosnien-Hercegovina ikke har underskrevet tillægsprotokollen til Det Europæiske Charter om Lokalt Selvstyre omhandlende borgernes ret til inddragelse i lokalforvaltningens anliggender;

83. støtter decentraliseringen af retssystemet, men beklager at der kun er sket få fremskridt med hensyn til en reform af den offentlige forvaltning, hvor problemet for nærværende synes at være en svag koordinering mellem de forskellige forvaltningsniveauer og ringe offentlig opbakning til reformerne;

84. bifalder alle initiativer til at forbedre beskyttelsen af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, i særdeleshed vedtagelsen af ændringen af forfatningen for Sarajevo Kanton i overensstemmelse med den afgørelse, der blev truffet af storkammeret i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg i sagen Sejdic og Finci, hvorved mindretal uden etnisk tilhørsforhold og etniske mindretal får mulighed for at danne deres eget forum i forsamlingen, og opfordrer alle regerings- og forvaltningsniveauer i Bosnien-Hercegovina til at vedtage lignende ændringer;

85. er tilfreds med, at lokalvalgene i oktober 2012 var velforberedte og blev gennemført på en korrekt måde i tråd med Europarådets og det internationale samfunds standarder for demokratiske valg, selvom valgadministrationen på lokalt niveau i høj grad er politiseret;

86. bemærker med tilfredshed, at civilsamfundets udvikling fortsat støttes af civilsamfundsfaciliteten – en EU-organisation, som blev oprettet i 2008 med det formål at støtte civilsamfundsorganisationer – gennem et projekt med titlen »Styrkelse af det lokale demokrati«.

Kosovo

REGIONSUDVALGET

87. glæder sig over de betydelige decentraliseringsfremskridt, der er sket i de seneste år, og den indsats som ministeriet for lokalforvaltning har gjort for at sikre en mere effektiv overvågning af lokalforvaltningsstrukturernes, men mener, at indsatsen for at styrke den kommunale forvaltning, må fortsætte;

88. konstaterer med tilfredshed, at Kosovo råder over et avanceret lokalt forvaltningssystem, som giver borgerne mulighed for at deltage i den lokale beslutningsproces. Dette viser sig derved, at borgerne i Kosovo i vidt omfang er tilfredse med deres lokale myndigheder og den måde, disse varetager deres beføjelser på;

89. opfordrer Kosovo til at gøre det helt klart, at landet gør en indsats for at bekæmpe korruption og organiseret kriminalitet;

90. anbefaler, at der på lokalt niveau anvendes evidensbase-rede planlægningsprocesser set i relation til håndteringen af forvaltningsmæssige spørgsmål og budgetplanlægning. De kommunale myndigheder har brug for skræddersyet vejledning for at kunne styrke deres forvaltningskapacitet;

91. anerkender, at de nyligt oprettede kommuner med et serbisk befolkningsflertal står over for specifikke udfordringer set i lyset af deres beskedne størrelse og har brug for yderligere bistand fra centralt niveau til sikring af bæredygtigheden;
92. opfordrer alle involverede parter til at finde konstruktive løsninger på de særlige udfordringer, som decentraliseringsprocessen står over for i det nordlige Kosovo med henblik på at sikre kvalitetstjenester til borgerne;
93. gør opmærksom på, at Kosovo ved indgåelsen af en stabiliserings- og associeringsaftale (SAA) må respektere og gennemføre de demokratiske forvaltningsprincipper vha. en passende og mere effektiv embedsførelse på alle forvaltningsniveauer.

Bruxelles, den 11. april 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Udnyttelse af potentialet ved cloud computing i Europa«

(2013/C 139/07)

REGIONSUDVALGET

- hilser Kommissionens meddelelse om udnyttelse af potentialet ved cloud computing velkommen og sætter pris på, at Kommissionen går ind for nyskabende tekniske løsninger; er enig i, at cloud computing ikke kun er et informationsteknologisk fremskridt, men også har en positiv indvirkning på arbejdsmarkedet, på tilvejebringelsen af lige muligheder og på jobskabelsen;
- bemærker, at en af de største barrierer for brug af cloud computing i den offentlige og private sektor er usikkerhed om, hvilke love og regler man skal være opmærksom på, når man vælger en cloud-løsning, f.eks. national og europæisk lovgivning om beskyttelse af personoplysninger, social- og sundhedslovgivning og regnskabsregler. Samtidig følger der også visse udfordringer og risici i forhold til sikring af data, der bør tages hånd om;
- ser positivt på Kommissionens forslag om tre nøgletiltag, men mener, de bør suppleres med konkrete foranstaltninger, der fokuserer på udvikling af brugernes viden, da det er det, der gør det muligt at øge markedsefterspørgslen og dermed bidrage til at styrke Europas position i den globale konkurrence samt fordele risici og fordele ved spredningen af denne nye teknologi mere jævnt mellem forbrugere og tjenesteleverandører. Disse konkrete tiltag skal også fokusere på at fremme it-uddannelse og it-kultur;
- finder det belejligt, at Kommissionen træffer forholdsregler, der skal gøre nuværende og kommende »skyer« på nationalt, regionalt og eventuelt lokalt plan compatible og interoperable ved at udnytte mulighederne for standardisering. Der skal i denne forbindelse især lægges vægt på kompatibilitet mellem de førnævnte forvaltningsregistre.

Ordfører	Gabor BIHARY (HU/PSE), medlem af hovedstadsrådet for Budapest
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Udnyttelse af potentialet ved cloud computing i Europa COM(2012) 529 final

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER

REGIONSUDVALGET

1. hilser Kommissionens meddelelse om udnyttelse af potentialet ved cloud computing velkommen og sætter pris på, at Kommissionen går ind for nyskabende tekniske løsninger; er enig i, at cloud computing ikke kun er et informationsteknologisk fremskridt, men også har en positiv indvirkning på arbejdsmarkedet, på tilvejebringelsen af lige muligheder og på jobskabelsen;

2. understreger samtidig behovet for at overveje de virkninger, som denne nye teknologi kan have på ugunstigt stillede regioner og grupper i samfundet, og dens eventuelle uheldige indvirkning på social og territorial samhørighed. En risikofaktor kan f.eks. være det skæve forhold mellem lokale aktører og aktører på verdensplan, når det kommer til fordelene af en bedre markedsadgang;

3. bemærker, at en af de største barrierer for brug af cloud computing i den offentlige og private sektor er usikkerhed om, hvilke love og regler man skal være opmærksom på, når man vælger en cloud-løsning, f.eks. national og europæisk lovgivning om beskyttelse af personoplysninger, social- og sundhedslovgivning, regnskabsregler mm. Samtidig følger der også visse udfordringer og risici i forhold til sikring af data, der bør tages hånd om;

4. beklager, at tiltagene for den offentlige sektor og det foreslåede udkast til cloud-partnerskab ikke i tilstrækkelig grad tager de lokale og regionale myndigheder med i betragtning, selv om mange af dem har aktiviteter, der kunne give nyttig viden og være eksempler til efterfølgelse i forbindelse med strategien; det tages heller ikke i betragtning, at nogle lokale og regionale myndigheder bidrager til cloud-infrastrukturens opbygning og drift som leverandører af tjenesteydelser;

5. understreger, at en koordineret indsats med inddragelse af alle myndighedsniveauer er af afgørende betydning, hvis Europa skal gøre meningsfulde fremskridt inden for cloud computing;

6. anfører, at det er nødvendigt at udvikle forskellige former for støtte i forbindelse med den globale konkurrence, hvis de

europæiske virksomheder skal være i stand til at varetage den opgave, der betros dem som led i strategien om at anbringe Europa i førerfeltet;

7. finder det vigtigt, at der generelt tages hensyn til bæredygtighedsaspektet i forbindelse med indførelsen af cloud computing, eftersom bedre anvendelse af it-værktøjernes kapacitet muliggør en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne; finder det dog nødvendigt, at strategien også på dette område aktivt forholder sig til de indirekte virkninger, f.eks. ved at sigte på en øget anvendelse af vedvarende energi i forbindelse med cloud computing;

8. påpeger, at der er lang vej fra princippet om en »supersky« til en realisering og anvendelse, der frigør hele dens potentiale, og at et vigtigt middel til at nå målet er at øge forbrugernes viden gennem udbygning af it-undervisningen og it-kulturen;

9. er bekymret over, at meddelelsen ikke i tilstrækkelig grad beskæftiger sig med forbindelsen mellem den foreslåede strategi og andre spørgsmål såsom den reelle datasikkerhed, regler for ophavsret eller udviklingen af datatilgængelighed og dataportabilitet;

10. understreger, at udviklingen af cloud computing kan tage fart, når de fornødne foranstaltninger for den digitale dagsorden er blevet truffet. Forbrugerne benytter sig allerede af cloud-tjenester, der tilbydes af leverandører som en del af de forretningsmodeller, slutbrugerne efterspørger, men erfaringen viser samtidig, at de brugere, der anvender disse teknologier på en ufor-sigtig måde og uden tilstrækkelig baggrundsviden, kan få store problemer, netop på grund af sprækker i databeskyttelsen og et utilstrækkeligt vidensniveau;

11. ser positivt på Kommissionens forslag om tre nøgletiltag, men mener, de bør suppleres med konkrete foranstaltninger, der fokuserer på udvikling af brugernes viden, da det er det, der gør det muligt at øge markedefterspørgslen og dermed bidrage til at styrke Europas position i den globale konkurrence samt fordele risici og fordele ved spredningen af denne nye teknologi mere jævnt mellem forbrugere og tjenesteleverandører. Disse konkrete tiltag skal også fokusere på at fremme it-uddannelse og it-kultur.

II. SÆRLIGE BEMÆRKNINGER OG FORSLAG

Oprydning i junglen af standarder

REGIONSUDVALGET

12. bifalder Kommissionens forslag om standardisering, men beklager, at det ikke bygger på en passende regulatorisk og organisatorisk ramme;

13. finder det vigtigt at supplere den foreslåede standardiseringsproces med konkrete tiltag, der skal gøre identifikation i »skyen« mulig, f.eks. i tilfælde af sammenkobling af offentlige forvaltningsregistre;

14. er betænkelig ved, at Kommissionens forslag måske ikke tager tilstrækkeligt hensyn til de eksisterende tjenester i den offentlige sektor og på markedet samt til de tjenestestrukturer og -infrastrukturer, som de har gjort det muligt at etablere;

15. minder om, at den manglende regulering af dataportabilitet og de problemer, dette medfører, er en af grundene til den manglende tillid til cloud computing;

16. gør opmærksom på, at det i forbindelse med standardisering og certificering er nødvendigt konkret at fastlægge, hvem der skal godkende certificeringsorganerne, og hvordan, samt at beslutte, om certificeringsreglerne skal udarbejdes på medlemsstatsniveau eller på EU-niveau.

Sikre og fair kontraktbetingelser

REGIONSUDVALGET

17. finder det vigtigt, at Kommissionen vil fastlægge regler for kontrakter mellem tjenesteudbydere og brugere og især sætte grænser for tjenesteudbydere som følge af muligheden for misbrug af en dominerende stilling;

18. bemærker, at selv om brugerne efterspørger applikationer, der bygger på en fælles indlogningsprocedure, fordi de er lette at bruge, bør deres krav ikke opfyldes på bekostning af sikkerheden, især når der er tale om finansielle transaktioner. Det er absolut nødvendigt at fastlægge regler for disse spørgsmål i nærmeste fremtid;

19. gør opmærksom på, at mange af de farer, der lurar i cyberspace, kunne elimineres gennem et effektivt identifikations-system, som giver brugerne mulighed for klart at identificere internettets aktører;

20. bemærker, at cloud computing allerede i dag giver mange udmærkede muligheder for udbredelse af den audiovisuelle kultur, men understreger, at spørgsmålet om ophavsrettigheder og kopiering af indhold endnu ikke er løst;

21. hilser fastlæggelsen af fælles retningslinjer for databeskyttelse velkommen, da det er afgørende for anvendelsen af cloud computing; beklager ikke desto mindre, at Kommissionen ikke kommer ind på spørgsmålet om onlinebetaling og

onlinefakturering, som dog ikke er til at komme uden om ved anvendelse af cloud computing i forretningsmæssigt øjemed;

22. finder det nødvendigt, at der gives mere detaljerede oplysninger om scenarierne for evaluering af de tjenester, der er tilgængelige via cloud computing, og at denne evaluering integreres i serviceaftalerne.

Et europæisk cloud-partnerskab, international dialog

REGIONSUDVALGET

23. bifalder idéen om et europæisk cloud-partnerskab;

24. støtter den internationale dialog om cloud-baserede tjenester og finder det vigtigt at fremhæve, at det i betragtning af denne sektors dynamiske udvikling både ud fra et juridisk synspunkt og på det teknologiske plan er nødvendigt med en global harmonisering af de strategier, der er udviklet, eller som er under udvikling;

25. advarer mod risikoen for beskyttelsen af persondata, når cloud computing-servere placeres uden for EU;

26. finder det belejligt, at Kommissionen træffer forholdsregler, der skal gøre nuværende og kommende »skyer« på nationalt, regionalt og eventuelt lokalt plan kompatible og interoperable ved at udnytte mulighederne for standardisering. Der skal i denne forbindelse især lægges vægt på kompatibilitet mellem de førnævnte forvaltningsregistre;

27. mener, at dialogen med standardiseringsorganer, der også beskæftiger sig med cloud computing (f.eks. ICO og ETSI), er vigtig.

Udvikling af brugernes viden

REGIONSUDVALGET

28. er glad for, at Kommissionen lægger vægt på at tilpasse de offentlige tjenester til det 21. århundredes forventninger, men vil dog henlede opmærksomheden på, at der også her hurtigt skal træffes de nødvendige forholdsregler for at håndtere den digitale kløft;

29. gør opmærksom på, at den digitale kløft kun kan mindskes gennem målrettet undervisning. I et videnbaseret samfund er teknologibeherskelse grundlaget for at stifte bekendtskab med og udbrede de nye teknologier;

30. finder det nødvendigt, at de europæiske borgere i det 21. århundrede er i stand til at tilegne sig de disponible teknologier og anvende dem effektivt. En god vej til at opnå dette kunne f.eks. være at udbygge de muligheder, der ligger i det europæiske it-kørekort;

31. påpeger, at cloud computing allerede i dag rummer de tekniske muligheder for at udbrede onlineundervisning, men at lovgivnings- og ophavsretsspørgsmål skal tages op til behandling for at sikre fremskridt på området.

III. ANDRE BEMÆRKNINGER OG FORSLAG**REGIONSUDVALGET**

32. finder det hensigtsmæssigt, at Kommissionen støtter den offentlige sektor i forbindelse med fastlæggelsen af principperne for indgåelse af indkøbskontrakter, men understreger vigtigheden af, at denne hjælp til regioner med udviklingsefterslæb ikke begrænses til udarbejdelsesfasen, men også omfatter den finansiering, der er nødvendig for gennemførelsen;

33. understreger, at det er utænkeligt at udnytte potentialet ved cloud computing uden samtidigt at udvikle det indre marked for telekommunikationstjenester. Dette kræver EU-tiltag vedrørende prissætning af tjenester for udveksling af roamingdata;

34. finder det absolut nødvendigt, at det præciseres, hvilke administrative tjenester der med sikkerhed skal indgå i europæisk cloud computing (f.eks. på identifikationsområdet).

Bruxelles, den 11. april 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Decentraliseringsprocessen i EU og det lokale og regionale selvstyres rolle i EU's politiske beslutnings- og gennemførelsesproces«

(2013/C 139/08)

REGIONSUDVALGET

- definerer decentralisering som alle foranstaltninger på politisk niveau, der styrker de subnationale myndigheds rolle i den nationale og europæiske beslutningsproces og overfører kompetencer fra statsniveau til de lokale og regionale institutioner;
- betoner, at funktionelle lokale og regionale administrationer og en effektiv decentralisering bør bygge på principperne om subsidiaritet, proportionalitet og forvaltning på flere niveauer;
- mener, at nærhedsprincippet som politisk-retligt princip er en afgørende drivkraft for decentralisering, fordi man derved placerer beføjelserne på det niveau, hvor de kan anvendes mest effektivt;
- konstaterer, at den økonomiske og finansielle krise har fungeret som katalysator for reformer og forandringer, hvor lokale myndigheder i en række medlemsstater har gennemgået en territorial omstrukturering, og hvor også den institutionelle magtfordeling har ændret sig væsentligt;
- understreger, at en sammenhængende decentraliseringsproces kun kan give positive resultater, hvis overførslen af beføjelser til de subnationale myndigheder ledsages af en tilsvarende tildeling af finansielle midler;
- observerer, at regioner, der overvejende finansieres vha. egne indtægter, har en mere ansvarsbevidst omgang med de finansielle ressourcer, der er til rådighed og følgelig har et sundt offentligt budget, og anbefaler, at medlemsstaterne i videre udstrækning anvender egne finansielle midler frem for finansielle overførsler;
- understreger den positive sammenhæng mellem decentralisering og en vellykket og bæredygtig europæisk regionalpolitik;
- fremhæver, at debatten om Europas fremtid bør omfatte det lokale og regionale niveau, fordi EU's legitimitet bl.a. beror på de subnationale niveauers legitimitet;
- tilskynder alle regeringsniveauer til at samarbejde om at løse den europæiske gældskrise én gang for alle og kræver, at de lokale og regionale myndigheder deltager på lige vilkår i udformningen af europæiske og nationale reformplaner.

Ordfører

Franz SCHAUSBERGER (AT/PPE), repræsentant for delstaten Salzburg i Regionsudvalget

Basisdokument**I. POLITISKE ANBEFALINGER**

REGIONSUDVALGET

Fordele ved decentralisering

1. definerer decentralisering som alle foranstaltninger på politisk niveau, der styrker de subnationale myndigheders rolle i den nationale og europæiske beslutningsproces og overfører kompetencer fra statsniveau til de lokale og regionale institutioner;

2. anerkender, at EU's medlemsstater ikke er forpligtede til at vælge en bestemt model for deres institutionelle struktur eller for decentralisering, overførsel eller deling af beføjelser mellem de forskellige regerings- og forvaltningsmodeller, men peger samtidig på, at EU også respekterer regionalt og/eller lokalt selvstyre, som det især fremgår af EUF-traktatens artikel 4, stk. 2;

3. påpeger, at det på mange politikområder er langt mere effektivt med et decentralt gennemførelsesniveau, både omkostningsmæssigt og med henblik på kvaliteten og borgernærheden i forbindelse med tjenesteydelserne;

4. understreger vigtigheden af, at Europas borgere identificerer sig med deres regioner og byer, der frem for alt spiller en afgørende rolle som modvægt til den tiltagende internationalisering og dermed anonymiseringen af arbejdsmarkedet og de økonomiske relationer;

5. mener, at decentraliseringen og de berørte lokale og regionale institutioner bidrager væsentligt til at mindske de eksisterende økonomiske og samfundsmæssige kløfter mellem Europas regioner og dermed til at afbøde de negative konsekvenser af afvandringen fra de fattige regioner til storbyområderne samt den udvandring fra en medlemsstat til en anden, der virker så lammende på arbejdsmarkedet;

6. takker Kongressen af Lokale og Regionale Myndigheder i Europasamt de forskellige interessegrupper, der deltog i høringen, for deres værdifulde bidrag og ekspertudtalelser.

Regionsudvalgets grundlæggende ansvar for overvågningen af decentraliseringen

REGIONSUDVALGET

7. bekræfter, at udvalget som repræsentant for de subnationale (dvs. lokale og regionale) myndigheder i EU's lovgivnings- og beslutningsproces har et ansvar for at overvåge anvendelsen af nærhedsprincippet og har stor interesse i at foretage en regelmæssig evaluering af situationen vedrørende decentralisering i EU og i ansøgerlandene i udvidelsesprocessen;

8. minder om, at det i sin nyligt vedtagne udtalelse om »Udvikling af en europæisk kultur med forvaltning på flere myndighedsniveauer: Opfølgning af Regionsudvalgets hvidbog« giver udtryk for sine intentioner om nøje at overvåge decentraliseringsprocessen i medlemsstaterne og i ansøgerlandene i udvidelsesprocessen;

9. ser denne opfattelse bekræftet af, at De Europæiske Kommuner og Regioners Råd (CEMR) og Kongressen af Lokale og Regionale Myndigheder gør en grundig og systematisk indsats på dette område. Udvalget agter at gøre brug af begge organisationers resultater i sit arbejde;

10. minder om, at Regionsudvalgets seneste udtalelse om emnet er fra 7. juli 2005, og at der siden da er indtrådt væsentlige institutionelle, politiske og retlige forandringer og udviklingstendenser på decentraliseringsområdet i EU.

Udviklingen vedrørende decentralisering i Europa siden den sidste udtalelse fra 2005

REGIONSUDVALGET

11. konstaterer, at Lissabontraktaten fra 2009 har bidraget til at styrke nærhedsprincippet, forankre regionernes og kommunernes identitet i traktaten og styrke Regionsudvalget rolle, hvilket har ansporet flere medlemsstater til at gennemføre eller planlægge institutionelle reformer for øget decentralisering eller styrkelse af de lokale og regionale niveauer;

12. bemærker overordnet, at decentraliseringen er tiltaget i løbet af de sidste år i de fleste stater. Regionsudvalget ser imidlertid med stor bekymring på modsatte tendenser i nogle medlemsstater, hvor de lokale og regionale myndigheders finansielle autonomi eller retten til selvbestemmelse på lokalt niveau, er blevet væsentligt beskåret;

13. noterer sig imidlertid også, at den finansielle og økonomiske krise, der indtrådte i 2009 samt statsgældskrisen, der begyndte i 2010, har haft negative konsekvenser for decentraliseringens udvikling, og at forholdet mellem nationalstaterne og EU's institutioner har forandret sig, hvilket også har påvirket det subnationale niveau;

14. bemærker i den forbindelse med tilfredshed, at idéen om forvaltning på flere myndighedsniveauer – bl.a. takket være Regionsudvalgets initiativ – har vundet indpas i den europæiske politiske debat, hvilket også kan modvirke mulige negative tendenser vedrørende decentralisering;

15. ser sig nødsaget til at påpege, at overgangsprocessen på decentraliseringsområdet ikke er helt afsluttet i nogle af de medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004, og er sig derfor bevidst, at nogle af disse lande samt staterne i østpartnerskabet står over for særligt væsentlige udfordringer, hvis den samfundsmæssige og økonomiske udvikling skal kunne fortsætte;

16. bemærker, at de seneste udvidelsesrunder har demonstreret, at manglende inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i integrationsprocessen skaber betydelige udfordringer og problemer for både de nationale regeringer og EU's institutioner mht. gennemførelsen af EU's politikker og iværksættelsen af de nødvendige reformer, hvilket i sidste ende også bliver borgernes problem;

17. konstaterer med glæde, at langt de fleste af Europarådets medlemmer og samtlige EU-medlemsstater har ratificeret den europæiske konvention om lokalt selvstyre siden Europarådet vedtog den i 1985, som har til formål at sikre og styrke det kommunale selvstyre i Europa med udgangspunkt i principperne om demokrati, nærhed og decentralisering;

18. bifaldt og støttede Europarådets initiativ til en europæisk konvention om regionalt demokrati samt kongressens fremsættelse af forslaget i 2008 med det formål at redegøre for de vigtigste principper for regionalt demokrati i Europa og beklager, at dette initiativ blev forhindret af en række medlemmer af Europarådet, men anerkender, at ministrene med ansvar for lokal og regional forvaltning i det mindste godkendte en referenceramme for regionalt demokrati i 2009.

Decentralisering og finanskrisen

REGIONSUDVALGET

19. observerer med stor interesse, at konsekvenserne af den aktuelle finansielle og økonomiske krise har medført, at kompetencefordelingen og navnlig spørgsmålet om skattemæssig decentralisering på nationalt og europæisk niveau er blevet genstand for øget opmærksomhed i den offentlige debat – ofte under den fejlagtige antagelse, at de subnationale myndigheders adfærd er én af de faktorer, der hindrer, at budgetmålene nås på nationalt plan, skønt hovedansvaret for krisen må placeres på det nationale plan;

20. konstaterer med bekymring, at finanskrisen, der brød ud i 2009, har udviklet sig til en statsgældskrise, som udgør en alvorlig realøkonomisk trussel for byerne og regionerne og også har negative konsekvenser for den sociale struktur i medlemsstaterne;

21. ser med bekymring på situationen for det lokale selvstyre i nogle europæiske lande, hvor der gennemføres reformer for at rationalisere lokalforvaltningen og gøre den mere bæredygtig. I mange medlemsstater har de økonomiske kriterier, der er fremherskende i den nuværende økonomiske krise, udvandet det regionale og lokale selvstyres demokratiske fundament og svækket det kraftigt;

22. kritiserer skarpt, at den økonomiske krise og statsgældskrisen samt de spareforanstaltninger, der er nødvendige i hele Europa, i mange medlemsstater bliver brugt som påskud til yderligere magtcentralisering, til decentralisering uden tilsvarende finansielle midler samt til at forenkle, reducere eller ligefrem at afskaffe de subnationale strukturer, hvilket i sidste ende svækker det lokale og regionale demokrati. Denne tendens beror på den fejlagtige antagelse, at offentlige tjenesteydelser bliver billigere, hvis de overflyttes til nationalt niveau;

23. understreger til gengæld, at de lokale myndigheder som de myndigheder, der er tættest på borgerne, kender borgernes behov og er i en bedre position til at identificere og reagere på disse behov i en krisetid;

24. er stærkt afvisende over for en sådan politik, fordi den strider imod det europæiske nærhedsprincip, som indebærer, at de politiske og lovgivningsmæssige beslutninger skal træffes på det niveau, der egner sig bedst til at nå de fastsatte mål og så tæt på borgerne som muligt;

25. bemærker, at der er tilsvarende tendenser også i de lande, der er på vej mod EU-medlemskab samt i landene i EU's nabo-skabsområde;

26. må konstatere, at man på grundlag af økonomiske argumenter i forbindelse med finans- og gældskrisen meget hyppigt, og uden altid at tage udgangspunkt i tilstrækkelige studier og analyser, præsenterer sammenlægning af kommuner som en måde at opnå besparelser på. Regionsudvalget erkender imidlertid også, at kommunesammenlægninger i nogle regioner kan være hensigtsmæssige, f.eks. på grund af demografiske ændringer;

27. mener, at man i disse overvejelser ikke må se bort fra, at nærheden til borgerne og det lokale demokrati ville kunne lide som resultat af dette. Mulighederne for grænseoverskridende samarbejde og samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder med henblik på besparelser bør have høj prioritet. Afskaffelse af kommuner gennem sammenlægning er et tiltag, der kræver nøje overvejelse. Det kan f.eks. være et hensigtsmæssigt instrument i regionerne i lyset af de demografiske ændringer. Med henblik på samarbejdet mellem kommuner ser Regionsudvalget med bekymring på Kommissionens bestræbelser på at vanskeliggøre den fælles udførelse af opgaver vha. et kommunalt samarbejde gennem opstilling af regler, som går videre end EU-Domstolens retspraksis;

28. fremhæver i den forbindelse såvel betydningen af venskabsbyer, europæiske net af byer og regioner og bi- og multilaterale europæiske programmer om territorielt samarbejde som den positive rolle, som den europæiske gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) spiller. Denne gruppe bidrager væsentligt til at lette kommunernes og regionernes samarbejde på beslægtede politikområder som f.eks. forsyningspligtsydelser, transport og miljøbeskyttelse.

Decentralisering i Europa – den aktuelle status ⁽¹⁾

REGIONSUDVALGET

29. noterer sig på baggrund af de seneste rapporter, at tre af 27 medlemsstater formelt har en føderal struktur, at én medlemsstat er kvasi-føderal, mens resten kan betegnes som enhedsstater med mange forskellige udformninger. Nogle af disse har på trods af deres formelle enhedsstruktur en uensartet territorial organisationsstruktur (et asymmetrisk system). Udvalget konstaterer, at 11 medlemsstater kun har ét subnationalt niveau, ni andre har to, mens de resterende syv medlemsstater har tre subnationale niveauer;

30. observerer med stor interesse, at den økonomiske og finansielle krise i mange lande har fungeret som katalysator for reformer og forandringer, hvor lokale myndigheder i en række medlemsstater har gennemgået en territorial omstrukturering, og hvor til dels også den institutionelle magtfordeling har ændret sig væsentligt, men at ændringerne imidlertid ikke altid virker befordrende på decentraliseringen;

31. henviser til de analyser, udvalget har bestilt for at få et øjebliksbillede af situationen vedrørende decentralisering og kompetencefordeling i medlemsstaterne.

Principper for det lokale og regionale selvstyres organisation

REGIONSUDVALGET

32. mener, at funktionsdygtige lokale og regionale forvaltninger og en effektiv decentralisering bør bygge på principperne om nærhed, proportionalitet og forvaltning på flere myndighedsniveauer;

33. finder det overordentlig vigtigt, at den lokale og regionale regerings- og forvaltningspraksis foregår via demokratisk valgte og fuldt repræsentative organer, som er ansvarlige over for deres borgere. Den dermed forbundne politiske borgernærhed fremhæver det lokale og regionale demokratis merværdi; god forvaltning og gennemsigtighed fremmer nemlig de lokale og regionale institutioners legitimitet og ansvarlighed samt tilliden til dem;

34. understreger nødvendigheden af, at beslutningen om at indlede reformer, der fører til decentralisering af beføjelser og finansielle ressourcer, modsvares borgernes samt de lokale og regionale samfunds konkrete forestillinger og krav. Regionsudvalget erkender imidlertid også, at der om nødvendigt og i overensstemmelse med de enkelte medlemsstaters forfatning må skrides til folkeafstemning om eventuelle vidtrækkende foranstaltninger;

35. konstaterer med tilfredshed, at den europæiske integration har ydet et afgørende bidrag til den lokale og regionale decentraliseringsproces. Hvad udvidelseslandene og østpartner-skabslandene angår, kan den decentraliseringsproces, som er i gang eller diskuteres i disse lande bidrage væsentligt til, at de lettere og hurtigere kan tilpasse sig EU-retten og i sidste ende være bedre i stand til at påtage sig de forpligtelser, der følger af et EU-medlemskab;

36. henviser endvidere til den indirekte anerkendelse af det lokale og regionale demokrati i traktaterne (art. 10 i TEU, art. 20, stk. 2 i TEUF samt art. 40 i EU's charter om grundlæggende rettigheder), hvilket viser, at EU – uafhængigt af dennes principielle neutralitet i forhold til medlemsstaternes institutionelle opbygning – betragter det lokale og regionale demokrati som en forudsætning for EU's egen legitimitet;

37. opfordrer i den forbindelse alle EU's medlemsstater, som endnu ikke har gjort det, til at forankre deres respektive subnationale myndigheder i en passende retlig ramme på så højt niveau som muligt (om muligt på forfatningsniveau);

⁽¹⁾ I dette afsnit anvendes der oplysninger fra den nylige rapport fra CEMR – Dexia Crédit Local »Subnational public finance in the EU« og fra Kommissionens rapport »Public Finance in the EMU«.

38. påpeger, at dets mål ikke er at oprette regionale enheder alene for statistikens skyld, men at skabe subnationale niveauer for politisk og administrativt selvstyre, fordi disse er væsentligt bedre rustede til at gennemføre de foranstaltninger og retsakter, der vedtages af EU;

39. er enig med bl.a. Kommunalkongressen i, at antallet af decentraliserede enheder i de europæiske lande også bør afspejle det enkelte lands geografiske størrelse og henviser til sammenlutningen Arco Latino's såkaldte *Salerno Manifesto* fra 2012, som indeholdt værdifulde anbefalinger for den fremtidige udvikling af forvaltninger på mellemniveau;

40. går ind for, at alle EU's institutioner støtter decentraliseringen, som er en nøgelfaktor for fremme af den kulturelle diversitet i overensstemmelse med EU's motto »Forenet i mangfoldighed«, også for at styrke de lokale og regionale myndigheders følelse af at være europæiske territoriale enheder;

41. påpeger i den forbindelse, at der er afgørende fordele forbundet med decentraliserede regerings- og forvaltningsstrukturer, f.eks. bedre føling med borgernes behov og ønsker, (deltagelse i) udvikling af politikker, der kan bidrage til at skabe bæredygtig og konkurrencedygtig vækst, en forsvarlig økonomisk forvaltning og investeringer på lokalt og regionalt plan, øget selvstændighed samt stærkere lokalt og regionalt demokrati;

42. fastholder atter, at – i overensstemmelse med principperne om god forvaltning og bedre regulering – regionerne og de lokale myndigheder samt de aktører, der har ansvar for at gennemføre EU-politikkerne på subnationalt niveau, så tidligt som muligt bør inddrages endnu mere aktivt og effektivt i udarbejdelsen og gennemførelsen af EU's politikker og retsakter;

43. anser i den forbindelse den effektive gennemførelse af samarbejdsaftalen mellem Kommissionen og Regionsudvalget for at være et vigtigt og uundværligt redskab til sikring af en sådan inddragelse;

44. opfordrer derfor atter de medlemsstater, hvor der findes regionale myndigheder med lovgivningsbeføjelser, til at etablere de nødvendige mekanismer for at give disse regionale myndigheder mulighed for at deltage i EU's beslutningsprocesser i forhold, der vedrører dem. Dette bør ikke kun gælde for regionale parlamenter, som bør spille en aktiv rolle i den tidlige varslingsmekanisme for overvågning af nærhedsprincippet, men også for regionale myndigheder, der bør inddrages i udarbejdelsen af nationale holdninger i Rådet eller sammensætningen af nationale delegationer.

Forvaltning på flere myndighedsniveauer og forholdet mellem effektivt og funktionsdygtigt selvstyre på lokalt og regionalt plan og korrekt anvendelse af nærhedsprincippet

REGIONSUDVALGET

45. minder om, at forvaltning på flere niveauer sikrer samarbejde på alle regerings- og forvaltningsniveauer i

forbindelse med udøvelsen af kompetencer og beslutningsprocessen. Det betyder, at nærhedsprincippet og forvaltning på flere niveauer går hånd i hånd med et stærkt lokalt og regionalt selvstyre;

46. minder ligeledes om, at det i Lissabontraktaten for første gang udtrykkeligt blev nævnt, at nærhedsprincippet omfatter samtlige regerings- og forvaltningsstrukturer i EU, dvs. de europæiske, nationale, lokale og regionale niveauer. Principperne om nærhed og proportionalitet er nødvendige betingelser for, at forvaltning på flere niveauer fungerer i praksis;

47. mener, at nærhedsprincippet som politisk-retligt princip er en afgørende drivkraft for decentralisering, fordi man derved placerer beføjelserne på det niveau, hvor de kan anvendes mest effektivt;

48. agter at fortsætte sit samarbejde med Kommunalkongressen med henblik på at overvåge anvendelsen af den europæiske konvention om lokalt selvstyre samt det lokale og regionale demokratis aktuelle situation i de enkelte medlemsstater og kandidatlande;

49. erklærer på ny, at det agter at udarbejde en europæisk konvention om forvaltning på flere myndighedsniveauer og videreføre det allerede påbegyndte arbejde (?).

Finansiell decentralisering

REGIONSUDVALGET

50. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionens seneste rapport om de offentlige finanser i Den Økonomiske og Monetære Union viser ⁽²⁾, at der i alle EU's medlemsstater er en stigende tendens til skattemæssig decentralisering, og at en større del af udgifterne og indtægterne har lokal eller regional betydning. I rapporten fremhæves det, at egne indtægter – dvs. uafhængigt opkrævede subnationale skatter eller afgifter – er mere effektive finansieringsredskaber end overførsler fra centralregeringen, men at egne skatter og afgifter på subnationalt niveau bliver anvendt i færre end 50 % af alle tilfælde og ikke har oplevet en stigning siden 1995;

51. understreger, at en sammenhængende decentraliseringsproces kun kan give positive resultater, hvis overførslen af beføjelser til de subnationale myndigheder ledsages af en tilsvarende og tilstrækkelig tildeling af finansielle midler og minder om, at både den europæiske konvention om lokalt selvstyre og Europarådets referenceramme for regionalt demokrati indebærer tilsvarende forpligtelser og foranstaltninger for de undertegnende stater;

⁽²⁾ Jf. udtalelserne CdR 89/2009 fin og 273/2011 fin.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/european_economy/2012/public-finance-in-emu-2012_en.htm.

52. kritiserer i den forbindelse den seneste udvikling i nogle medlemsstater, hvor kompetencefordelingen ikke ledsages af tilsvarende finansielle ressourcer eller kompetencer til opkrævning af finansielle indtægter, hvilket gør det lokale og regionale selvstyre mindre effektivt og dermed fungerer som argument for centralisering;

53. påpeger, at decentralisering i sig selv ikke fører til uforholdsmæssigt store udgifter for de subnationale myndigheder, men at dette snarere skyldes mangelfuld gennemførelse af decentraliseringsforanstaltninger, som ikke ledsages af skattemæssig decentralisering;

54. citerer endnu engang Kommissionens rapport om de offentlige finanser i Den Økonomiske og Monetære Union, som viser, at regioner, der overvejende finansieres vha. egne indtægter, har en mere ansvarsbevidst omgang med de finansielle ressourcer, der er til rådighed og følgelig har et sundere offentligt budget, og opmuntrer derfor medlemsstaterne til så vidt muligt at omlægge finansielle overførsler til egne finansielle midler;

55. udtrykker også bekymring over, at adskillige regioner og kommuner er kommet i alvorlige finansielle vanskeligheder pga. risikable finansielle spekulationer. Derfor opfordrer Regionsudvalget Kommissionen til at udarbejde passende redskaber og strategier, som kan afhjælpe disse situationer;

56. i forbindelse med samfinansierede projekter, som sigter mod at realisere målet om økonomisk, social og territorial samhørighed, såsom Europa 2020-strategiens mål, opfordrer Regionsudvalget Kommissionen til at afklare lovrammerne for at sikre, at der skabes balance mellem kravene om samfinansiering fra de lokale og regionale myndigheders budgetter og beregningen af deres offentlige underskud;

57. understreger den positive sammenhæng mellem decentralisering og en vellykket og bæredygtig europæisk regionalpolitik og henviser i den forbindelse til studier, som viser, at navnlig samhørighedspolitikken giver bedre resultater i decentraliserede medlemsstater;

58. gør samtidig opmærksom på, at ineffektiv gennemførelse af samhørighedspolitikken især er et problem i centraliserede medlemsstater, hvor samtlige regioner er berettigede til støtte under mål 1, fordi de centraliserede forvaltningsmyndigheder sjældent har indgående kendskab til de regionale problemer og udfordringerne i de enkelte projekter, og opfordrer derfor til, at de subnationale myndigheder inddrages i forvaltningen af de enkelte fonde i medlemsstaterne.

Decentralisering og uafhængighedsbestræbelser

REGIONSUDVALGET

59. mener, at en plausibel decentralisering bidrager væsentligt til borgernes tilfredshed i regioner og lokalområder og dermed kan styrke staten som helhed;

60. er imidlertid overbevist om, at en vedvarende afvisning af at indgå i en seriøs dialog mellem forskellige styringsniveauer og en permanent manglende evne til at tage hensyn til regionale ønsker og krav om decentralisering af beføjelser og om de nødvendige finansielle ressourcer kan opildne krav om selvstændighed og i særlige tilfælde om løsrivelse; minder i denne forbindelse om, at en konsekvent og sammenhængende anvendelse og accept af nærheds- og proportionalitetsprincipperne på EU-niveau skaber de bedste rammer for hensyntagen til de legitime ønsker på de forskellige niveauer;

61. følger nøje med i selvstændighedsbestræbelserne i visse regioner i EU's medlemsstater og kandidatlande, der er tiltaget i den seneste tid, samt de meget forskellige historiske, politiske og økonomiske årsager til denne udvikling;

62. opfordrer i den forbindelse til, at man analyserer årsagerne til disse tendenser for at finde frem til og forstå bevæggrundene og motivationen bag og finde løsninger, som er sammenhængende og fredelige for alle berørte parter;

63. pointerer, at en regions udvikling i retning af selvstændighed i henhold til artikel 4, stk. 2, i TEU grundlæggende skal betragtes som den berørte stats interne anliggende;

64. minder om, at hvis en region opnår selvstændighed og ønsker at tiltræde EU, skal den indgive en officiel ansøgning herom til Rådet og følge tiltrædelsesproceduren i artikel 49 i TEU ligesom enhver anden stat, der ønsker at blive medlem af EU.

Visioner for fremtidens Europa

REGIONSUDVALGET

65. deltager med stor interesse i den nyligt påbegyndte diskussion om forskellige visioner for fremtidens Europa, forventer, at de subnationale niveauer bliver inddraget i discussionsforløbet fra begyndelsen og opfatter dette som en vigtig udfordring for udvalgets egne aktiviteter;

66. fremhæver, at en vision for Europa nødvendigvis må omfatte det lokale og regionale niveau, fordi EU's legitimitet bl.a. beror på de subnationale niveauers legitimitet;

67. mener, at det er nødvendigt at afholde et konvent om disse emner og vil formulere og bidrage med sine idéer om udformningen af fremtidens EU, der går ud på, at øget anerkendelse af lokalt og regionalt demokrati skal fylde endnu mere i de kommende traktater;

68. anbefaler i den forbindelse, at det overvejes, om decentralisering med et effektivt lokalt og i givet fald regionalt selvstyre kan blive en betingelse for EU-medlemskab.

Anbefalinger

REGIONSUDVALGET

69. opfordrer til, at EU's institutioner styrker dialogen med de lokale og regionale myndigheder med henblik på et direkte samarbejde mellem regioner, byer og kommuner og EU's organer;

70. tilskynder alle regeringsniveauer til at gennemføre synercier for at løse den europæiske gældskrise én gang for alle og kræver derfor, at de lokale og regionale myndigheder deltager på lige vilkår i udformningen af europæiske og nationale reformplaner;

71. henstiller til medlemsstaterne, at alle territoriale omstruktureringer i forbindelse med fremtidige reformer af lokalforvaltningen gennemføres på grundig, velovervejet og veltilrettelagt vis under hensyntagen til den europæiske konvention om lokalt selvstyre og den europæiske referenceramme for regionalt demokrati, som er baseret på principperne om demokrati, nærhed og decentralisering;

72. anbefaler, at man retter større opmærksomhed mod eksempler på god praksis fra succesrige regioner og kommuner for navnlig i centralistisk prægede lande at fremme den offentlige debat om decentralisering og vise vellykkede eksempler på fordelene ved decentralisering;

73. anmoder Kommissionen om i endnu højere grad end hidtil at støtte målrettede uddannelsesprogrammer for lokale og regionale administrationer med henblik på at udarbejde egnede støtteprojekter og tage større hensyn til, at EU-støtte tildeles efter objektive kriterier og ikke efter politisk forgodtbefindende;

74. gentager sin opfordring til Kommissionen om at indlemme et separat kapitel i de årlige statusrapporter om situationen for det lokale og regionale selvstyre i de berørte medlemsstater;

75. bifalder, at Kommissionens årlige statusrapport om de offentlige finanser i Den Økonomiske og Monetære Union for første gang indeholder et kapitel om skattemæssig decentralisering og situationen for de lokale og regionale finanser samt om de igangværende reformer på området skattemæssig decentralisering i medlemsstaterne og opmuntrer Kommissionen til at foretage en ny evaluering af de subnationale offentlige finanser hvert år;

76. foreslår, at man supplerer ovennævnte studie om situationen vedrørende decentralisering og kompetencefordeling i medlemsstaterne med yderligere undersøgelser af sammenhængen mellem decentralisering af kompetencerne på den ene side og de finansielle midler, der frigøres gennem skattemæssig decentralisering på den anden side, og understreger dette instruments nytteværdi for overvågningen af den korrekte anvendelse af nærhedsprincippet.

Bruxelles, den 12. april 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Styrket og mere målrettet samarbejde mellem EU og internationale parter inden for forskning og innovation«

(2013/C 139/09)

REGIONSUDVALGET

- påpeger, at de lokale og regionale myndigheder har en central rolle at spille i det europæiske forskningsrum (EFR). Regioner og byer samler på deres territorium de vigtigste aktører i innovations-trekanten: en blanding af akademikere, universiteter, forskere og adskillige økonomiske og industrielle fællesskaber i forskellige værdikæder og værdinetværk på innovationsområdet. De er centrale aktører for udviklingen af regionale innovationsstrategier på forskningsområdet og etableringen af de rette rammebetingelser for innovative miljøer;
- glæder sig over, at meddelelsen specifikt nævner den regionale og internationale dimension af de instrumenter, der indgår i det 7. rammeprograms kapacitetsprogram, og opfordrer til at sikre synlighed i det internationale forskningssamarbejde i den næste programmeringsperiode, og heri at gøre brug af de gode erfaringer med programmet for videnregioner og at knytte det til fremtidige initiativer inden for ERA-netværket;
- fremhæver, at internationalt samarbejde skal baseres på fælles principper om forskningsintegritet, kønsdimension, virksomhedernes sociale ansvar, åben adgang og intellektuel ejendom. Der skal også tages højde for klima- og miljøaspektet, som sikrer bæredygtig udvikling;
- understreger den regionale relevans og de betydelige (potentielle) fordele ved forskningsinfrastrukturer, herunder e-infrastrukturer. De kan levere de faciliteter (højtydende elektronisk udstyr og kommunikationsredskaber, fjerntliggende instrumenter og datasæt), der er nødvendige for at udføre forsknings- og innovationssamarbejde i verdensklasse uanset land og geografisk placering.

Ordfører	Markku MARKKULA (FI/PPE), Medlem af byrådet i Espoo
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Styrket og mere målrettet samarbejde mellem EU og internationale parter inden for forskning og innovation: En strategisk tilgang COM(2012) 497 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Relevans for de lokale og regionale niveauer og Regionsudvalget

1. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder har en central rolle at spille i det europæiske forskningsrum (EFR). Regioner og byer samler på deres territorium de vigtigste aktører i innovationstrekanten: en blanding af akademikere, universiteter, forskere og adskillige økonomiske og industrielle fællesskaber i forskellige værdikæder og værdinetværk på innovationsområdet. De er centrale aktører for udviklingen af regionale innovationsstrategier på forskningsområdet og etableringen af de rette rammebetingelser for innovative miljøer. De spiller en vigtig rolle for at skabe et regionalt miljø, der tilskynder til innovation og iværksætteraktiviteter. Derudover har de regionale og lokale forvaltninger i mange tilfælde lovgivningsbeføjelser og forvalter finansielle midler til forskning, innovation og internationalisering;

2. konstaterer, at lokale og regionale myndigheder er vigtige aktører i det internationale samarbejde og koordineringen af forsknings- og innovationsaktiviteter. Deres politikker har en stor indflydelse på udviklingen af forskningsinfrastrukturer og etableringen af innovative miljøer (universiteter, teknologicentre, virksomhedskuvøser, forskerparker og gode rammebetingelser for risikovillig kapital), der kan tiltrække forskere og innovatorer og skabe grundlæggende og operationelle forhold med henblik på en solid vækst i den intellektuelle kapital.

Generelle bemærkninger

REGIONSUDVALGET

3. anerkender, at meddelelsen er i tråd med nærhedsprincippet, idet målene for de foreslåede foranstaltninger ikke fuldt ud kan opfyldes af medlemsstaterne inden for rammerne af deres nationale forfatningssystemer, og det er sandsynligt, at foranstaltninger på EU-plan vil resultere i en klar merværdi. For at give de internationale forsknings- og innovationsaktiviteter størst mulig effekt og undgå en dyr fragmentering af indsatsen er EU nødt til at supplere åbenheden i Horisont 2020 med målrettede foranstaltninger, der sikrer, at aktiviteterne får størst mulig omfang og rækkevidde;

4. minder om, at viden og innovation har antaget en mere international karakter i de globale værdinetværk, og er enig i, at det er vigtigt både at tænke globalt og handle lokalt;

5. erindrer om, at Europa 2020-strategien fremhæver betydningen af forskning og innovation i forbindelse med opnåelse af en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. »Innovation i EU«, der indgår i Europa 2020-strategien, understreger den vigtige rolle, som internationalt samarbejde spiller i realiseringen af EU's innovationspotentiale;

6. fremhæver, at internationalt samarbejde er et vigtigt element i realiseringen af EFR og dets fem centrale områder;

7. glæder sig over, at meddelelsen specifikt nævner den regionale og internationale dimension af de instrumenter, der indgår i det 7. rammeprograms kapacitetsprogram, og opfordrer til at sikre synlighed i det internationale forskningssamarbejde i den næste programmeringsperiode, og heri at gøre brug af de gode erfaringer med programmet for videnregioner og at knytte det til fremtidige initiativer inden for ERA-netværket;

8. støtter et ambitiøst budget for Horisont 2020 og minder om, at der er behov for at skabe synergieffekter med andre finansielle instrumenter, der relaterer sig til internationalisering. Det vil være vigtigt at anvende de rigtige Horisont 2020-instrumenter til samarbejde med tredjelande;

9. ser med tilfredshed på den grundige indsats, Kommissionen har ydet ved at udarbejde en klar, koncis og omfattende ramme, der skal danne grundlag for en mere strategisk tilgang til styrkelse af internationalt samarbejde inden for forskning og innovation i Europa;

10. bifalder meddelelsens velstrukturerede og koncise oversigt over instrumenter og (potentielle) modparter i et internationalt forskningssamarbejde;

11. understreger, at internationalt samarbejde altid skal have en merværdi for EU;

12. fremhæver, at internationalt samarbejde skal baseres på fælles principper om forskningsintegritet, kønsdimension, virksomhedernes sociale ansvar, åben adgang og intellektuel ejendom. Der skal også tages højde for klima- og miljøaspektet, som sikrer »bæredygtig udvikling«;

13. peger på tre overordnede temaer af relevans for regionerne i meddelelsen, nemlig forskningsdiplomati, intelligent specialisering og forskningsinfrastrukturer.

Der er behov for en merværdi i forskning, udvikling og innovation (FUI)

REGIONSUDVALGET

14. er overbevist om, at det store antal initiativer fra medlemsstater og regioner, der ikke koordineres med andre medlemsstater, lejlighedsvist resulterer i initiativer, der ikke er internt forbundne, og som ikke fører til den nødvendige kritiske masse. Derfor er det vigtigt, at den europæiske dagsorden for forskning og innovation og de nationale og regionale innovationsstrategier er afstemt efter hinanden;

15. erkender, at der er behov for yderligere afstemning af de enkelte medlemsstaters aktiviteter i det internationale samarbejde, og i den forbindelse kan samarbejde med regionerne tilføre en ekstra merværdi. Det er i regionernes og byernes egen interesse at yde konkret støtte til det europæiske forskningsrum og vha. af deres samlende rolle i en Triple Helix-tilgang bidrage til at skabe de rigtige rammebetingelser for at tiltrække internationale investeringer i forskning og udenlandske forskere af høj kvalitet;

16. hvis Europa skal optræde som global aktør er det nødvendigt at fokusere på forskning i innovative løsninger, som bidrager til at imødegå de samfundsmæssige udfordringer. Regionsudvalget understreger i den forbindelse betydningen af en markedsorienteret og efterspørgselsstyret tilgang og SMV'ers centrale rolle, når (international) videnskabelig forskning skal resultere i applikationer og markedsføring;

17. fremhæver den rolle, som medlemsstaternes regeringer samt regionale og lokale myndigheder forventes at spille for at gøre den europæiske integration til virkelighed, sætte EU i stand til at konkurrere i en globaliseret verden og indgå i en dialog med højt industrialiserede lande (herunder USA og Japan), nye vækstøkonomier (f.eks. BRIC-landene), nabolande og udviklingslande;

18. efterlyser en mere eksplicit definition af »region« i meddelelsen, der både kan forstås som et overnationalt og et subnationalt område;

19. mener, at regionerne har særlige forudsætninger for at forbinde forsknings- og innovationsaktiviteter med horisontale og tematiske politikker. Med hensyn til områdernes forvaltning, imødegåelse af miljømæssige og sikkerhedsmæssige udfordringer, udvikling af planer og levering af tjenester kan der skabes en merværdi i form af nye idéer, strategier og innovative teknologiske løsninger.

Globalisering af industri samt forskning, udvikling og innovation (FUI): instrumenter og deres regionale relevans

REGIONSUDVALGET

20. anerkender, at global konkurrence ikke kun vedrører lande, men også store regionale enheder, hvor distrikter, industrielle forskningsdrevne klynger, virksomhedsnetværk og erhvervscentre hører hjemme. Den regionale enhed forventes at konkurrere og samarbejde på internationalt niveau med lignende enheder i andre dele af verden;

21. mener, at Horisont 2020 kunne være en vigtig anledning til at revurdere de regionale myndigheders rolle i og bidrag til opbygningen af et europæisk system, der kan klare sig i den globale konkurrence;

22. understreger behovet for støtte til modellen med flerniveaustyring i internationalt FUI-samarbejde, hvor regioner og lokale myndigheder kan spille en central rolle sammen med medlemsstaterne og EU;

23. fremhæver regionale netværks betydning for det inter-regionale og internationale FUI-samarbejde mellem regioner og lokale myndigheder. Regionale netværk giver regionale og lokale aktører et forum, hvor de kan samle den nødvendige kritiske masse af idéer, kompetencer og finansielle ressourcer til at deltage i FUI-samarbejde og gå med i internationale projekter i stor målestok. Netværk er en yderst nyttig metode til at samle ressourcer, ekspertise, viden og kapacitet. FUI-aktører med gode forbindelser og deres interessenter skaber gunstige økosystemer for internationalt samarbejde takket være behovet for stadig tættere globale forbindelser og tendensen til at fokusere på territoriale realiteter.

Strategisk Forum for Internationalt Videnskabeligt og Teknologisk Samarbejde (SFIC)

REGIONSUDVALGET

24. erkender, at Det Strategiske Forum for Videnskabeligt og Teknologisk Internationalt Samarbejde skaber merværdi, idet anvendelsen af nationale, europæiske og globale ressourcer optimeres, og der undgås overlappning af aktiviteter;

25. værdsætter arbejdet i dette forum, der giver et velstruktureret overblik over de internationale samarbejdsaktiviteter, som medlemsstaterne iværksætter som del af deres egne politikker og programmer;

26. minder om det bidrag, som de regionale og lokale myndigheder kan yde til SFIC, når de har institutionelle beføjelser og ressourcer til at tage initiativer og iværksætte samarbejde på internationalt plan. Adskillige EU-regioner er meget aktive via samarbejdsaftaler, udenlandske repræsentationer og samfinansiering af aktiviteter. Europæiske forretnings- og teknologcentre i udlandet er eksempler på initiativer uden for EU, hvor de regionale aktører deltager aktivt;

27. konstaterer, at de europæiske regioners samarbejde med lande uden for EU ofte iværksættes, uanset om der er EU-midler til rådighed eller ej, og mener derfor, at det bør overvejes at iværksætte en koordineringsstrategi med SFIC, så initiativerne tilpasses og forfølger samme mål;

28. minder i forbindelse med nærhedsprincippet om, at de regionale og lokale myndigheder er de aktører, der er tættest på og dermed de bedst egnede til at opdage forskere og innovative virksomheder, der med en »bottom up«-tilgang beslutter at være til stede i visse lande eller regioner og samarbejde med de lokale aktører;

29. mener, at det er vigtigt at koordinere de nationale, føderale, regionale eller lokale niveauer i det internationale samarbejde, men at medlemsstaterne (eller de regioner, der udarbejder og gennemfører politikker) bør bære hovedansvaret på dette område; når de fælles prioriteter over for tredjelande eller regioner er fastlagt, er merværdien af en fælles koordinering af initiativerne på europæisk plan tydelig;

30. mener, at det er vigtigt at have en strategisk tilgang med flerårige køreplaner, men det må ikke være for stift; det er nødvendigt med fleksibilitet, så medlemsstaterne eller regionerne kan foretage fornuftige tilpasninger i allokeringen af de nationale, føderale eller regionale midler.

Informationsindsamlingssystemer

REGIONSUDVALGET

31. anmoder om at blive holdt orienteret om og, om muligt, inddraget i det foreslåede informationsindsamlingssystem, som kunne anvendes som kilde til input til dagsorderne for strategisk forskning og innovation inden for rammerne af intelligent specialisering;

32. anerkender, at den internationale videnskabelige specialisering og den hermed forbundne kvalitet åbner muligheder for internationalt samarbejde baseret på komplementaritet, og bifalder den indsamling af oplysninger til kortlægning af forskningsmæssige styrkeområder og svagheder på et overnationalt plan, som omhandles i meddelelsen;

33. opfordrer til, at denne kortlægning udvides til det subnationale niveau, eventuelt baseret på eksisterende informations-systemer; konstaterer betydningen af udvekslinger med globale partnere om konfiguration og anvendelse af informations-systemer som for eks. ERA-watch og nordamerikanske databaser som STAR-metrics, COMETS og ORCID;

34. erkender potentialet i sådanne informationssystemer, når det gælder identificering af komparative (teknologiske) fordele og input til fastlæggelse af strategier for intelligent specialisering i form af synergier, komplementaritet og partnerskaber; for regioner, der er interesserede i samarbejde med regioner og lande uden for EU, kunne sådanne oplysninger give et relevant input til fastlæggelse af strategier for intelligent specialisering;

35. minder om, at sammenkoblede europæiske netværk, der fungerer som et fællesskabsnetværk, der hele tiden forbedres ved hjælp af peer review, benchlearning, konstant benchmarking og geografisk kortlægning af europæiske innovationer, kan være nyttige.

Andre overordnede forhold af regional betydning

REGIONSUDVALGET

36. erkender, at det er en god idé at fokusere på forhold, hvor et internationalt samarbejde kan gøre en forskel, navnlig inden for de globale forskningsinfrastrukturer. Forskningsdiplomati og specialisering er andre forhold af betydning for EU's internationale forsknings- og innovationsaktiviteter;

37. minder om, at de globale samarbejdsmodeller, der er baseret på åben innovation, internet og sociale onlinenetværk, klynger, fælles internationale aktiviteter, fælles teknologiske platforme, levende laboratorier og samarbejdsbaserede fællesskabsinitiativer er fantastiske redskaber i åbne og samarbejdsbaserede internationale aktiviteter.

Forskningsinfrastruktur

REGIONSUDVALGET

38. er enig i, at udviklingen af strategiske forskningsinfrastrukturer har en iboende international samarbejdsdimension. Det er af central betydning at opbygge sammenhængende (fysiske og ikke-fysiske) infrastrukturer til styrkelse af områdernes innovative potentiale i et globalt perspektiv;

39. understreger den regionale relevans og de betydelige (potentielle) fordele ved forskningsinfrastrukturer, herunder e-infrastrukturer. De kan levere de faciliteter (højtydende elektronisk udstyr og kommunikationsredskaber, fjerntliggende instrumenter og datasæt), der er nødvendige for at udføre forsknings- og innovationssamarbejde i verdensklasse uanset land og geografisk placering;

40. minder om, at globale e-infrastrukturer er centrale elementer i et digitalt europæisk forskningsområde, der er åbent for resten af verden; de kan være en del af løsningen på de udfordringer, som den globale forskning står over for;

41. anbefaler, at de regionale og lokale myndigheder høres i forbindelse med udarbejdelsen af køreplanen for Det Europæiske Strategiforum for Forskningsinfrastrukturer.

Forskningsdiplomati

REGIONSUDVALGET

42. erkender, at internationalt samarbejde inden for forskning og innovation er et vigtigt instrument i udøvelsen af »blød magt« og en mekanisme til at forbedre forholdet til centrale lande og regioner;

43. understreger forskningsdiplomatiets rolle, især med hensyn til at sikre den nye europæiske naboskabspolitik lokale og regionale dimension, men ikke nødvendigvis begrænset hertil. Biregionale videnskabelige og teknologiske partnerskaber med udviklingslandene kan supplere EU's udenrigspolitik og instrumenterne i denne politik ved at etablere partnerskaber til bæredygtig udvikling, der kan tage globale problemer op;

44. minder om, at internationalt forsknings- og innovations-samarbejde med industrilandene og de nye vækstøkonomier kan skabe erhvervsmuligheder og åbne nye markeder for virksomheder og regionale og lokale aktører. ERA Watch-databaser med landebaserede oplysninger om internationalisering af videnskabeligt og teknologisk samarbejde kan være til gavn for regionerne i kortlægningen af områderne for forsknings- og innovationssamarbejde med regioner uden for EU.

Specialisering

REGIONSUDVALGET

45. minder om, at videnskabelig specialisering kan åbne op for nye internationale samarbejds muligheder baseret på komplementaritet;

46. fremhæver den centrale betydning af den internationale dimension i strategierne for intelligent specialisering som en vigtig drivkraft til yderligere investeringer og muligheder for både europæiske regioner og tredjelande.

Globale samfundsmæssige udfordringer

REGIONSUDVALGET

47. erkender, at et globalt forsknings- og innovationssamarbejde er vigtigt, og at Horisont 2020 kan udgøre et effektivt videnskabeligt svar på globale udfordringer;

48. understreger det vigtige bidrag, som regionerne kan yde med hensyn til at løse samfundsmæssige udfordringer gennem politik, samordnede programmer og fælles aktiviteter udformet i synergiskabende rammer med nationale instrumenter og instrumenter uden for EU;

49. minder om de regionale og lokale myndigheders betydning som centrale aktører for effektive forsknings- og innovationsprægede økosystemer, hvor klynger og bedste europæisk ekspertise (lokale universiteter, industrien, SMV'er, regionale forsknings- og udviklingsagenturer) kan være drivkraft til innovation baseret på opfyldelse af efterspørgsel eller på virkeliggørelse af nye muligheder, og derved løse virkelige problemer og tackle vigtige internationale samfundsmæssige udfordringer.

Bruxelles, den 12. april 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Nytænkning på uddannelsesområdet«

(2013/C 139/10)

REGIONSUDVALGET

- støtter opfordringen til at koncentrere bestræbelserne på udvikling af tværfaglige kvalifikationer, navnlig iværksætterkvalifikationer;
- mener, at det er væsentligt at bygge bro over forskellene mellem uformel, ikke-formel og formel læring. Alt for ofte er læseplanerne på gymnasialt niveau fokuseret på læring af informationer og mindre på at forbedre forståelsen og på erhvervelse af centrale kvalifikationer og udvikling af færdigheder, der kan være nyttige til at begå sig i livet;
- mener i betragtning af det nuværende økonomiske klima, at det er væsentligt at erkende betydningen af en kombination af offentlige og private investeringer i uddannelse og erhvervsuddannelse. Det er ikke kun vigtigt at have altomfattende inkluderende politikker, det er af afgørende betydning;
- understreger i forbindelse med flersprogethed og mediekendskab, at de særlige undervisningsbehov og de hastigt omskiftelige læseplaner gør det nødvendigt at investere i undervisningsredskaber, indgå bredere partnerskaber og udvise konstant årvågenhed. Ikt har åbnet enorme muligheder for at forbedre læringsresultater;
- bifalder Kommissionens hensigt om fortsat at inddrage interessenterne for at komme videre med den foreslåede strategi om »nytænkning på uddannelsesområdet« i en samordnet reformbestræbelse og bekræfter igen, at Regionsudvalget er interesseret i at arbejde sammen med Kommissionen og andre parter på dette område.

Ordfører	Fiona O'LOUGHLIN (IE/ALDE), medlem af Kildare County Council og af Mid-East Regional Authority
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Nytænkning på uddannelsesområdet: investering i kvalifikationer for bedre socioøkonomiske resultater COM(2012) 669 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

ungdomsbeskæftigelse. De er på linje med de landespecifikke henstillinger til medlemsstaterne i det europæiske semester;

Generel baggrund

1. bifalder meddelelsen om »Nytænkning på uddannelsesområdet: investering i kvalifikationer for bedre socioøkonomiske resultater«⁽¹⁾, der er et rettidigt og værdifuldt bidrag til iværksættelsen af en ny proces til udvikling af moderne og effektive systemer for almen uddannelse og erhvervsuddannelse;

2. er af den opfattelse, at titlen »Nytænkning på uddannelsesområdet«, som fortjener et bredere perspektiv, end det der anlægges i meddelelsen, ikke bør udelukke målsætningerne om et aktivt medborgerskab, personlig udvikling og velvære, selv om der er behov for en opdatering af de kompetencer, der kan bidrage til beskæftigelsesegnheden og vækst og til løsning af det 21. århundredes udfordringer som klimaforandringerne, aldring eller migration;

3. fremhæver det forhold, at meddelellespakken om nytænkning på uddannelsesområdet fastlægger den politiske prioritering på området uddannelses- og erhvervsuddannelse for de næste år, hvoraf en væsentlig del skal være personlig udvikling, når det gælder uddannelse af unge, og tilskynder medlemsstaterne til en ny fokusering på:

— KVALITET: De rigtige kvalifikationer til arbejdspladsen

— ADGANG: Hvilke reformer vil øge uddannelsessystemernes effektivitet og inkluderende evne og bidrage til livslang læring

— FINANSIERING: Med hvilke ressourcer og med hvem skal reformerne gennemføres i tilknytning til de tiltag, der er nødvendige for at frigøre uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemernes potentiale som drivkraft til vækst og

4. bifalder Kommissionens bestræbelser på at forbedre og forny idéerne omkring iværksætteruddannelser og erhvervsuddannelser og bifalder dens opfordring til yderligere bæredygtig investering på uddannelsesområdet for at tackle udfordringerne i en global økonomi og ændringen i efterspørgslen efter kvalifikationer, så der skabes vækst og arbejdspladser;

5. fremhæver, at Kommissionens meddelelse opfordrer til en nyorientering på uddannelsesområdet, så der fokuseres mere på læringsresultater – den viden, kvalifikationer og kompetencer, som de studerende erhverver. Udvalget understreger, at uddannelses vigtigste funktion, når det gælder motivering og indhold, er at skabe forudsætningerne for vedvarende læring;

6. mener, at den tid, der er brugt på uddannelse, er en dårlig indikator for læring. Interessant og relevant uddannelsesindhold og undervisningsmetoder og et læringsmiljø, der er motiverende og effektive, er langt vigtigere, end hvor længe uddannelsen har varet. Udvalget understreger desuden, at det stadig er nødvendigt at forbedre læse- og regnefærdigheder, herunder grundlæggende økonomisk viden og digitale færdigheder, betydeligt, og at det er nødvendigt at udvikle og styrke iværksætterkvalifikationer og iværksætterånden. Det er tydeligt, at der er behov for at undersøge fordelingen og antallet af timer i uddannelserne i de forskellige europæiske uddannelsessystemer samt at optimere denne struktur med udgangspunkt i den studerendes reelle akademiske resultater;

7. er enig med OECD's kvalifikationsstrategi, der blev offentliggjort den 21. maj 2012, hvori det nævnes, at kvalifikationer er blevet det 21. århundredes valuta. Værdien af denne »valuta« bestemmes af dens anvendelighed og udviklingspotentiale. Uden egentlig investering i kvalifikationer sygner mennesker hen i udkanten af samfundet, de teknologiske fremskridt omsættes ikke i økonomisk vækst, og landene kan ikke længere rivalisere i et stadigt mere vidensbaseret globalt samfund. Men værdien bliver mindre værd, efterhånden som arbejdsmarkedets krav forandrer sig, og individerne taber de færdigheder, de ikke bruger, og efterhånden som de ikke erhverver nye kvalifikationer som del af en livslang læringsproces;

⁽¹⁾ COM(2012) 669 final.

8. henleder opmærksomheden på, at kvalifikationer ikke automatisk fører arbejdspladser og vækst med sig. I OECD's strategi anbefales det at fremme ligheden med hensyn til uddannelsesmuligheder. Ulighederne bliver større på mange områder af tilværelsen, men uddannelse og erhvervsuddannelse kan bidrage til at mindske disse. Derfor er Regionsudvalget af den opfattelse, at større lighed med hensyn til udvikling af kvalifikationer både er socialt retfærdigt og økonomisk gavnligt. Forskningen har desuden for længe siden bekræftet, at lighed og kvalitet ikke udelukker hinanden, når det angår uddannelse, og at det forholder sig lige omvendt: de uddannelsessystemer i OECD-landene, der giver de bedste resultater, er dem, der kombinerer kvalitet og lighed;

9. fremhæver værdien af det systemiske perspektiv, som meddelelsen anlægger omkring almen uddannelse og erhvervsuddannelse, og mener at det er vigtigt at understrege betydningen af at anvende politikdokumentation og god praksis til udformningen af de foreslåede tiltag og reformer, der er nødvendige for at gøre disse systemer mere effektive, fleksible og væsentlige. Samtidig fremhæver Regionsudvalget de almene uddannelsessystemers og erhvervsuddannelsessystemernes vidt-favnende opgave, deres betydning med hensyn til at sikre social inklusion og behovet for støtte på alle niveauer – EU, nationalt, lokalt og regionalt.

Opbygning af kvalifikationer I det 21. Århundrede

REGIONSUDVALGET

10. støtter opfordringen til at øge bestræbelserne på udvikling af tværfaglige kvalifikationer, navnlig iværksætterkvalifikationer (videnskab, teknologi, ingeniørvæsen, matematik), forskning og innovation skal søges opfyldt, men det første skridt må være at give alle et grundlag eller grundlæggende kvalifikationer, herunder digitale færdigheder og grundlæggende økonomisk viden. Det er afgørende, at indlæring af iværksætterkompetencer, som i de fleste tilfælde har en tæt sammenhæng med følelsesmæssige kompetencer, gøres til en del af uddannelserne i de europæiske uddannelsessystemer;

11. understreger, at der i langt højere grad bør anvendes team-, gruppe- og netværksundervisning til læring på alle niveauer, da man i arbejdslivet sjældent arbejder alene og sjældent løser problemer alene. Ved alle aktiviteter er godt teamarbejde altid baseret på, at forskellige menneskers viden, kompetencer og personligheder forenes og supplerer hinanden;

12. er enig i, at de erhvervsrettede uddannelser bør være en værdsat og integrerende del af uddannelsessystemet, navnlig de tosporede uddannelsessystemer, der omfatter læring på arbejdspladsen. I lande, hvor de tosporede uddannelsessystemer er veludviklede, er ungdomsbeskæftigelsen generelt større. Alligevel er der i over halvdelen af medlemsstaterne mindre end 50 % af eleverne, der er engageret i læring på arbejdspladsen. Medlemsstaterne opfordres derfor til at udvikle høj kvalitet i de erhvervsrettede uddannelser og tilpasse dem til de lokale arbejdsmarkedsbehov under stærk inddragelse af erhvervslivet. Korte

uddannelsesforløb til udvikling af kvalifikationer, som der er mangel på, kan f.eks. være en målrettet løsning på en situation med kvalifikationsmismatch og have en reel betydning for beskæftigelsen. Udvalget understreger, at der skal tages højde for et lands eller en regions specifikke forhold og behov, når der udvikles vekseluddannelsessystemer af høj kvalitet. Regionsudvalget foreslår endvidere, at der iværksættes pilotprogrammer med henblik på at tilskynde uddannelsessystemer i stater, hvor det tosporede uddannelsessystem er underudviklet, til at fremme lærlingeuddannelser og til at sikre en bedre tilpasning af erhvervsuddannelse til arbejdsmiljøet;

13. glæder sig over, at ministerrådet (uddannelse) den 15. februar retmæssigt anerkendte behovet for en iværksætteruddannelsesstrategi på institutionelt plan og forventer, at det snart vil blive udmøntet i konkrete tiltag fra medlemsstaterne;

14. erkender betydningen af at udvikle og oprette iværksætteruddannelsessystemer i EU; mener, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod at overvinde de uligheder og store forskelle, der er i udviklingen af disse, som det fremgår af 2008-undersøgelsen om iværksætteri i de videregående uddannelser, og som det blev bekræftet på symposiet på højt plan i Budapest i 2011;

15. understreger, at de studerendes adgang til iværksætteruddannelser varierer og ofte bestemmes på institutionsplan; betragter lærere og undervisere som vigtige formidlere, men på samme tid er der behov for i det omfang det er muligt i skolerne at tage fat på problemet med den manglende forståelse af, hvad iværksætteruddannelse omfatter, og hvordan iværksætteri kan formidles. Udvalget mener derfor, at medlemsstaterne i samarbejde med uddannelsesinstitutioner og organer, der yder støtte til virksomheder, bør gøre iværksætterrelateret uddannelse til en del af indholdet af undervisningen i grundskolerne, på erhvervsuddannelserne og de videregående uddannelser;

16. understreger betydningen af den europæiske ramme for nøglekompetencer, hvoriblandt iværksætteruddannelse er blevet identificeret som meget vigtig. Det foreslår derfor, at man retter et stærkt fokus mod at uddanne undervisere i iværksætterfærdigheder, men også uformel læring mellem iværksættere og studerende bør fremmes bredt;

17. opfordrer de lokale og regionale uddannelsesudbydere og uddannelsessystemet til at tilvejebringe mere skræddersyede tilbud (formel og ikke-formel læring) til specifikke målgrupper, der skal uddannes til at blive iværksættere eller til at udvikle deres virksomhed. Den gode praksis fra de europæiske iværksætterregioner (EER) kan være en værdifuld kilde til inspiration i denne henseende. Regionudvalgets udpegelse af iværksætterregioner er et godt eksempel at vise på, at regioner billigt kan udvikle fremadrettede strategier med særligt fokus på at øge iværksætterfærdigheder, navnlig blandt unge, og dermed bidrage til at fremme en ny generation af iværksættere og job;

18. beherskelse af fremmedsprog er en af de faktorer, der er afgørende for professionel og uddannelsesmæssig mobilitet og for at finde beskæftigelse i hjemlandet og i udlandet, men i meddelelsen konkluderes det, at resultaterne af undervisningen i fremmedsprog er utilstrækkelig: kun fire ud af ti elever når op på niveauet »uafhængige brugere« i første fremmedsprog, hvilket angiver evnen til at føre en enkel samtale. Dårlige sprogkunderskaber er derfor en stor hindring for arbejdskraftens frie bevægelighed og for EU-virksomhedernes internationale konkurrenceevne. Dette er navnlig vigtigt med hensyn til de områder, hvor de europæiske borgere lever tæt på grænsen til et naboland, hvor der tales et andet sprog. Det vurderes, at læringen af sprog er langt mere effektiv i en tidlig alder, og samtidig kræver det kontakt til fremmedsprog fra en tidlig alder, hvis den gensidige forståelse og bevidstheden om det europæiske borgerskab skal fremmes;

19. glæder sig over de fremskridt, der hidtil er gjort, og mener, at der stadig er uudnyttede muligheder i uddannelses-systemerne til, at de bedre kan opfylde deres rolle med hensyn til at fremme social og territorial samhørighed og bidrage til europæisk velfærd, f. eks. ved at udnytte læringspotentialer ved ikt og åbne uddannelsesressourcer og innovationsaktiviteter;

20. mener i betragtning af det nuværende økonomiske klima, at det er væsentligt at erkende betydningen af en kombination af offentlige og private investeringer i uddannelse og erhvervsuddannelse; understreger på den anden side behovet for beskyttelse mod eventuelle uønskede bivirkninger såsom vanskeliggørelse af socioøkonomisk vanskeligt stillede gruppers adgang til uddannelse og erhvervsuddannelse. Det er ikke kun vigtigt at have altomfattende inkluderende politikker, det er af afgørende betydning;

21. der er særlig opmærksomhed på at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden med fire områder, der betragtes som væsentlige for dette, og hvor medlemsstaterne bør optrappe deres indsats:

— udvikling af almene uddannelser, videreuddannelser og erhvervsuddannelser i verdensklasse for at forbedre den akademiske viden, der kræves til livslang læring og hæve niveauet af de faglige kompetencer;

— fremme af arbejdsrelateret læring, herunder gode praktikophold, lærlingeuddannelser og tosporede læringsmodeller for at lette overgangen fra læring til arbejdslivet;

— fremme af partnerskaber mellem offentlige og private institutioner (for at sikre passende læseplaner og udbud af færdigheder);

— fremme af mobilitet for at sikre læring til alle unge, således at læring er tilgængelig for dem på lige vilkår, uanset hvor de bor;

22. bifalder i denne sammenhæng ungdomsbeskæftigelses-pakken fra december 2012, som indeholder ungdomsgarantien og Det Europæiske Råds forslag om et ungdomsbeskæftigelses-initiativ med et budget på 6 mia. EUR (2014-2020) for regioner med en ungdomsarbejdsløshed på over 25 %. Udvalget opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med regionerne at sikre, at ungdomsbeskæftigelsesinitiativet fuldt ud komplementerer og supplerer eksisterende regionale og nationale tiltag til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed, og at det bidrager til ungdomsgarantien i praksis;

23. gentager derfor sin opfordring til medlemsstaterne og til de relevante regionale forvaltninger til på trods af presset på budgetterne ikke at trække veksler på fremtiden ved at skære i sektorer (som almen uddannelse og erhvervsuddannelse), der er grundlaget for morgendagens vækst⁽²⁾. Det europæiske semester kunne anvendes til at sikre, at nedskæringerne ikke rammer disse sektorer, der er af afgørende betydning for gennemførelsen af Europa 2020-strategien; insisterer på, at de medlemsstater, der for tiden er underkastet store budgetmæssige krav, ikke lades i stikken.

Fremme af åben og fleksibel læring

REGIONSUDVALGET

24. mener, at det er væsentligt at bygge bro over forskellene mellem uformel, ikke-formel og formel læring. Alt for ofte er læseplanerne på gymnasialt niveau fokuseret på læring af informationer og mindre på at forbedre forståelsen og på erhvervelse af centrale kvalifikationer og udvikling af færdigheder, der kan være nyttige til at begå sig i livet; minder om, at det henhører under medlemsstaternes kompetence at udtænke og udforme specifikke uddannelsesforløb samt organisere og finansiere uddannelsesvæsenet;

25. opfordrer til, at følgende færdigheder betragtes som centrale i nytænkningen af uddannelse og erhvervsuddannelse: kreativ tænkning, kommunikation, bearbejdning af oplysninger, personlig effektivitet og samarbejde med andre; disse centrale kompetencer supplerer og letter erhvervelsen af de otte nøglekompetencer med henblik på livslang læring⁽³⁾;

⁽²⁾ CdR 290/2011.

⁽³⁾ Kommunikativ kompetence i modersmålet; kommunikativ kompetence i fremmedsprog; matematisk kompetence og naturvidenskabelig og teknologisk basiskompetence digital kompetence; læringskompetence; sociale kompetencer og medborgerkompetence; initiativ og iværksætterånd; kulturel bevidsthed og udtrykssevne.

26. understreger, at lærerne står over for stærkt omskiftelige krav, hvilket forudsætter nye kompetencer for lærere, undervisere på læreruddannelserne og ledere af uddannelsesinstitutionerne. Der er et presserende behov for at gøre mere for at modernisere undervisningsmetoderne, sikre, at lærerne følger med udviklingen på deres fagområde, og bestemme, hvad fremragende læring er, og fremme denne, men samtidig respektere, at fastlæggelsen af kompetencerammer for lærere og undervisere henhører under medlemsstaternes ansvarsområde;

27. fremhæver betydningen af at udvikle de rigtige grundlæggende kvalifikationer ved fra starten at sikre, at lærerne slutter op om erhvervelsen af sådanne kvalifikationer og ved at søge at opnå, at lokalsamfundet er engageret og aktivt bakker op om social integration, f.eks. af dem, der er socialt ikke-privilegerede eller har en forskellig kulturel/uddannelsesmæssig baggrund. På samme tid er det også nødvendigt at sikre gode kontakter til erhvervslivet og om nødvendigt mobilisere psykopædagogisk støtte;

28. understreger i forbindelse med flersprogethed og mediekendskab, at de særlige undervisningsbehov og de hastigt omskiftelige læseplaner gør det nødvendigt at investere i undervisningsredskaber, indgå bredere partnerskaber og udvise konstant årvågenhed. Ikt har åbnet enorme muligheder for at forbedre læringsresultater. I visse tilfælde kan forskellige undervisnings- og læringsredskaber såsom simulatorer og spil gøre det muligt at opnå markant bedre læringsresultater end undervisning i form af forelæsninger og med traditionelt illustrativt materiale. Udvalget opfordrer derfor de lokale og regionale myndigheder til at oprette kontakter og samarbejdsordninger med det lokale erhvervsliv og de højere uddannelser, til at forpligte sig til at forstå lokalbehovene og øge praktikanternes muligheder for beskæftigelse og sørge for, at lærerne løbende bliver videreuddannet;

29. bifalder den igangværende udvikling af en europæisk dimension i sport, hvilket udgør et effektivt bidrag til EU's strategiske mål, navnlig realiseringen af de målsætninger, der er fastlagt i Europa 2020-strategien, og med hensyn til at skabe muligheder for skabelse af bæredygtige arbejdspladser, navnlig for unge;

30. fremhæver også sportens sociale, samfundsmæssige og uddannelsesmæssige rolle som en vigtig faktor til at styrke menneskers indlæringsevne og intellektuelle evner, fysiske velbefindende, forbedre deres overordnede livskvalitet og fremme en harmonisk integration i samfundet gennem fremme af værdier som tolerance, fair play og samarbejde;

31. advarer om, at mens der er solid dokumentation for, at uddannelserne bør omorienteres mod udviklingen af tværfaglige kvalifikationer, går den nuværende udvikling i den modsatte

retning; er af den opfattelse, at anvendelsen af standardiserede tests i hele EU og udviklingen og indførelsen af undervisningsmetoder, læringsimulatorer, »læringsplatforme« og lignende er den største hindringer, der skal overvindes, hvis uddannelsessystemerne skal omformes for at fremme beskæftigelseskvalifikationer. Det er nødvendigt at tage disse problemer op. Udvikling og erhvervelse af infrastruktur kræver ofte store investeringer, men afkastet af disse investeringer er godt, hvis de planlægges og struktureres;

32. bifalder, at der fokuseres på læringsresultater, og understreger betydningen af at finde en ligevægt mellem fleksibilitet og autonomi, hvor kvalifikationerne anerkendes gensidigt og kan gøres gældende i de europæiske regioner og lande; er derfor interesseret i en hurtig virkeliggørelse af det europæiske område for kompetencer og kvalifikationer, men påpeger f.eks., at den europæiske referenceramme ikke medfører nogen ret til anerkendelse og advarer på den baggrund mod sammenblandingen af hhv. anerkendelses- og transparensinstrumenterne, som den af Kommissionen tilstræbte problemløse anerkendelse af kompetencer og kvalifikationer på tværs af grænserne lægger op til;

33. minder om, at det er af den faste overbevisning, at EU ikke kun har brug for at øge deltagelsen i almen uddannelse og erhvervsuddannelse, men også for at tiltrække et bredere tværsnit af samfundet, herunder dårligt stillede og sårbare grupper⁽⁴⁾, og at der bør indsættes de nødvendige ressourcer for at imødegå denne udfordring.

Fremme af en fælles indsats

REGIONSUDVALGET

34. understreger fra starten betydningen af horisontalt samordnede og bæredygtige strategier i gennemførelsesprocessen, hvilket også ville sikre de nødvendige synergier mellem alle relevante flagskibsinitiativer i Europa 2020-strategien og navnlig »En dagsorden for nye kvalifikationer og jobs«, »Unge på vej«, »Innovation i EU« og »En digital dagsorden for Europa«;

35. minder om, at de lokale og regionale myndigheder har spillet en stor rolle med hensyn til virkeliggørelsen af målsætningerne i Europa 2020-strategien og mener, at det er vigtigt, at de nationale reformprogrammer gennemføres i partnerskab med de forskellige myndighedsniveauer, for at Europa 2020-strategien kan leve op til det, den stiller i udsigt; understreger, at de lokale og regionale myndigheder er ideelt placeret til at yde et væsentligt bidrag til realiseringen af disse målsætninger ved at lette opbygningen af de optimale rammer, sikre slutpunktskommunikationen og spredningen af oplysninger via deres netværk og fremskaffe de data, der er nødvendige for den fremtidige strategiske planlægning og udvikling;

⁽⁴⁾ CdR 290/2011.

36. understreger betydningen af betingelserne for støtterammerne, navnlig for dårligst stillede og sårbare grupper; fremhæver behovet for sammenhængende langfristede aktioner med inddragelse af de lokale og regionale myndigheder og også for at nå skoler i geografisk og socialt ugunstigt stillede områder for at forbedre kvaliteten af undervisningen og resultaterne af læringen samt vække de unges aspirationer;

37. de lokale og regionale myndigheder har et nøgleansvar med hensyn til politikkerne om almen uddannelse og erhvervsuddannelse, og de spiller en vigtig rolle i ungdomspolitikkerne og beskæftigelsespolitikkerne. Hvad angår udviklingen af tværfaglige kvalifikationer er det vigtigt i uddannelsessystemerne at fremme unges adfærd med hensyn til det at være selvstændig gennem udvikling af personlige egenskaber som kreativitet, ansvar, risikotagning, problemløsning og team work;

38. støtter en tosidet fremgangsmåde – prioriteter for medlemsstaterne og samtidig koordination og bidrag på europæisk plan, som dette foreslås af Kommissionen i meddelelsen; understreger samtidig behovet for hensigtsmæssige og forholdsmæssige tiltag og foranstaltninger på nationalt, regionalt og europæisk plan under fuld overholdelse af nærhedsprincippet på et formelt, uformelt og ikke-formelt plan, der inddrager uddannelse, hjem og samfund med partnerskaber ikke kun mellem skoler og erhvervslivet men også med ngo'er og andre former for organisationer i civilsamfundet;

39. fremhæver de lokale og regionale myndigheders centrale rolle på områderne uddannelse og erhvervsuddannelse og den værdi, de skaber ved at være bindeled mellem undervisnings sfæren og arbejdslivet, og betoner nødvendigheden af at bygge bro mellem regionerne, herunder yderregioner og meget fjernliggende regioner, og af at styrke de aktiviteter, der varetages af regionale og decentraliserede uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstitutioner; fremhæver, at de regionale forvaltninger, uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstitutioner, andre uddannelsesinstitutioner og centrale aktører på det økonomiske område og i samfundet med gavn kunne samarbejde for at blive enige om regionsdækkende målsætninger, politikker og prioriteringer vedrørende udviklingen af menneskelig kapital. De incitamentsfremmende strukturer kunne styrkes for at tilskynde uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstitutionerne og deres personale til at tage del i aktiviteter, der gavner den regionale og lokale udvikling og iværksættervirksomhed;

40. minder om, at det er på det subnationale niveau, at man kan finde de mest præcise og aktuelle oplysninger om det regionale arbejdsmarked, og at de lokale og regionale myndigheder kan udfylde en betydelig rolle ved at fastlægge misforholdene mellem udbud og efterspørgsel af kvalifikationer og udbyde programmer til hensigtsmæssig omskoling og erhvervsuddannelse og tilskynde til investeringer i løsninger for at opfylde den lokale efterspørgsel;

41. fremhæver, at chancen for at opnå gode resultater øges, hvis disse samarbejdsrammer udformes som en god cirkel, hvor erhvervsuddannelsen tager hensyn til industriens/handlens konkrete behov. Erhvervsuddannelsesinstitutionerne arbejder tæt sammen med den private sektor for at skabe synergier og feedback-mekanismer, og de kvalifikationer, som styrkes hos de studerende/voksne, geninvesteres i lokalområderne og giver disse nyt liv; Med hensyn til unge studerende kan forbedringen af omfanget af iværksætteri på lang sigt målrettes med fremdyrkelsen af en »iværksætterånd«;

42. mener, at det er gennem langfristede, samarbejdsbaserede kreative erfaringer, at unge vil udvikle en bred vifte af centrale iværksætterfærdigheder;

43. gentager sin støtte til udviklingen af erhvervsuddannelsesprogrammer, der kan sigte mod at skabe reelle forbindelser mellem erhvervsuddannelser og universitetsuddannelser; støtter foranstaltninger, der skal tilpasse de erhvervsrettede uddannelser til de regionale og lokale økonomiske udviklingsstrategier (navnlig for intelligent specialisering, unge iværksætter) og udbygge partnerskaber (mellem uddannelsessektoren, erhvervslivet og forskningsverdenen);

44. bemærker, at erhvervsrettede uddannelser i nogle medlemsstater stigmatiseres og betragtes som mindre værd end universitetsuddannelser. Dette problem bør tages op i fremtidige tiltag. Det individuelle undervisningssystem, der blev udviklet i Poitiers i 1990'erne, er et andet skridt i den rigtige retning. Folk blev behandlet som individer, og der blev udarbejdet en læringsplan, hvor der blev taget hensyn til deres særlige behov. Desuden er udviklingen af læringsplaner for teams og fællesskaber blevet stadig vigtigere. Udvalget understreger, at arbejdsmarkedsrelevansen af de videregående uddannelser og de erhvervsrettede uddannelser bør styrkes og opfordrer til, at arbejdsgiverne og arbejdsmarkedsinstitutionerne inddrages i udformningen og gennemførelsen af programmerne. Kort fortalt er det nødvendigt, at elever, der gennemgår en erhvervsfaglig uddannelse, oplever, at der er fordele forbundet med deres uddannelse i forhold til andre, for så vidt angår muligheder for fortsat udvikling af kompetencer, så denne form for uddannelse ikke blot opfattes som værende lig vanskeligheder eller hindringer for at komme videre;

45. opfordrer til, at disse bestræbelser føres ud i livet i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder, da det er på dette niveau, at tendenserne inden for kvalifikationer og jobs ofte opdages først; fremhæver Regionsudvalgets forpligtelse til at bidrage til at tilpasse politikkerne for erhvervsrettede uddannelser til de regionale økonomiske udviklingsstrategier, navnlig med hensyn til intelligent specialisering;

46. fremhæver, at Europas fulde potentiale for at udvikle IT-platforme og ikt-tjenester i den offentlige og private sektor fuldt ud bør udnyttes, herunder i de almene uddannelser og erhvervsuddannelserne. EU-støttede offentlige-private partnerskaber med inddragelse af de lokale og regionale myndigheder og ikt-udviklende SMV'ere på området for offentlige ikt-tjenesteydelser kan udgøre en fremragende hjørnesteen for opbygningen af lokale kvalifikationer og lokal viden i hele EU; fremhæver potentialet for yderligere udvikling på dette område gennem oprettelse af regionale ikt-centre, virtuelle universiteter eller uddannelsescentre for multimediaerhverv;

47. erhvervsuddannelse med henblik på udvikling af kvalifikationer er et rosværdigt mål. Men vi bør være forsigtige og ikke udelukkende betragte målet med investering i uddannelse som et middel til at øge den økonomiske produktivitet i EU. Det utilsigtede resultat af denne metode kan være en svækkelse af unges mentale sundhed, hvis de betragtes som økonomiske aktører i vorden og kun vurderes ud fra deres evne til at bidrage økonomisk til samfundet. På den baggrund er passende investering i unges kreativitet, livsfærdigheder, tværfaglige kvalifikationer, kulturelle uddannelse og kinæstetiske færdigheder især værd at støtte. Det offentlige og private udbytte af uddannelse er mere end blot økonomisk. F.eks. er et højere uddannelsesniveau knyttet til et længere liv, større valgdeltagelse og en mere positiv indstilling over for lige rettigheder til etniske mindretal;

48. i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet bør konkrete foranstaltninger, der foreslås eller vedtages på EU-niveau, have fokus på de områder, hvor der er en stærk europæisk dimension, og hvis det omhandler tværnationale forhold, på områder, der ikke på passende vis kan reguleres af medlemsstaterne og/eller de regionale og lokale myndigheder alene;

49. understreger behovet for intelligente, effektive og innovative mekanismer til finansiering og anvendelse af midlerne på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet for bedre at kunne opfylde de fremtidige behov for kvalifikationsintensive jobs og for udvikelse/erstatning og for at støtte vækst og unges beskæftigelse og betoner, at politikudviklingen og gennemførelsen af programmerne bør inddrage de eksisterende lokalt valgte organer; mener, at anvendelsen af lokal viden og demokratisk ansvarlighed vil forbedre forvaltningsmekanismerne for partnerskaber mellem universiteter, erhvervsliv og lokale myndigheder. Dette vil bane vejen for en lokal prioritering og ansvarlighed, der er direkte knyttet til subsidiaritetsprincippet;

50. fremhæver fordelene ved at oprette stærke lokale partnerskaber, betragte situationen ud fra et systemperspektiv og anvende forskellige finansieringsmuligheder i en enkelt lokal eller regional strategi. Denne strategi kunne tage højde for forskellige politiske valgmuligheder med hensyn til gennemførelse på lokalt og regionalt plan;

— udvikling af færdigheder til strategisk intervention for at fastlægge og konstant overvåge den lokale arbejdsstyrkes tilpasningsevne, behov og kvalitet (for eks. et kvalifikationsobservatorium)

— samarbejde med erhvervssektoren for at udtænke erhvervsrettede uddannelser, der er tilpasset markedsbehovene og skræddersy uddannelsen til erhvervsmiljøet

— samarbejde med lokale (uddannelses- og erhvervsuddannelses) aktører for eks. for at tilskynde lokale uddannelses- og erhvervsuddannelsescentre og de lokale arbejdsformidlingsagenturer til at indføre nye uddannelsesteknikker inden for e-læring, styrkelse af mediekendskab og flersprogethed og fremme af lige beskæftigelsesmuligheder for socialt udsatte befolkningsgrupper

— samarbejde med erhvervslivet og undervisningssektoren (fra grundskoleniveau til de videregående uddannelser) for at sikre en vedvarende proces for indlæring af fremmedsprog. Valget af sprog kan også tage udgangspunkt i de lokale og regionale myndigheders behov i samråd med erhvervslivet

— søge støtte ud over regionen ved at slå kræfterne sammen med regioner, der står over for lignende problemer, og ved at anvende EU-finansiering.

Sådanne strategier bør have en stærk forankring i tre overordnede målsætninger for almen uddannelse og erhvervsuddannelse: stræben efter det optimale, sikring af universel adgang og begrænsning af omfanget af tidligt uddannelsesfravald;

51. opfordrer til en systematisk og vedvarende inddragelse af de lokale og regionale aktører, herunder uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstitutionerne, i platformen for intelligent specialisering og i forbindelse med udviklingen af integrerede lokale/regionale udviklingsplaner;

52. understreger, at lokale og regionale aktiviteter er yderst vigtige, og ser samtidig frem til mere specifikke forslag fra Kommissionen om, hvordan kløften mellem potentialet i ikt og åbne uddannelsesressourcer på den ene side, og eksisterende uddannelsessystemer på den anden reelt kan mindskes; er klar over, at åbne uddannelsesressourcer kan udgøre et positivt supplement til de konventionelle uddannelsesressourcer; det skal dog stadig afklares, hvorledes en løbende omfattende kvalitetssikring af de åbne ressourcer kan sikres, således at de er nyttige for lærerne;

53. er af den opfattelse, at der »bør lægges større vægt på den særlige rolle, de lokale og regionale myndigheder spiller som arbejdsgivere, leverandører af tjenesteydelser og tilsynsførende med hensyn til at fremme vækst og samhørighed og koordinere strategiske partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner, virksomhedsagenturer og virksomheder i deres respektive regioner«. De lokale og regionale myndigheder spiller en stadig større rolle i uddannelsespolitikkerne, men der er intet standardtiltag, der kan garantere bedre uddannelsesresultater. Selv om vi i dag råder over tilstrækkelige kendskaber til at give retningslinjer for beslutningerne (lærernes kvalitet, institutionel uafhængighed, inklusiv inddragelse og ressourcer er de vigtigste) afhænger de lokale og regionale myndigheders valgmuligheder af deres socioøkonomiske karakteristika, deres autonomi i forhold til de nationale systemer, og deres hidtidige præstationsniveau (og ry) med hensyn til almen uddannelse og erhvervsuddannelse;

54. minder om, at det er de lokale og regionale myndigheder, der har direkte kontakt med og den bedste forståelse af de lokale realiteter og er bedst placerede for at bidrage til udviklingen af politikprogrammerne og gennemførelse af programmerne under fuld hensyntagen til nærhedsprincippet;

55. bifalder Kommissionens hensigt om fortsat at inddrage interessenterne for at komme videre med den foreslåede strategi om »nytænkning på uddannelsesområdet« i en samordnet reformbestræbelser og bekræfter igen, at Regionsudvalget er interesseret i at arbejde sammen med Kommissionen og andre parter på dette område. Dette samarbejde bør dække alle områder, hvor de lokale og regionale myndigheder har specifikke ansvarsområder, herunder men ikke begrænset til, tilpasningen af politikkerne om erhvervsrettede uddannelser til de regionale/lokale økonomiske udviklingsstrategier, hvilket allerede er nævnt i meddelelsen.

Bruxelles, den 12. april 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

*Formand for
Regionsudvalget*

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

100. PLENARFORSAMLING DEN 11.-12. APRIL 2013

Regionsudvalgets udtalelse: »Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede«

(2013/C 139/11)

REGIONSUDVALGET

- understreger endnu en gang, at et europæisk tiltag til fordel for de socialt dårligst stillede i Den Europæiske Union er nødvendigt for at nå det mål, EU har sat sig som led i Europa 2020-strategien om at løfte mindst 20 mio. mennesker ud af fattigdom og social udstødelse inden 2020;
- erkender, at det er relevant at ændre programmets retsgrundlag (EUF-traktatens artikel 174), men foreslår, at der anvendes et dobbelt retsgrundlag fra 2014 ved også at inddrage EUF-traktatens artikel 39 for at bevare kontinuiteten og forbindelsen med målene for den fælles landbrugspolitik;
- bifalder Kommissionens hensigt om at gå længere end det primære mål for EU's aktuelle program for de socialt dårligst stillede, idet det mener, at en sammenkædning af fødevarehjælpen til de socialt dårligst stillede med foranstaltninger, der skal afhjælpe hjemløshed og børnefattigdom, sammen med Den Europæiske Socialfond (ESF) giver mulighed for multifunktionelle aktiviteter og for samtidig at sætte ind over for opståelsen af mangler i de grundlæggende behov;
- er tilfreds med, at Kommissionens forslag giver lokale og regionale myndigheder mulighed for en aktiv aktørrolle i uddelingen af bistanden til dem, der har brug for det;
- afviser princippet om medlemsstaternes frivillige deltagelse i foranstaltningerne, da et sådant princip kan formene lokale og regionale myndigheder adgang til fonden uden nogen mekanisme for samråd og demokratisk inddragelse på EU-niveau eller nationalt niveau og uden hensyntagen til problemerne på subnationalt niveau med bekæmpelse af fattigdom og udstødelse;
- mener, at programmet i områder, der lider under den økonomiske krise, og i samhørighedsregionerne, udelukkende skal finansieres af EU-midler, da dette kan begrundes ved at være et udtryk for samhørighed mellem Europas borgere, regioner og folk;
- understreger, at det foreslåede bevillingsniveau, hvor der skæres mærkbart ned i forhold til det nuværende niveau (i Kommissionens forslag med 30 % og i Rådets forslag med hele 40 %), er for lavt, og opfordrer til som minimum at holde bevillingerne på det nuværende niveau.

Ordfører

Ossi MARTIKAINEN (FI/ALDE), Formand for byrådet i Lapinlahti

Basisdokument

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede

COM(2012) 617 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER**REGIONSUDVALGET**

1. understreger endnu en gang, at et europæisk tiltag til fordel for de socialt dårligst stillede i Den Europæiske Union er nødvendigt for at nå det mål, EU har sat sig som led i Europa 2020-strategien om at løfte mindst 20 mio. mennesker ud af fattigdom og social udstødelse inden 2020. Det bliver endnu mere akut, når man tager i betragtning, at 119,6 mio. mennesker i 2011 risikerede fattigdom eller social udstødelse, en stigning på 6 mio. i forhold til 2009. Denne øgede afstand til Europa 2020-strategiens mål gør det endnu mere uforståeligt, at Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013 foreslog at reducere EU's bistand til de socialt dårligst stillede med 1 mia. EUR;

2. erkender, at det er relevant at ændre programmets retsgrundlag (EUF-traktatens artikel 174), men foreslår, at der anvendes et dobbelt retsgrundlag fra 2014 ved også at inddrage EUF-traktatens artikel 39 for at bevare kontinuiteten og forbindelsen med målene for den fælles landbrugspolitik;

3. fremhæver vigtigheden af nærhedsprincippet, når der udformes en effektiv strategi for bistand til de socialt dårligst stillede;

4. retter kritik mod den manglende sammenhæng mellem Kommissionens forslag og Europa 2020-strategien, for så vidt som forslaget undlader at henvise til indikatoren for antallet af fattigdomstruede personer, selv om denne er en af de tre indikatorer, der anvendes i Europa 2020-strategien til at evaluere EU-målet om social inklusion og mindskelse af fattigdommen;

5. anser det for vigtigt og forståeligt, at Kommissionen har 1) fremlagt et nyt lovgrundlag, som undgår den modsætning, som Den Europæiske Unions Domstol har fastslået vedrørende anskaffelsen af fødevarerhjælp fra markedet, og 2) fremlagt et nyt program, der er bredere med hensyn til opgaver, som skaber rammer for en fortsættelse af bistandsforanstaltningerne og samtidig forbedrer bæredygtigheden og effektiviteten af foranstaltningernes resultater;

6. mener, at en sammenkædning af fødevarerhjælpen til de socialt dårligst stillede med foranstaltninger, der skal afhjælpe hjemløshed og børnefattigdom, sammen med Den Europæiske Socialfond (ESF) giver mulighed for multifunktionelle aktiviteter og for samtidig at sætte ind over for opståelsen af mangler i de grundlæggende behov;

7. bifalder Kommissionens hensigt om at gå længere end det primære mål for EU's aktuelle program for de socialt dårligst stillede, men er alvorligt bange for, at udvidelsen af listen over fattigdomsproblemer, som den nye bistandsfond skal tage hånd

om, kun vil udvande slutresultatet, især da midlerne risikerer at blive beskåret med næsten 30 % som følge af Det Europæiske Råds holdning (3,5 mia. EUR for programmet for de socialt dårligst stillede i perioden 2007-2013 og 2,5 mia. EUR for den nye bistandsfond i perioden 2014-2020);

8. minder om, at ESF's administrative procedurer i mange tilfælde opleves som belastende på aktørniveau og opfordrer til et nyt instrument rettet mod de socialt dårligst stilles grundlæggende behov for at undgå unødigt detailregulering;

9. mener, at bistandsinstrumentet rettet mod de socialt dårligst stillede bl.a. på grund af den vedvarende økonomiske krise ikke må lægge beslag på ESF's midler, men har brug for en egen langsigtet finansiering ved at afsætte de fornødne bevilgninger fra udgiftsområde 2 i den flerårige finansielle ramme;

10. er tilfreds med, at Kommissionens forslag giver lokale og regionale myndigheder mulighed for en aktiv aktørrolle i uddeelingen af bistanden til dem, der har brug for det, og mener, at denne aktive rolle for sin del kan mindske de administrative byrder og procedurer på nationalt niveau og EU-niveau, da kommuner og regioner i deres egen administration har veludviklede procedurer og kontrolbestemmelser, som er baseret på national lovgivning og EU-lovgivning;

11. minder om WHO-strategien »Sundhed for alle i det 21. århundrede«, som fremhæver det absolut nødvendige i at fjerne sociale og økonomiske uligheder med henblik på at forbedre den samlede befolknings sundhed. Verdenssundhedsorganisationen opfordrer endvidere til, at foranstaltninger til støtte for de mest udsatte og sygdomsbelastede personer samles under ét, at flaskehalse i sundhedsforsyningen fjernes, og dårlige sundhedsmæssige og sociale vilkår afhjælpes (WHO-erklæringen »Sundhed 21«, indledningen, punkt II, fra den 51. Verdenssundhedsforsamling);

12. konstaterer, at selv om fødevarerhjælpen til de socialt dårligst stillede i sin nye form forenes med de øvrige instrumenter vedrørende social integration og solidaritet, har dens baggrund og tidligere aktivitet som en del af den fælles landbrugspolitik været fuldt berettiget, da formålet med den fælles landbrugspolitik i det væsentlige er at sikre EU-borgerne fødevarer i tilstrækkelig mængde og til overkommelige priser (artikel 39, stk. 1, litra e)) og at sikre forsyningerne (artikel 39, stk. 1, litra d));

13. mener derfor, at muligheden for at anvende et eventuelt overskud af landbrugsprodukter (interventionslagrene) bør bevares i de nye programmer. Anvendelse af et sådant overskud bør dog ikke trækkes fra den finansieringsramme, som Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede råder over;

14. anser det for vigtigt, at den foreslåede lovgivning giver Kommissionen samt de nationale, regionale og lokale myndigheder et klart regelsæt og mulighed for at gribe ind over for mærkbare mangler, da der er tale om et område, der set i lyset af EU's legitimitet og borgernes tillid er mere end almindeligt sårbart, og om hvis nødvendighed, funktion og resultater der hersker forskellige opfattelser i forskellige medlemsstater og deres regioner;

15. afviser princippet om medlemsstaternes frivillige deltagelse i foranstaltningerne, da et sådant princip kan formene lokale og regionale myndigheder adgang til fonden uden nogen mekanisme for samråd og demokratisk inddragelse på EU-niveau eller nationalt niveau og uden hensyntagen til problemerne på subnationalt niveau med bekæmpelse af fattigdom og udstødelse;

16. mener, at programmet i områder, der lider under den økonomiske krise, og i samhørighedsregionerne, udelukkende skal finansieres af EU-midler;

17. anmoder institutionerne om at tage i betragtning, at samfinansiering kan føre til, at instrumentet ikke tages i brug, selv om den økonomiske og sociale situation i mange områder gør det nødvendigt;

18. opfordrer, i lighed med sin tidligere udtalelse, Kommissionen til fortsat at vurdere, om bevillingerne til foranstaltningen er tilstrækkelige, og minder om, at det allerede anså det tidligere bevillingsniveau (500 mio. EUR pr. år) for at være utilstrækkeligt. Nu er behovet af forskellige grunde fortsat steget, hvilket betyder, at det foreslåede bevillingsniveau, hvor der skæres mærkbart ned i forhold til det nuværende niveau (i Kommissionens forslag med 30 % og i Rådets forslag med hele 40 %), er for lavt. Regionsudvalget opfordrer til som minimum at holde bevillingerne på det nuværende niveau;

Udvalgets særlige bemærkninger og politiske anbefalinger

19. erkender, at en tilstrækkelig, varieret og sund kost i flere internationale menneskerettighedsaftaler og erklæringer er fastslået som en grundlæggende rettighed, som skal sikres på alle niveauer for alle EU's borgere og indbyggere;

20. minder om, at mangelfuld ernæring blandt de socialt dårligst stillede skyldes flere forskellige, men indbyrdes afhængige, forhold, såsom:

- befolkningsudviklingen og globale ændringer i markedet for landbrugsprodukter og landbrugs- og handelspolitikken;
- mangler i det indre markeds funktion, for så vidt angår landbrugsprodukter, og uigennemsigthed i værdikæden for fødevarer;
- mindskning af det areal, der er egnet til fødevarerproduktion, og overdreven brug af dette areal til produktion af energiforbruger;

— visse EU-foranstaltninger og bureaukratiske procedurer, som lægger hindringer i vejen for produktionen af landbrugsvarer til eget behov eller et beskedent salg af disse;

— omstruktureringer af mange landdistrikter;

— den økonomiske krises påvirkning af beskæftigelsen og købekraften;

— arbejdsløshed og den større udbredelse af fattigdom blandt familier og børn, som den medfører;

— struktursvaghed i EU's naboområder;

21. mener, at der i forbindelse med løsningen af disse udbredte og flerdimensionelle problemer også er brug for effektive EU-politikker og EU-finansiering;

22. er af den opfattelse, at sikring af en tilstrækkelig og varieret ernæring for EU's borgere fortsat bør være den fælles landbrugspolitikkes centrale opgave; opfordrer til en reform af landbrugspolitikken med henblik på at gøre prisdannelsen for fødevarer på markedet gennemsigtig og bevare rentabiliteten i den primære landbrugsproduktion i alle områder af EU;

23. mener, at selv om markedstendensen og de seneste års udvikling i udbytteomfanget samt ændringer i forbrugsvanerne har mindsket overskuddet af landbrugsprodukter, kan dette også fremover opbygges. Anvendelsen heraf som bistand til socialt udsatte er vigtig for EU's legitimitet;

24. fremhæver, at ovennævnte punkt 7 kan begrundes ved, at den fælles landbrugspolitik helt fra begyndelsen har været et af EU's politiske kerneområder og skal vedblive at være det. Indføjelser heraf i retsgrundlaget for det nye instrument (dobbelt retsgrundlag) vil sikre en langsigtet fortsættelse af bistand til de socialt dårligst stillede, uafhængigt af at de nuværende udfordringer kan belaste finansieringen af EU's andre politikker, såsom den sociale samhørighed, i længere tid;

25. erindrer om, at den økonomisk-sociale situation i Europa veksler, også inden for medlemsstaterne, og mener, at det fremlagte program er nødvendigt for i den europæiske samhørigheds og solidaritets navn at supplere de foranstaltninger, som hver enkelt medlemsstat og dets regionale og lokale myndigheder sætter i værk. I denne henseende er det fremlagte program stærkt baseret på EU's fælles værdigrundlag og grundtanken om europæisk integration;

26. anser det i forbindelse med den nye fond for vigtigt at forene målsætningerne for at bekæmpe årsagerne til fattigdom og marginalisering, da hjemløshed, mangelfuld ernæring og

børnefamiliers sociale nød påvirker hinanden. Udvalget erindrer dog om, at de tidligere programmer fokuserede på ernæring, da en mangel herpå på ny klart er blevet et reelt og langvarigt problem i mange regioner. Det opfordrer derfor medlemsstater og regioner til i deres gennemførelse af programmerne at lægge vægt på fødevarehjælpens betydning og derigennem hjælpe borgerne med at drage nytte af tiltag og programmer, der skal afhjælpe hjemløshed og social marginalisering;

27. konstaterer som begrundelse for ovennævnte punkt 16-18, at

- finansiering udelukkende fra EU-budgettet af programmet, der er rettet mod de socialt dårligst stillede i de hårdest ramte regioner, kan begrundes ved at være et udtryk for samhørighed mellem Europas borgere, regioner og folk;
- samfinansieringen af det foreslåede instrument kan anskues fra to synspunkter. På den ene side kan samfinansiering i

nogle tilfælde forstærke programmernes effektivitet og de nationale og regionale myndigheders tilknytning til dem; på den anden side kan det i visse tilfælde risikere at svække viljen til at deltage i programmerne og dermed for mange regioner betyde en udvanding af de muligheder, de har behov for. Regionsudvalget fremhæver, at i den herskende økonomiske situation er sidstnævnte scenarie mest sandsynligt, og opfordrer derfor på ny institutionerne til at overveje en samfinansiering på 85 %;

- en beskæring af bevillingerne med 30-40 % af det nuværende niveau er kortsigtet, da overvågningen af de foregående års fødevareprogram for de socialt dårligst stillede og møder med interessenterne viser et bevillingsbehov på omkring 680 mio. EUR pr. år, hvilket ville betyde et øget behov i samme størrelsesorden som den planlagte beskæring af det nuværende støtteniveau.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Præambel

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 175, stk. 3,	under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 175, stk. 3, <u>og artikel 39, stk. 1.</u>

Begrundelse

Fremgår af punkt 2 og punkt 12 i udtalelsens første del (»Politiske anbefalinger«).

Ændringsforslag 2

Betragtning 7

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
For at udstikke passende finansielle rammer bør Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge en årlig fordeling af de samlede ressourcer pr. medlemsstat efter en objektiv og gennemsigtig metode, som afspejler forskellene mellem medlemsstaterne for så vidt angår fattigdom og materielle afsavn.	For at udstikke passende finansielle rammer bør Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge en årlig fordeling af de samlede ressourcer pr. medlemsstat efter en objektiv og gennemsigtig metode, som afspejler forskellene mellem medlemsstaterne for så vidt angår fattigdom og materielle afsavn. <u>og tager den relative fattigdomsgrænse i betragtning.</u>

Begrundelse

Relativ fattigdom er en indikator, som indgår i Europa 2020-strategien og anvendes af Eurostat. Den bør derfor også anvendes i forbindelse med den nye bistandsfond.

Ændringsforslag 3

Ny betragtning efter betragtning 8

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>For så effektivt og hensigtsmæssigt som muligt at imødekomme de socialt dårligst stilles behov og i tråd med den fælles strategiske ramme bør partnerskabsprincippet anvendes i alle faser af denne fond.</u>

Ændringsforslag 4

Betragtning nr. 35

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Hyppigheden af revisioner af operationer bør stå i et rimeligt forhold til størrelsen af EU-støtten fra fonden. Antallet af revisioner bør nedsættes, hvis de samlede støtteberettigede udgifter til en operation ikke overstiger 100 000 EUR. Det bør dog være muligt at foretage revisioner på et hvilket som helst tidspunkt, hvis der er bevis for en uregelmæssighed eller svig eller som led i en revisionsstikprøve. For at sikre, at niveauet for Kommissionens revisioner står i et rimeligt forhold til risikoen, bør Kommissionen kunne reducere sin revisionsindsats vedrørende operationelle programmer, hvor der ikke er væsentlige mangler, eller hvor der ikke er tvivl om revisionsmyndighedens pålidelighed. Desuden bør omfanget af revisioner fuldt ud tage hensyn til fondens mål og målgruppers karakteristika.	Hyppigheden af revisioner af operationer bør stå i et rimeligt forhold til størrelsen af EU-støtten fra fonden. Antallet af revisioner bør nedsættes, hvis de samlede støtteberettigede udgifter til en operation ikke overstiger 100 000 EUR. Det bør dog være muligt at foretage revisioner på et hvilket som helst tidspunkt, hvis der er bevis for en uregelmæssighed eller svig eller som led i en revisionsstikprøve. For at sikre, at niveauet for Kommissionens revisioner står i et rimeligt forhold til risikoen, bør Kommissionen kunne reducere sin revisionsindsats vedrørende operationelle programmer, hvor der ikke er væsentlige mangler, eller hvor der ikke er tvivl om revisionsmyndighedens pålidelighed. Desuden bør omfanget af revisioner fuldt ud tage hensyn til fondens mål og målgruppers karakteristika. <u>Ved vurderingen af behovet for revision bør der ved hver foranstaltning også tages hensyn til den praksis for offentlig revision, som de pågældende lokale og regionale myndigheder eventuelt allerede anvender, samt disses beføjelser i forbindelse med de foranstaltninger, der gennemføres, og de ledsagende aktioner. Ligeledes bør der tages hensyn til, om partnerorganisationernes aktiviteter i denne sammenhæng kan omfattes af offentlig finansiering og den dermed forbundne revisionspraksis. Endvidere bør der tages hensyn til omfanget af organisationens aktiviteter og dens erfaring.</u>

Ændringsforslag 5

Artikel 4, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Fonden støtter nationale ordninger for uddeling af fødevarer og elementære forbrugsgoder til personlig brug for hjemløse eller for børn til de socialt dårligst stillede personer via partnerorganisationer, som er udvalgt af medlemsstaterne.	Fonden støtter nationale ordninger, <u>som med aktiv deltagelse af de lokale og regionale myndigheder står for uddeling af <u>sunde</u> fødevarer, <u>der er så varierede som muligt</u>, og elementære forbrugsgoder til personlig brug for hjemløse eller for børn til de socialt dårligst stillede personer via partnerorganisationer, som er udvalgt af medlemsstaterne.</u>

Ændringsforslag 6

Artikel 5, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Støtte fra fonden skal gennemføres i tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne.	Støtte fra fonden skal <u>gennemføres fordeles</u> i tæt samarbejde mellem Kommissionen, <u>og</u> medlemsstaterne, <u>og de berørte lokale og regionale myndigheder og de relevante partnerorganisationer for at sikre størst mulig virkning.</u>

Begrundelse

Konsekvensanalysen, som ledsager lovgivningsforslaget, specificerer i sit bilag 2 (side iii) de tre forskellige modeller for forvaltning af fonden, som er identificeret i EU's medlemsstater, hvoraf nogle direkte inddrager de lokale og regionale myndigheder, samt partnerorganisationer, der befinder sig tættere på støttemodtagerne.

Ændringsforslag 7

Artikel 5, stk. 6

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
Kommissionen og medlemsstaterne sørger i overensstemmelse med deres respektive ansvar for koordination mellem fonden og Den Europæiske Socialfond og med andre EU-politikker og -instrumenter.	Kommissionen og medlemsstaterne sørger i overensstemmelse med deres respektive ansvar for koordination mellem fonden og Den Europæiske Socialfond og med andre EU-politikker og -instrumenter, <u>især med EU's sundhedspolitiske tiltag som f.eks. EU's tredje flerårige handlingsprogram for sundhed 2014-2020.</u>

Begrundelse

Regionsudvalget skriver i sin udtalelse CdR 67/2012 om EU-handlingsprogrammet for sundhed: »Regionsudvalget understreger i den forbindelse, at en bæredygtig sundhedspolitik til enhver tid også bør tage hensyn til sundhedsfremmende og sygdomsforebyggende faktorer som f.eks. sociale forhold, livsstil, kultur, uddannelse, miljøfaktorer og sociale strukturer«.

Ændringsforslag 8

Artikel 5, stk. 8

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen og medlemsstaterne sikrer en effektiv udnyttelse af fonden, bl.a. gennem overvågning, rapportering og evaluering.	Kommissionen og medlemsstaterne sikrer en effektiv udnyttelse af fonden, bl.a. gennem overvågning, rapportering og evaluering <u>samt gennem intensiv og regelmæssig høring af de lokale og regionale myndigheder og partnerorganisationer, der gennemfører de foranstaltninger, der er omfattet af fonden.</u>

Ændringsforslag 9

Artikel 5, nyt stykke efter stk. 12

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Den europæiske typologi over hjemløshed og boligmæssig eksklusion (ETHOS) kan være et af kriterierne for tildeling af fondens midler.</u>

Begrundelse

Hjemløshed og boligmæssig udstødelse behandles forskelligt i EU's medlemsstater. ETHOS-typologien er udarbejdet på grundlag af en indgående analyse af de aktuelle nationale definitioner og den virkelighed, sammenslutningerne møder i deres daglige arbejde.

Ændringsforslag 10

Artikel 5, nyt stykke efter stk. 12

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Kommissionen, medlemsstaterne og partnerorganisationerne bidrager til bekæmpelse af fødevarespild i hvert enkelt led af distributionskæden, herunder levering af fødevarerne og oplysning af modtagerne med dette for øje.</u>

Begrundelse

Fødevarerspild bør blive et emne, EU tager op som krævet af Europa-Parlamentet i dennes beslutning af 19. januar 2012. Kommissionen mener, at fødevarerspildet i den samlede kæde løber op på 190 kg om året per EU-borger. For at medvirke til at bekæmpe spildet kunne man f.eks. 1) præcisere visse sundhedsrelaterede angivelser, som er et resultat af EU-lovgivningen, og som er anført på landbrugsprodukter og fødevarer, f.eks. »sidste anvendelsesdato« og »mindst holdbar til«, 2) revidere EU-lovgivningen om handelsnormer for landbrugsprodukter (især frugt og grøntsager) for at fremme udbuddet af usorteret frugt og grøntsager, 3) kræve, at de store detailhandlere (f.eks. supermarkeder) donerer usolgte fødevarer.

Ændringsforslag 11

Artikel 6, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De samlede midler, der er til rådighed til fondenes budgetmæssige forpligtelser i perioden 2014-2020, er 2 500 000 000 EUR i 2011-priser i overensstemmelse med den årlige fordeling, der er fastlagt i bilag II.	De samlede midler, der er til rådighed til fondenes budgetmæssige forpligtelser i perioden 2014-2020, er 2 500 000 000 3 500 000 000 EUR i 2011-priser i overensstemmelse med den årlige fordeling, der er fastlagt i bilag II.

Ændringsforslag 12

Artikel 6, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen vedtager en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om den årlige fordeling af de samlede midler pr. medlemsstat i overensstemmelse med artikel 84, stk. 5, i forordning (EU) nr. ... (CPR), jf. dog stk. 4 i nærværende artikel, under hensyntagen til følgende indikatorer, som er fastlagt af Eurostat:	Kommissionen vedtager en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om den årlige fordeling af de samlede midler pr. medlemsstat i overensstemmelse med artikel 84, stk. 5, i forordning (EU) nr. ... (CPR), jf. dog stk. 4 i nærværende artikel, under hensyntagen til følgende indikatorer, som er fastlagt af Eurostat:
(a) andel af befolkningen, som lider alvorlige materielle afsavn	(a) <u>den relative fattigdomsgrænse, dvs. den andel af befolkningen, som lever i husstande med en disponibel indkomst på under 60 % af den nationale medianindkomst</u>
(b) andel af befolkningen, som lever i husstande med meget lav arbejdsintensitet.	(a b) andel af befolkningen, som lider alvorlige materielle afsavn
	(b c) andel af befolkningen, som lever i husstande med meget lav arbejdsintensitet.

Ændringsforslag 13

Ny artikel efter artikel 11

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Nationalt overvågningsudvalg</u>
	1. <u>Medlemsstaterne nedsætter et nationalt overvågningsudvalg, der skal sikre en effektiv gennemførelse af deres operationelle program.</u>
	2. <u>Det nationale overvågningsudvalg skal både bestå af lokale offentlige myndigheder og fattigdomsbekæmpende organisationer. Det indgår et partnerskab med organisationer, der repræsenterer de socialt dårligst stillede personers interesser samt organisationer, der deltager i uddeling af hjælp til de dårligst stillede.</u>

Ændringsforslag 14

Artikel 15, nyt stykke efter stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Kommissionen udarbejder en evaluering midtvejs i fondens programmeringsperiode inden marts 2018 og forelægger den for Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget.</u>

Ændringsforslag 15

Artikel 17, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Under gennemførelsen af en operation informerer støttemodtagerne og partnerorganisationerne offentligheden om den støtte, der er opnået fra fonden ved at opsætte mindst én plakat med information om operationen (minimumsstørrelse A3) med omtale af den finansielle støtte fra EU på et sted, som er umiddelbart synligt for offentligheden, på alle steder, hvor der uddeles fødevarer, varer og gennemføres ledsageforanstaltninger, undtagen hvis dette ikke kan lade sig gøre på grund af særlige forhold ved distributionen.	Under gennemførelsen af en operation informerer støttemodtagerne og partnerorganisationerne offentligheden om den støtte, der er opnået <u>i forbindelse med tildelingen af fødevarer og andre produkter på en måde, der er forenelig med deres egen praksis og distributionsforhold, f.eks. plakater eller foldere med oplysning om aktiviteten og den EU-støtte, den kan opnå, samt om mulighederne for at deltage i andre foranstaltninger med samme formål fra fonden ved at opsætte mindst én plakat med information om operationen (minimumsstørrelse A3) med omtale af den finansielle støtte fra EU på et sted, som er umiddelbart synligt for offentligheden, på alle steder, hvor der uddeles fødevarer, varer og gennemføres ledsageforanstaltninger, undtagen hvis dette ikke kan lade sig gøre på grund af særlige forhold ved distributionen. I den forbindelse anvendes værktøjer, der samler information, vejledning samt processer til beskæftigelsesmæssig og social inklusion med henblik på at afskaffe fattigdom på tværs af generationerne.</u> De støttemodtagere og partnerorganisationer, som har et websted, giver desuden en kort beskrivelse af operationen og dens mål og resultater og fremhæver den finansielle støtte fra EU.

Begrundelse

Forbedrer den oprindelige ordlyd ved at udvide den generelle tilgang til information til også at omfatte andre foranstaltninger til støtte for forfulgte mål, hvilket indebærer inddragelse af andre værktøjer til forbedring af vilkårene inden for strukturer, der leverer offentlige serviceydelser. Målet er, at tildelingen af fødevarer og andre produkter skal være et forum for aktiv inddragelse af dem, der er impliceret i tildelingen af midler til fremme af social inklusion og beskæftigelse.

Ændringsforslag 16

Artikel 21, stk. 3, første afsnit

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Fødevarer og varer til hjemløse eller til børn endelige modtagere</u> kan indkøbes af partnerorganisationerne selv.

Begrundelse

Fonden er beregnet for de socialt dårligst stillede, som er en kategori af personer med behov for hjælp, der ikke kun omfatter hjemløse og børn. I bl.a. artikel 2, punkt 1 og 7, og i artikel 3 og artikel 21, stk. 4, henvises der specifikt til de socialt dårligst stillede. Dette ændringsforslag skal derfor skabe større sammenhæng i forordningen.

Ændringsforslag 17

Artikel 24, stk. 1, litra a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(a) udgifter til indkøb af fødevarer og elementære forbrugsgoder til personlig brug for hjemløse eller for børn	(a) udgifter til indkøb af fødevarer og elementære forbrugsgoder til personlig brug for hjemløse eller for børn <u>endelige modtagere</u>

Begrundelse

Samme begrundelse som for ændringsforslag 16.

Ændringsforslag 18

Artikel 24, stk. 1, litra b)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(b) udgifter til transport af fødevarer eller varer til partnerorganisationernes lagre, hvis det er et offentligt organ, som indkøber fødevarerne eller de elementære forbrugsgoder til personlig brug for hjemløse eller for børn og stiller disse til rådighed for partnerorganisationer, som en fast takst på 1 % af udgifterne i litra a)	(b) udgifter til transport af fødevarer eller varer til partnerorganisationernes lagre, hvis det er et offentligt organ, som indkøber fødevarerne eller de elementære forbrugsgoder til personlig brug for hjemløse eller for børn <u>endelige modtagere</u> og stiller disse til rådighed for partnerorganisationer, som en fast takst på 1 % af udgifterne i litra a)

Begrundelse

Samme begrundelse som for ændringsforslag 16.

Bruxelles, den 11. april 2013.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Formand for
Regionsudvalget

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA